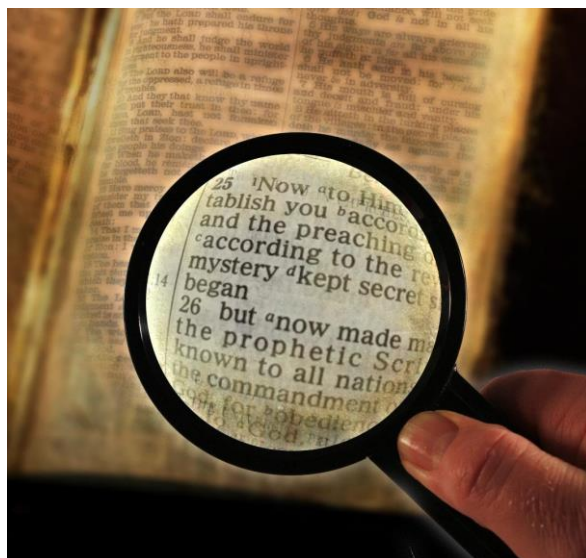

Dievo plano paslaptis

Kodėl Dievas ką nors sukūrė?

Kodėl Dievas tave sukūrė?

Autorius Bob Thiel, Ph.D.

Autorių teisės © 2020/2021/2022 pateikė *Nazariečių knygos*. ISBN 978-1-64106-066-0. Versija 1.6. Bukletas, skirtas: *Tęsianti Dievo bažnyčia* ir įpėdinis, korporacijos vienintelis. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornija, 93433 JAV.

Rašto citatos dažniausiai paimtos iš Naujosios King James versija (Tomas Nelsonas, Autorių teisės © 1997; naudojama gavus leidimą), kartais sutrumpinta kaip NKJV, bet paprastai rodoma be jokios santrumpos.

Šis dokumentas iš pradžių buvo parašytas anglų kalba ir buvo išverstas žmogaus, kuris nepriklauso Tęsianti Dievo bažnyčiai. Jei kyla neaiškumų dėl kai kurių išverstų punktų, žr. originalią versiją anglų kalba, kurios nuoroda pateikiama adresu ccog.org

Turiny

- 1. Dievo planas daugeliui yra paslaptis**
- 2. Kodėl Kūryba? Kodėl Žmonės? Kodėl šėtonas? Kas yra Tiesa? Kas yra poilsio ir nuodėmės slėpiniai?**
- 3. Ko moko pasaulio religijos?**
- 4. Kodėl Dievas leidžia kentėti?**
- 5. Kodėl Dievas tave sukūrė?**
- 6. Yra ilgalaikis planas**
- 7. Baigiamieji komentarai**

Daugiau informacijos

1. Dievo planas daugeliui yra paslaptis

Biblija moko:

¹ Pradžioje Dievas sukūrė dangų ir žemę. (Pradžios 1:1, NKJV, jei nenurodyta kitaip)

Bet kodėl?

Kokia yra gyvenimo prasmė?

Per amžius žmonės domėjosi, ar žemėje yra kuriamas tikslas.

O jei yra, kas tai?

Darant prielaidą, kad yra Dievas, kodėl Jis ką nors padarė?

Kodėl Dievas sukūrė žmones? Kodėl Dievas tave sukūrė?

Ar tavo gyvenimas turi kažkokį tikslą?

Skirtingos kultūros ir skirtingos religijos turi savo požiūrį. Bet ar jie atitinka Bibliją?

Kas yra tiesa?

Dalis tiesos yra ta, kad Dievo planas daugeliui yra paslaptis. Atkreipkite dėmesį į tai, ko Biblija apie tai moko:

²⁵ Dabar tam, kuris gali jus įtvirtinti pagal mano Evangeliją ir Jėzaus Kristaus skelbimą, pagal **paslapties apreiškimą, kuris buvo paslapyje nuo pasaulio pradžios** ²⁶ **bet Dabar paskelbtas ir pranašišku Raštu**, paskelbtu visoms tautoms, pagal amžinojo Dievo įsakymą, už paklusnumą tikėjimui – ²⁷ Dievui, vienam išmintingam, tebūna šlovė per Jėzų Kristų per amžius. Amen. (Romiečiams 16:25-27)

Biblija pasakoja apie paslaptį, kuri buvo laikoma paslapyje nuo pat pasaulio atsiradimo, bet kad ji apreikšta pranašiškuose Raštuose – „tiesos žodis“ (2 Timotiejui 2:15; Jokūbo 1:18).

Biblijoje minima daug paslapčių, tokių kaip Dievo karalystės slėpinys (Morkaus 4:11), malonės slėpinys (Efeziečiams 3:1-5), tikėjimo slėpinys (1 Timotiejui 3:9), slėpinys. santuokinių santykių (Efeziečiams 5:28-33), neteisybės slėpinio (2 Tesalonikiečiams 2:7), prisikėlimo slėpiniui (1 Korintiečiams 15:51-54), Kristaus slėpiniui (Efeziečiams 3:4) Tėvo paslaptis (Kol 2:2), Dievo paslaptis (Kolosiečiams 2:2; Apreiškimo 10:7) ir net Didžiojo Babilono paslaptis (Apreiškimo 17:5). Ši knyga parašyta tiems, kurie domisi tiesa, „kad jie turėtų visus turtus, kuriuos suteikia patikimas, suvokdami Dievo paslapties pažinimą“ (Kolosiečiams 2:2, NET).

Nors daugeliui tai gali būti netikėta, visi trys sinoptinių evangelijų rašytojai užrašė, kad Jėzus nekalbėjo palyginimais, kad žmonės geriau suprastų. Jie užrašė, kad Jėzus pasakė, kad kalbėjo palyginimais, kad Dievo Karalystės paslaptis daugeliui būtų nežinoma (Mato 13:11; Morkaus 4 :11–12; Luko 8:10).

Apaštalas Paulius rašė, kad ištikimi tarnai yra „Dievo paslapčių prievaizdai“ (1 Korintiečiams 4:1; plg. 13:2), kurie turi „kalbėti tiesą su meile“ (Efeziečiams 4:15).

Ar norėtumėte sužinoti daugiau apie daugelį Biblijoje pasakojamų paslapčių?

Ar norite sužinoti, kodėl Dievas ką nors sukūrė?

Ar norėtum sužinoti, kodėl Dievas tave sukūrė?

Taip, daugelis turi savo idėjų.

Ar yra būdas JUMS tikrai sužinoti?

Tie, kurie nori tikėti Biblija, o ne žmonių tradicijomis, gali žinoti.

Tačiau kadangi daugelis net pagrindinių Dievo plano aspektų daugeliui yra paslaptimi, skirkite laiko perskaityti visą knygą ir, jei norite, paieškoti kai kurių ką tik cituojamų Raštų ištraukų (priešingai visa citata), kad būtų dar daugiau aiškumo.

Paslaptys gali būti paskelbtos suprantant pranašiškus Raštus tiems, kurie paklusnūs tikėjimui.

Tačiau šiame amžiuje jie nebuvo žinomi visiems, tik tiems, kurie dabar vadinami:

¹¹ <...> „Jums duota pažinti Dievo karalystės slėpinį; o tiems, kurie yra išorėje, viskas yra palyginimais“ (Morkaus 4:11).

²⁵ Nes nenoriu, broliai, kad jūs nežinotumėte šios paslapties, kad netaptumėte išmintingi savo nuomone, kad Izraelis iš dalies buvo aklumas, kol ateis pagonių pilnatvė (Romiečiams 11: 25)

⁷ Bet mes skelbiame paslaptinę Dievo išmintį, paslėptą išmintį, kurią Dievas prieš amžius skyrė mūsų šlovei (1 Korintiečiams 2:7).

Norėdami sužinoti daugiau apie „Dievo karalystės slėpinį“ ir „Evangelijos slėpinį“ (Efeziečiams 6:19), taip pat galite perskaityti mūsų nemokamą brošiūrą „*Dievo Karalystės evangelija*“, kurią galite rasti adresu ccog.org 100. skirtingos kalbos . Susijusią su „pagonių pilnatvė“, peržiūrėkite nemokamą knygą *Visuotinis išgelbėjimo pasiūlymas, Apokatastasis: Ar Dievas gali išgelbėti paklydusius ateinančiame amžiuje? Šimtai Šventojo Rašto eilučių atskleidžia Dievo išgelbėjimo planą* , kurį taip pat galima rasti internete adresu www.ccog.org.

Apaštalas Paulius rašė:

⁸ Man, kuris esu mažesnis už mažiausią iš visų šventųjų, buvo suteikta ši malonė skelbti pagonims neištiriamus Kristaus turtus ⁹ ir parodyti visiems, kas yra paslapties bendrystė, amžių pradžia

buvo paslėpta Dieve, kuris visa sukūrė per Jėzų Kristų; ¹⁰ tam, kad dabar Bažnyčia atskleistų įvairiapusę Dievo išmintį dangaus kunigaikštystės ir valdžios ¹¹ pagal amžinąjį tikslą, kurį Jis įvykdė Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje, ¹² kuriame turime drąsos ir prieiti su pasitikėjimu per tikėjimą Juo. (Efeziečiams 3:8-12)

²⁵ <...> Aš tapau tarnu pagal Dievo man duotą prievaizdą už jus, kad išsipildytų Dievo žodis, ²⁶ slėpinys, kuris buvo slepiamas nuo amžių ir kartų, bet dabar apreikštas Jo šventiesiems. ²⁷ Jiems Dievas norėjo pasakyti, kokie yra šios paslapties šlovės turtai tarp pagonių: Kristus jumyse, šlovės viltis. (Kolosiečiams 1:25-27)

Yra daug „turtų“, kurie „neištiriami“ be Dievo žodžio. Tai iš esmės Biblijos paslaptys, kurios ilgą laiką buvo paslėptos.

II amžiuje Smirnos vyskupas/pastorius Polikarpas rašė apie „pranašiską Kristaus atėjimo slėpinį“ (Polycarp, Fragments from Victor of Capua. Translated by Stephen C. Carlson, 2006; išsamią informaciją apie Jo atėjimo paslaptis galima rasti nemokamoje internetinėje knygoje, kurią galima rasti adresu www.ccog.org, pavadinimu: *Proof Jesus is the Messiah*).

Taip pat II amžiuje vyskupai/klebonai Ignacas ir Melitas rašė, kad tarnyba suprato įvairias Šventojo Rašto paslaptis (pvz., Ignoto laiškas *efeziečiams* ; Melito laiškas). *Homilija Paschos proga*).

Jėzus ir apaštalai paaiškino kai kurias iš šių paslapčių tiems, kurie tapo ankstyvaisiais krikščionimis. Mes, *besitęsiančioje* Dievo bažnyčioje, stengiamės tai padaryti dabar tiems, kurie nori ieškoti.

Dievo prigimtis

Šiek tiek supratimas apie Dievo prigimtį padės mums geriau suprasti Jo plano paslaptis.

Biblija moko: „Dievas yra meilė“ (1 Jono 4:16), „Dievas yra Dvasia“ (Jono 4:24), „Jahvė yra geras“ (Nahumo 1:7, Pasaulinė anglų Biblija) , visagalis (Jeremijas 32). :17,27), viską žinantis (Izaijo 46:9-10) ir kad Jis amžinas (Izaijo 57:15).

Apaštalas Paulius rašė:

⁷ Jame turime atpirkimą per Jo kraują, nuodėmių atleidimą pagal Jo malonės turtus, ⁸ kuriuos Jis suteikė mums visa išmintimi ir apdairumu, ⁹ paskelbdamas mums savo valios slėpinį, Jo malonumas, kurį Jis numatė savyje, ¹⁰ kad amžių pilnatvės laikais surinktų Kristuje visa, kas yra danguje ir žemėje, – jame. (Efeziečiams 1:7-10)

Atkreipkite dėmesį, kad Dievo valia yra paslaptis daugumai (tiems, kurie dabar nevadinami), iš esmės iki laikų pilnatvės paslapties, kuri daugumai ateis po pranašauto prisikėlimo.

Tačiau Dievas jau seniai išdėstė savo plano aspektus:

¹¹ Viešpaties patarimas galioja per amžius, Jo širdies planai per visas kartas. (Psalmė 33:11)

¹⁸ žinodami, kad iš savo tėvų tradicijos gauto betikslio elgsenos nesate atpirkti gendančiais daiktais, tokiais kaip sidabras ar auksas, ¹⁹ o brangiu Kristaus krauju, kaip nesutepto ir nesutepto ėriuko. ²⁰ Jis buvo iš anksto nustatytas prieš pasaulio sutvėrimą, bet pasirodė jums šiais paskutiniais laikais. (1 Petro 1:18-20)

⁸ Visi žemės gyventojai garbins jį {žvėrį}, kurio vardai nėra įrašyti Avinėlio, nužudyto nuo pasaulio sukūrimo, gyvenimo knygoje. (Apreiškimo 13:8)

Tai, kad Biblija sako, kad Avinėlis, reiškiantis Jėzų (plg. Jono 1:29, 36), nuo pat pradžių buvo skirtas nužudyti, rodo, kad Dievas žinojo, kad žmonės nusidės, ir Jis jau seniai turėjo planą.

Pranašas Izaijas buvo įkvėptas įrašyti tai apie Dievo plano tikrumą:

⁸ Atsiminkite tai ir parodykite save vyrams. Atsiminkite, nusikaltėliai. ⁹ Atsiminkite senus dalykus, nes aš esu Dievas ir kito nėra. Aš esu Dievas, ir nėra nieko panašaus į mane, ¹⁰ skelbdamas pabaigą nuo pradžios ir nuo senų senovės tai, kas dar nebuvo padaryta, sakydamas: 'Mano patarimas pasiliks, ir aš įvykdysiu viską, ką noriu' ¹¹. plėšrus paukštis iš rytų, žmogus, kuris vykdo mano patarimą, iš tolimo krašto. Iš tiesų aš tai kalbėjau; Taip pat atnešiu. Aš tai sumaniau; Aš taip pat tai padarysiu. (Izaijo 46:8-11)

¹¹ Viešpaties patarimas galioja per amžius, Jo širdies planai per visas kartas. (Psalmė 33:11)

Dievo planai išsipildys.

Taip pat apsvarstykite šiuos dalykus:

¹⁶ Nes Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. ¹⁷ **Nes Dievas nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas** (Jn 3, 16-17).

Dabar, kai matome kai kurias Dievo savybes, pavyzdžiui, Jis yra geras, yra planuotojas ir yra meilė: tai turėtų padėti mums geriau suprasti Jį ir pagrindinius Jo motyvus, kodėl Jis ką nors sukūrė.

Tu esi svarbus. Tu svarbus! Dievas myli TAVE asmeniškai. Ir turi planą tau asmeniškai.

2. Kodėl Kūryba? Kodėl Žmonės? Kodėl šėtonas? Kas yra Tiesa? Kas yra poilsio ir nuodėmės slėpiniai?

Vienas didžiausių klausimų, kuriuos filosofai turėjo per amžius, yra: „Kodėl mes čia? Kitas yra: "Kodėl yra kas nors?"

Pagrindinius atsakymus į šiuos klausimus galima rasti Dievo žodyje – Biblijoje.

Nors yra įvairių idėjų apie visatos kilmę, daugelis mokslininkų ir religingų žmonių sutaria, kad visi žmonės turėjo tą pačią motiną (nors kyla ginčų dėl to, kiek tai yra seniai).

Pradžios knyga

Pirmojoje Biblijos knygoje, paprastai žinomoje kaip Pradžios knyga, gauname keletą idėjų, kodėl Dievas ką nors sukūrė.

Pradžios knyga ne kartą rodo, kad Dievas matė, ką padarė, buvo gera (Pradžios 1:4,10,12,18, 21, 25, 31). Ir vėlesnė Izaijo knyga mums praneša, kad Dievas sukūrė žemę, kad būtų apgyvendinta (Izaijo 45:18).

Pradžios knyga apie tai, kad Dievas sukūrė žmones, moko:

²⁶ Tada Dievas tarė: „Padarykime žmogų pagal savo atvaizdą ir panašumą. Tegul jie viešpatauja jūros žuvims, padangių paukščiams ir galvijais, visai žemei ir visiems žemėje šliaužiantiems gyvūnams“.

²⁷ Taigi Dievas sukūrė žmogų pagal savo paveikslą. pagal Dievo paveikslą Jis jį sukūrė; vyrą ir moterį Jis sukūrė juos. ²⁸ Tada Dievas juos palaimino, ir Dievas jiems tarė: „Būkite vaisingi ir dauginkitės! pripildykite žemę ir valdykite ją; Viešpataukite jūros žuvims, padangių paukščiams ir visoms gyvybėms, kurios juda žemėje“.

²⁹ Ir Dievas tarė: „Štai aš tau daviau visas žoleles, kurios duoda sėklą visoje žemėje, ir kiekvieną medį, kurio vaisiai duoda sėklą. tau tai bus maistui. ³⁰ Visiems žemės žvėrims, padangių paukščiams ir viskam, kas sėlina žemėje, kur yra gyvybė, aš duodu maistui visas žaliąsias žoleles. ir taip buvo. (Pradžios 1:26-30)

Dievas sutvėrė žmones pagal Dievo, o ne pagal gyvūnų rūšį. Dievas iš esmės atkuria save (Malachijo 2:15). Matome, kad žmonės buvo sukurti pagal šiek tiek fizinį Dievo paveikslą, kad valdytų daiktus žemėje (plg. Hebrajams 2:5-8), o kiti Šventojo Rašto raštai rodo, kad sudievinimas yra plano dalis (plg. 1 Jono 3:2).).

Ar žmonės ir kūrinija buvo blogi?

Ne. Kita Pradžios knygos eilutė mums sako:

³¹ Tada Dievas pamatė viską, ką buvo sutvėręs, ir tai buvo labai **gera**. Taigi vakaras ir rytas buvo šeštoji diena. (Pradžios 1:31)

Taigi, visas atkūrimas (Pradžios 1:3-2:3) buvo labai geras ir, kaip atrodytų, toks būtų Dievo nurodymas žmonėms pavergti žemę (Pradžios 1:28).

Po šeštos dienos Dievas ilsėjosi:

¹ Taip dangus, žemė ir visa jų kariauna buvo užbaigta. ² Ir septintą dieną Dievas baigė savo darbą, kurį buvo atlikęs, ir septintą dieną ilsėjosi nuo visų savo darbų, kuriuos buvo atlikęs. ³ Tada Dievas palaimino septintąją dieną ir ją pašventino, nes tą dieną ilsėjosi nuo visų savo darbų, kuriuos Dievas sukūrė ir padarė. (Pradžios 2:1-3)

Iš esmės Dievas per šešias dienas sukūrė fizinį kūrinį, o septintą – dvasingesnį.

Dievas laimino septintąją dieną, taip pat parodo, kad Jis laikė ją „gera“ (Išėjimo 20:8 sako: „Šventink ją“).

Dievas turi planą.

Kas yra Žmogus?

Taip pat atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus iš Pradžios knygos:

¹⁵ Tada Viešpats Dievas paėmė žmogų ir įmetė į Edeno sodą, kad jį prižiūrėtų ir saugotų. (Pradžios 2:15)

Priežastis prižiūrėti ir išlaikyti sodą buvo dirbti, kad jis būtų geresnis.

Senasis Testamentas moko:

⁴ Kas yra žmogus, kad jį prisimenate,
ir žmogaus sūnus, kad jį aplankote?
⁵ Tu padarei jį šiek tiek žemesnį už angelus
ir apvainikuoji jį šlove ir garbe.

⁶ Tu padarei jį viešpatauti Tavo rankų darbams.
Tu padėjai viską po jo kojomis,
⁷ visas avis ir jaučius,
net lauko žvėris,
⁸ padangių paukščius ir
jūros žuvis, kurios eina jūrų takais. (Psalmė 8:4-8)

Žmonėms buvo suteikta valdžia žemėje (Dievo rankų darbų dalis). Naujasis Testamentas tai dar labiau sustiprina:

⁵ Nes angelams jis nepajungė būsimą pasaulio, apie kurį mes kalbame. ⁶ Vienoje vietoje vienas paliudijo, sakdamas: “ Kas yra žmogus, kad tu jį atsimeni? ar žmogaus sūnus, kad jį aplankai ?

⁷ Tu padarei jį šiek tiek žemesnį už angelus. tu vainikavau jį šlove ir garbe ir paskyrei jį savo rankų darbams. ⁸ Tu viską padėjai jam po kojomis. Nes viską pavaldydamas jis nepaliko nieko, kas jam nepavaldi. Bet dabar mes dar ne viską matome, kad jam pavesta.

⁹ Bet mes matome Jėzų, kuris buvo šiek tiek žemesnis už angelus dėl mirties kančios, vainikuotą šlove ir garbe. kad jis iš Dievo malonės paragautų mirties už kiekvieną žmogų.

¹⁰ Nes tam, kuriam viskas ir per kurį viskas, atvedė į šlovę daug sūnų, pasidarė tobulas jų išgelbėjimo vadas per kančias.

¹¹ Juk ir tas, kuris pašventina, ir tie, kurie yra pašventinti, yra vienas, todėl jis nesigėdija jų vadinti broliais,

¹² Sakydamas: 'Skelbsiu tavo vardą savo broliams, bažnyčios viduryje giedosiu tau šlovę'.

¹³ Ir vėl aš juo pasitikėsiu. Ir vėl: štai aš ir vaikai, kuriuos Dievas man davė.

¹⁴ Kadangi vaikai dalijasi kūnu ir krauju, tai ir jis pats taip pat buvo jų dalis. kad mirtimi jis sunaikintų tą, kuris turėjo mirties galią, tai yra velnią;

¹⁵ Ir išgelbėk tuos, kurie dėl mirties baimės visą gyvenimą buvo vergti.

¹⁶ Iš tiesų jis nepriėmė angelų prigimties. bet jis paėmė į save Abraomo palikuonis.

¹⁷ Todėl visame kame jis turėjo būti panašus į savo brolius, kad būtų gailestingas ir ištikimas vyriausiasis kunigas Dievui reikaluose ir sutaikinti už žmonių nuodėmes. (Hebrajams 2:5-17, KJV)

Taigi, valdyti visatą yra plano dalis.

Tačiau viena iš priežasčių, kodėl viskas dar nėra žmogaus kontroliuojama, yra tokia:

²³ nes visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės (Romiečiams 3:23).

Tačiau mūsų išpirkimas iš nuodėmės yra plano dalis (plg. Romiečiams 3, 24–26), todėl vėliau galėsime valdyti.

Žmonių paslaptis, palyginti su gyvūnais

Ar žmonės yra tik gyvūnai, išsiskiriantys tik tuo, kad jie yra labiau išsivystę nei kiti primatai?

Nr.

Mokslininkai su tuo kovojo.

Bet tie, kurie nori priimti Dievo žodį, gali suprasti.

Žmonės turi žmogaus dvasią, o gyvūnai, įskaitant kitus primatus, neturi tos pačios dvasios. Tos tikrovės, kad žmonėse yra dvasia, mokoma ir Senajame, ir Naujajame Testamentuose:

⁸ Žmoguje yra dvasia, ir Visagalis kvapas suteikia jam supratimo. (Jobo 32:8)

¹¹ Nes kas žino žmogaus dalykus, jei ne dvasia, kuri yra jame?... (1 Korintiečiams 2:11)

Pasauliečiai nenori pripažinti, kad žmoguje yra dvasia, kurią Dievas davė.

Bet yra.

Ir ta žmogaus dvasia skiriasi nuo dvasios, kurią turi gyvūnai (plg. Mokytojo 3:21).

Dar 1978 m. senoji pasaulinė Dievo bažnyčia išleido Herberto W. Armstrongo knygelę pavadinimu *Ko mokslas negali atrasti apie žmogaus protą*. Štai keletas ištraukų iš jo:

KODĖL didžiausi protai negali išspręsti pasaulio problemų? Mokslininkai yra pasakę: „Gavus pakankamai žinių, mes išspręsimė visas žmonių problemas ir išgydysime visas savo blogybes“. Nuo 1960 m. pasaulio žinių fondas padvigubėjo. Tačiau žmonijos blogis taip pat padvigubėjo. ...

Tačiau didžiausi žmonių protai niekada nesuvokė tų dieviškai apreikštų ŽINIŲ. Atrodo, tarsi Dievas, mūsų Kūrėjas, atsiuntė mums savo žinių nepalaužiamu slapto kodu.

Ir didžiausi žmonių protai niekada neįlaužė to slaptojo kodo. Šiuolaikinis mokslas negali to suprasti. Psichologai patys nesupranta, ką sudaro žmogaus protas. ...

Gyvūnų ir žmogaus smegenų forma ir konstrukcija praktiškai nesiskiria. Dramblių, banginių ir delfinų smegenys yra didesnės nei žmogaus, o šimpanzių smegenys yra šiek tiek mažesnės.

Kokybiškai žmogaus smegenys gali būti šiek tiek pranašesnės, bet nepakankamai, kad būtų galima nuotoliniu būdu įvertinti produkcijos skirtumą.

Kas tada gali lemti didžiulį skirtumą? Mokslas negali tinkamai atsakyti. Kai kurie mokslininkai smegenų tyrimų srityje daro išvadą, kad būtinai žmogaus smegenyse turi būti kažkoks nefizinis komponentas, kurio nėra gyvūnų smegenyse. Tačiau dauguma mokslininkų nepripažins nefizinio egzistavimo galimybės.

Koks dar paaiškinimas? Tiesą sakant, be labai menko fizinio žmogaus smegenų pranašumo laipsnio, mokslas neturi jokio paaiškinimo dėl nenoro pripažinti net dvasinės galimybės.

Kai žmogus atsisako pripažinti net patį savo Kūrėjo egzistavimą, jis iš savo proto išstumia didžiulius pagrindinių tikrų žinių, faktų ir SUPRATIMO vandenynus. Kai jis tiesą pakeičia FABLE, jis, iš visų žmonių, yra pats NEŽINOČIAUSIAS, nors ir skelbiasi esąs išmintingas. ...

MAN buvo pagamintas iš žemės dulkių. Laikiną žmogišką gyvybę jis gauna iš oro, įkvėpto ir iš šnervių. Jo gyvybė yra kraujyje (Pr 9:4, 6). Tačiau gyvybės kraujas oksiduojamas kvėpuojant oru,

net kaip benzinas automobilio karbiuratoriuje. Todėl kvėpavimas yra „gyvybės kvėpavimas“, kaip ir gyvybė kraujuje.

Atidžiai atkreipkite dėmesį, kad ŽMOGUS, visiškai pagamintas iš materijos, TAPO gyva siela, kai tik KVĖPAVIMAS suteikė jam laikiną fizinį gyvenimą. ... SELA susideda iš fizinės MATERIJOS, o ne iš Dvasios.

Aš paaiškinau, kad žmogaus smegenys yra beveik identiškos gyvūnų smegenims. Tačiau žmogus buvo sukurtas Dievo pavidalu ir pavidalu, kad turėtų ypatingą ryšį su Dievu – kad galėtų gimti Dievo ŠEIMOJE. Ir Dievas yra DVASIAS (Jono 4:24). Kad būtų įmanoma užpildyti atotrūkį – arba padaryti ŽMONĖS, sudarytos tik iš MATERIJOS, perėjimą į DVASIAS esybes Dievo karalystėje, tada sudaryti visiškai iš Dvasios ir tuo pačiu suteikti ŽMOGUI tokį PROTA, kaip Dievo – Dievas į kiekvieną žmogų įdėjo dvasią.

Jobo 32:8 skaitome: „Žmoguje yra dvasia, ir Visagalis įkvėpimas suteikia jiems supratimą“.

Tai didžiulė TIESA, kurią supranta tik nedaugelis.

Aš vadinu šią dvasią ŽMOGAUS dvasia, nes ji yra kiekviename žmoguje, nors ji yra DVASIOS ESMĖ, o ne materija. Tai NĖRA dvasinis asmuo ar būtybė. Tai ne ŽMOGUS, o dvasinė esmė žmoguje. Tai NĖRA siela – fizinis žmogus yra siela. Žmogaus dvasia žmogaus smegenims suteikia INTELEKTO galią.

Žmogaus dvasia nesuteikia žmogaus GYVYBĖS – žmogaus GYVYBĖ yra fiziniame KRAUJOJE, oksiduotame gyvybės Kvėpavimo.

Tai yra tas nefizinis žmogaus smegenų komponentas, kurio nėra gyvūnų smegenyse. Tai sudedamoji dalis, kuri prisikėlimo metu leidžia pereiti nuo žmogiškojo prie dieviškojo, nekeičiant materijos į dvasią. Tai paaiškinsiu šiek tiek vėliau.

Leiskite man paaiškinti keletą esminių dalykų apie šią žmogaus dvasią. Tai yra dvasinė esmė, kaip materijoje esmė yra oras, taip pat vanduo. Ši žmogaus dvasia nemato. Fizinės SMEGENYS mato per akis. Žmogaus dvasia žmoguje negirdi. Smegenys girdi per ausis. Ši žmogaus dvasia negali mąstyti.

Smegenys mąsto – nors dvasia suteikia galią mąstyti, o žiaurios gyvūnų smegenys be tokios dvasios negali, nebent pačiu elementariausiu būdu. . . .

Kaip joks kvailas gyvūnas negali pažinti žmogaus žinių, taip ir žmogus negali vien savo smegenimis, išskyrus žmogaus dvasią – žmogaus dvasią – esančią žmoguje. Taip pat lygiai taip pat žmogus negali žinoti – suprasti – Dievo dalykų, nebent arba tol, kol negaus kitos dvasios – Šventosios DIEVO Dvasios.

Dar kitaip tariant, visi žmonės nuo gimimo turi dvasią, vadinamą „žmogaus dvasia“, kuri yra JUOSE. Atidžiai atkreipkite dėmesį, kad ši dvasia NE žmogus. Tai yra kažkas VYRE. Žmogus gali praryti mažą marmurą. Tada tai yra kažkas žmoguje, bet tai nėra žmogus ar jo, kaip žmogaus,

dalis. Žmogus buvo pagamintas iš žemės dulkių – mirtingas. Ši žmogaus dvasia nėra siela. Tai kažkas sieloje, kuri pati yra fizinis ŽMOGUS.

Toliau atkreipkite dėmesį į 14 eilutę: „Bet prigimtinis žmogus nepriima to, kas yra iš Dievo Dvasios, nes jam tai yra kvailystė; ir jis negali jų pažinti, nes jie yra dvasiškai įžvelgiami“.

Taigi nuo pat gimimo Dievas MUMS duoda vieną dvasią, kurią dėl geresnio termino aš vadinu žmogaus dvasia. Tai suteikia mums PROTO galios, kurios nėra gyvūnų smegenyse. Tačiau ta PROTO galia apsiriboja žiniomis apie fizinę visatą. KODĖL? Nes žinios į žmogaus protą patenka TIK per penkis fizinius pojūčius.

Bet atkreipkite dėmesį, kad Dievas nebaigė sukurti ŽMOGUS kurdamas Adomą ir Ievą. Fizinė kūryba buvo baigta. Kurdami jie turėjo šią „žmogiškąją“ dvasią. ...

KAIP Dievas numatė „nutildyti atotrūkį“ nuo fizinės prie dvasinės kompozicijos – atgaminti save iš FIZINIŲ ŽMONIŲ, KILENČIŲ IŠ FIZINIO PAGRINDO?

Pirma, Dievas į fizinį ŽMOGUS įdėjo „žmogišką“ dvasią. Tačiau NE žmogaus dvasia priima sprendimus, ateina į atgailą ar kuria charakterį. Kaip pabrėžiau, ši dvasia neteikia gyvybės, negali matyti, negirdėti, jausti ar galvoti. Tai įgalina FIZINIS ŽMOGUS per savo SMEGENIS daryti šiuos dalykus. Tačiau ši dvasia UŽRAŠO kiekvieną mintį – kiekvieną žinių dalelę, gautą per penkis pojūčius, ir užfiksuoja bet kokį charakterį – gerą ar blogą – kuris išsivysto žmogaus gyvenime.

Žmogus ŽMOGUS yra pagamintas tiesiogine prasme iš MOLIO. Dievas yra kaip puodžiaus meistras, formuojantis ir formuojantis indą iš molio. Bet jei molis bus per kietas, jis nesulinks į norimą formą ir formą. Jei jis yra per minkštas ir drėgnas, jam trūksta tvirtumo, kad „LIEKOK PADĖTI“ ten, kur puodžius lenkia.

Atkreipkite dėmesį į Izaijas 64:8: „Bet dabar, o [amžinasis], tu esi mūsų tėvas; mes esame molis, o tu mūsų puodžius; ir mes visi esame tavo rankų darbas“.

Tačiau Dievas kiekvienam iš mūsų davė SAVO PROTĄ. Jeigu žmogus ATSISAKYTA pripažinti Dievą ar Dievo kelius – atsisako gailėtis dėl skriaudų ir pasukti į dešinę, Dievas negali jo paimti ir sukurti jame dieviško charakterio. Tačiau žmogaus MOLIS turi būti lankstus, noriai pasiduoti. Jei žmogus sustingsta ir priešinasi, jis yra kaip molis, kuris yra per sausas ir kietas. Puodžius su juo nieko negali padaryti. Tai neduos ir sulenks. Be to, jei jam taip trūksta valios, tikslo ir ryžto, kad jis „neliks vietoje“, kai Dievas jį iš dalies pavers tokiu, kokio Dievas nori, kad jis būtų – per daug nusiteikęs, silpnas, neturintis charakterio šaknų, jis tai padarys. niekada neištvirti iki galo. Jis pralaimės. ...

Tai turi būti DIEVO teisumas, nes visi MŪSŲ Jam yra kaip nešvarūs skudurai. Jis nuolat įskiepia savo žinias, savo teisumą, savo charakterį mumyse – JEI uoliai to siekiame ir norime. BET MES TAME TAIKOME LABAI SVARBIĄ DALIS. ...

Kai per Šventąją Dievo Dvasią gauname DIEVO CHARAKTERĮ, Dievas vis labiau mumyse ATGADA SAVĘ.

Pagaliau prisikėlime būsime kaip Dievas – tokioje padėtyje, kurioje negalime nusidėti, nes patys taip nustatėme ir nusigrėžėme NUO nuodėmės, kovojome ir kovojome SU nuodėme ir nugalėjome nuodėmę.

Dievo TIKSLAS BUS įvykdytas!

Taip, Dievo tikslas bus įvykdytas.

Kodėl Dievas sukūrė vyrus ir moteris?

Kalbant apie žmonių sukūrimą, kodėl Dievas padarė juos vyru ir moterimi?

Na, akivaizdi priežastis turėtų būti susijusi su dauginimu, kaip Dievas pasakė pirmajam vyrui ir moteriai:

²⁸ Būkite vaisingi ir dauginkitės; pripildykite žemę... (Pradžios 1:28).

Biblija pateikia gana konkrečią priežastį:

¹⁴ ... Tarp tavęs ir tavo jaunystės žmonos... ji yra tavo bendražygė ir tavo žmona pagal sandorą. ¹⁵ Bet argi Jis nesudarė jų viena, turėdamas Dvasios likutį? Ir kodėl vienas? Jis ieško dievobaimingų palikuonių... (Malachijo 2:14bd-15)

Dievas sukūrė patinus ir pateles, kad jie būtų viena ir galiausiai susilauktų dievobaimingų palikuonių (sudievinimui).

Jėzus mokė:

⁴ Jis atsakė jiems: „Ar neskaitėte, kad tas, kuris sukūrė juos pradžioje, „sukūrė juos vyrą ir moterį“ ⁵ ir tarė: „Todėl vyras paliks tėvą ir motiną ir susijungs su jo žmona, ir jiedu taps vienu kūnu“? ⁶ Taigi jie nebėra du, o vienas kūnas. Todėl ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria“. (Mato 19:4-6)

Apaštalas Paulius apie tai rašė: „Tai didelė paslaptis, bet aš kalbu apie Kristų ir bažnyčią“ (Efeziečiams 5:32).

Be to, tai, kad jiedu tampa viena, taip pat padeda mums geriau suprasti ryšį tarp Tėvo ir Sūnaus (Jono 17:20-23).

Santuokos santykiai padeda įsivaizduoti santykius tarp Tėvo ir Sūnaus (abu Biblija įvardijami kaip Dievai, pvz., Kolosiečiams 2:2, kuris daugeliui yra paslaptis), taip pat tai, kas atsitiks atsivertusiems žmonėms po prisikėlimo (kuris Biblija taip pat vadina paslaptį, pvz., 1 Korintiečiams 15:51-54).

Apaštalas Paulius aptarė meilę ir davė kitų dvasinių pamokų, susijusių su santuokine būkle:

⁴ ... perspėkite jaunas moteris mylėti savo vyrus, mylėti savo vaikus (Titui 2:4).

²² Žmonos, kluskite savo vyrams kaip Viešpačiui. ²³ Nes vyras yra žmonos galva, kaip ir Kristus yra bažnyčios galva. ir Jis yra kūno Gelbėtojas. ²⁴ Taigi, kaip bažnyčia paklūsta Kristui, taip žmonos visame kame tebūna savo vyrams.

²⁵ Vyrai, mylėkite savo žmonas, kaip ir Kristus mylėjo bažnyčią ir atidavė už ją save, ²⁶ kad pašventintų ir nuvalytų ją vandens plovimu žodžiu, ²⁷ kad padovanotų ją sau šlovingą bažnyčią, o ne turinti dėmių, raukšlių ar panašių dalykų, bet kad ji būtų šventa ir be dėmės. (Efeziečiams 5:22-27)

Kita priežastis padaryti vyrus ir moteris buvo sudaryti sąlygas poroms, nors ir su fiziniais skirtumais šiame gyvenime, būti šlovinamos kartu su Jėzumi (Romiečiams 8:16-17). Darbas kartu (Pradžios 1:28; Mokytojo 4:9-12) ir net kentėjimas šiame gyvenime taip pat buvo vyrų ir moterų porų plano dalis (Romiečiams 8:16-17).

Taip pat pažvelkime į keletą istorijos pamokų:

³⁰ Tikėjimu sugriuvo Jericho sienos, kai buvo apsuptos septynias dienas. ³¹ Tikėjimu paleistuvė Rahaba nepražuvo kartu su netikinčiaisiais, ramiai priėmusi žvalgus. ³² Ir ką daugiau pasakyti? Nes laikas man neužtektų papasakoti apie Gideoną ir Baraką, Samsoną ir Jeftę, taip pat apie Dovydą ir Samuelį bei pranašus: ³³ kurie tikėjimu pavergė karalystes, vykdė teisumą, gavo pažadus, užtvėrė liūtų nasrus, ³⁴ numalšino smurtą. ugnis, pabėgo nuo kalavijo ašmenų, iš silpnumo tapo stiprūs, tapo narsūs mūšyje, pasuko ateivių kariuomenės pabėgimui. ³⁵ Moterys vėl prikėlė savo mirusiuosius. Kiti buvo kankinami, nepriimdami išlaisvinimo, kad galėtų geriau prisikelti. ³⁶ Dar kiti buvo teisiami dėl tyčiojimų ir plakimų, taip, dėl grandinių ir įkalinimo. ³⁷ Jie buvo užmėtyti akmenimis, buvo perpjauti į dvi dalis, buvo gundomi, buvo nužudyti kardu. Jie klajojo avikailiais ir ožkų kailiais, skurdžiai, varginti, kankinami – ³⁸ kurių pasaulis nebuvo vertas. Jie klajojo dykumose ir kalnuose, žemės urvuose ir urvuose. ³⁹ Ir visi jie, gavę gerą liudijimą per tikėjimą, negavo pažado, ⁴⁰ nes Dievas mums parūpino ką nors geresnio, kad jie netaptų **tobuli** be mūsų. (Hebrajams 11:30-40)

Tiek vyrai, tiek moterys tikėjo ir buvo pažadų paveldėtojai – vienodai. Ir vyrai, ir moterys turi būti tobuli. Ir taip mums bus geriau.

Kokiam tikslui?

Dovanoti meilę nepakartojamu būdu per visą amžinybę.

Kaip apaštalas Paulius rašė krikščionims (o ne tik susituokusioms poroms):

¹² Ir tegul Viešpats jus **didina ir kupina meilės vienas kitam ir visiems ...** (1 Tesalonikiečiams 3:12)

Nesvarbu, ar tai vyras, ar moteris, žmonės yra skirti mylėti. Didėjanti meilė visiems padarys amžinybę geresnę.

Kas atsitiko žmonėms?

Kai Dievas pirmą kartą sukūrė žmones, Jis juos palaimino (Pradžios 1:28). Jis taip pat sakė, kad viskas, ką Jis sukūrė (įskaitant žmones), buvo „labai gera“ (Pradžios 1:31).

Be to, atkreipkite dėmesį, kad Biblija konkrečiai moko:

²⁹ ... Kad Dievas padarė žmogų teisų, bet jie ieškojo daug schemų. (Mokytojo 7:29)

Edeno sode Dievas davė pirmiesiems tikriems žmonėms – Adamui ir Ievai (Pradžios 3:20) – viską, ko jiems iš tikrųjų reikėjo.

Jie turėjo švarią ir malonią aplinką, maistą ir ką veikti (Pradžios 2:8-24). Iš esmės jie gyveno pagal tiesą.

Tačiau yra ir nematomas dvasinis pasaulis, kuris daugeliui yra paslaptis. Yra neregėta karalystė, apimanti angelus. Biblija rodo, kad prieš žmonių sukūrimą trečdalis angelų maištavo ir sekė priešą, dabar žinomą kaip Šėtonas (Apreiškimo 12:4).

Laikui bėgant šėtonas (plg. Apreiškimo 12:9) pasirodė kaip gyvatė. Tada jis pasakė Ievai, kad Dievas juos sulaiko (Pradžios 3:1,4-5).

Gyvatė savo gudrumu apgavo Ievą (2 Korintiečiams 11:3). Šėtonas liepė Ievai netikėti Dievo žodžiu (Pradžios 3:2-4). Jis apeliavo į levos asmeninius geidulius ir tuštybę, o ji nusprendė nepaklusti Dievui ir klausytis Šėtono (Pradžios 3:6a). Jos vyras Adomas buvo ten su Ieva ir nusprendė, kad turi nusidėti ir būti su ja (Pradžios 3:6b).

Spekuliacinis intarpas: Žmogaus ilgaamžiškumas

Po pirmųjų penkių Pradžios knygos skyrių, kur matome kai kuriuos žmones, gyvenančius daugiau nei 900 metų.

Taigi kodėl pirmieji žmonės, tokie kaip Adomas ir Nojus, gyveno taip ilgai?

Žydų istorikas Juozapas teigė, kad iš dalies taip yra dėl to, kad Dievas jiems „tinka maistą“, taip pat davė laiko sukurti ankstyvasias technologijas (Antiquities Book 1, 3:9).

Tačiau, regis, priežastis, dėl kurios Dievas leido žmonėms gyventi ilgiau, buvo tam, kad jie geriau matytų nuodėmės ir gyvenimo atskirai nuo Dievo kelių pasekmes. Anuomet, pavyzdžiui, taršos padariniai nebuvo taip greitai akivaizdūs, kaip ^{XXI} amžiuje. Be to, ilgesnė gyvenimo trukmė būtų padėjusi jiems geriau suprasti visuomenines ir kitas problemas, su kuriomis susiduria žmonės.

Jie pamatytų, kad žmonės nedaro pasaulio geresnio. Todėl po to, kai jie bus prikelti (Apreiškimo 20:11-12), jie geriau suprastų klaidas, kai nesielgia Dievo keliu.

Vėlesnės kartos būtų mačiusios Didįjį Tvaną (ji yra daugelio visuomenių istoriniuose įrašuose), taip pat daugiau neigiamų padarinių, kuriuos žmonija seka Šėtono nurodymu, o ne iš tikrųjų gyvena Dievo būdu.

Dievas nusprendė, kad vėlesnėms kartoms būtų geriau gyventi trumpiau, paprastai tariant, ir kentėti trumpiau. Dievo planas yra sumažinti kančias (plg. Raudų 3:33).

Šėtono ir jo demonų paslaptis

Tačiau apgauta buvo ne tik leva. Naujajame Testamente sakoma, kad „ta senoji gyvatė“ vadinama „velniu ir šėtonu, kuris klaidina visą pasaulį“ (Apreiškimo 12:9).

Jėzus mokė, kad Šėtonas yra melagis ir melo tėvas (pradininkas) (Jono 8:44).

Iš pradžių šėtonas buvo žinomas kaip Liuciferis (Izaijo 14:12), o tai reiškia „šviesos nešėjas“. Jis buvo „cherubas“ (Ezechielio 28:14). Cherubas yra sparnuota angeliška būtybė, kurios vaidmenys apėmė būti Dievo malonės soste (Išėjimo 25:18-20; Ezechielio 28:14,16).

Liuciferis buvo sukurtas kaip iš esmės tobula (plg. Ezechielio 28:15) ir patraukli būtybė (plg. Ezechielio 28:17). Tačiau tas tobulumas nesitęsė (Ezechielio 28:15).

Dievas sukūrė Liuciferį ir angelus, bet tam tikra prasme jų kūrimas nebuvo baigtas tol, kol nesusiformavo jų charakteris. Dabar Dievas negali akimirksniu sudėti charakterio į vieną – jei Jis tai padarytų, iš esmės Jis sukurtų kažkokį „kompiuteriu valdomą“ robotą. Tai pasakytina ir apie dvasines būtybes, ir apie žmones.

Jei Dievas akimirksniu sukurtų teisingą charakterį pagal fiat, charakterio nebūtų, nes charakteris yra atskiros būtybės, individo gebėjimas pačiam pažinti tiesą ir susikurti savąjį sprendimą ir norą vadovautis teisinga, o ne neteisinga. Ir sukurtas individas turi priimti tokį sprendimą. Kitaip tariant, individas, žmogus ar angelas, turi dalį savo kūrybos.

Daugeliui tai yra paslaptis, nes mažai žmonių tai iki galo suprato.

Supraskite, kad Biblija rodo, kad gerokai prieš įvykį Edeno sode Šėtonas buvo „tobulas savo keliais“ (Ezechielio 28:11-15a), bet paskui pasidavė išdidumui ir neteisybei ir buvo numestas į sėkmę. žemė (Ezechielio 28:15b-17; Izaijas 14:12-14). Jis tapo Dievo priešu (šėtonas reiškia priešą), užuot tinkamai sukūręs teisų charakterį.

Jo maištas buvo viena iš priežasčių, kodėl po pradinio Pradžios 1:1 sukūrimo kilo chaosas ir žemė tapo „dykyne“ (ISV, GNB) Pradžios 1:2. Tada Dievas nuėjo „atnaujinti žemės veido“ (Psalmyno 104:30), įskaitant tai, ką Jis padarė „atkūrimo“ metu (Pradžios 1:3-31; 2:1-3).

Kodėl tai yra svarbu?

Na, o atnaujinimas („atkūrimas“) rodo, kad Dievas gali sutvarkyti tai, ką velnias gali sunaikinti. Šventasis Raštas rodo, kad Dievas turi planą tai padaryti ateityje (pvz., Apd 3:19-21; Izaijas 35:1-2).

Tačiau pagalvokite, kad Biblija moko, kad Liuciferis buvo „tobulumo antspaudas, pilnas išminties ir tobulo grožio“ (Ezechielio 28:12).

Kaip angeliška būtybė, Liuciferiui nereikėjo fizinio aprūpinimo.

Liuciferis turėjo viską.

Tačiau jis nusidėjo (kaip ir kai kurie kiti angelai pagal 2 Petro 2:4) ir nutempė trečdalį angelų su savimi į žemę (Apreiškimo 12:4) (angelus vėliau turės teisti Dievo tauta pagal 1 Korintiečiams 6: 3).

Liuciferis ir jo maištas parodė, kad net būtybės, kurios „turėjo viską“, gali maištauti, siekdamos pabloginti situaciją. Ir vėliau jis įtikino pirmuosius žmones, kurie „turėjo viską“, taip pat maištauti prieš Dievą (Pradžios 3:1-6).

Vadinasi, tai padeda parodyti, kad jei Dievas duotų žmonėms viską, ko jiems reikia, kad nebūtų skurdo, kad be dievobaimingo charakterio žmonės vis tiek keltų problemų sau ir kitiems.

Kodėl Dievas leidžia šėtonui apgauti ?

Ar šėtono maištas sužlugdė Dievo planą?

Nr.

Bet ar Biblija neparodo, kad Šėtonas, „oro jėgos kunigaikštis“ (Efeziečiams 2:2), skelbia savo savanaudišką ir nepaklusnią žinią? Ar velnias „neapakino“ daugumos žmonijos protų kaip „šio amžiaus dievas“ (2 Korintiečiams 4:4)?

taip ir taip.

Ar Biblija nemoko, kad Šėtonas Velnias „apgaukinėja visą pasaulį“ (Apreiškimo 12:9)?

Taip.

Na, kodėl tada Dievas leido šėtonui ir jo demonams apgauti žmonių ir sukelti kitų problemų žemėje?

Yra keletas priežasčių.

Apaštalas Paulius pavadino mūsų laiką „šiuo blogio amžiumi“ (Galatams 1:4), o tai reiškia, kad bus geresnis amžius.

Tačiau kodėl mūsų laikais Šėtonui leidžiama turėti kokią nors savo galią, nes jis anksčiau atstūmė Dievą?

Šėtono įtaka padeda mums išmokti pamokas ir dažnai ugdo charakterį greičiau nei tada, kai jos nebūtų. Greičiau, kad galėtume įveikti ir suformuoti teisingą charakterį priešindamiesi, taip pat greitai pamatyti neteisingo kelio vaisius. Kiekvieną kartą, kai atsispiri nuodėmei, tu dvasiškai stiprėja.

Nors kartais sunku, šis pagreitis sukelia mažiau bendrų kančių.

Panagrinėkime keletą dalykų, kurie padeda tai iliustruoti.

Apsvarstykite anglį kaip anglies gabalą. Jis gali santykinai lengvai suskilti, tačiau, kai yra labai slėgis, jis gali virsti deimantu, kuris yra viena kiečiausių natūralių medžiagų. Taigi, silpnieji per spaudimą tampa

stiprūs. Biblija moko, kad krikščionys, nors ir silpni pasaulyje (1 Korintiečiams 1:26-29), pagal 1 Korintiečiams 3:12 turi būti tyri kaip rafinuotas auksas, sidabras ar brangakmeniai.

Tada įsivaizduokite, kad norite įveikti kokį nors sunkų daiktą, kurio negalite pakelti. Galite žiūrėti į sunkų daiktą, bet tai jo nepajudins. Galite sulenkti rankas maždaug dvidešimt minučių per dieną, ir tai gali šiek tiek sustiprinti rankas, bet ne per daug, o gal prireiks metų ir metų, kad pasikeistų.

Arba galite mankštintis su dideliais svoriais, kuriuos galėtumėte atlaikyti. Pakelti juos būtų sunkiau nei tiesiog pakelti rankas.

Tačiau, kilnojant svorius, rankos būtų ne tik stipresnės, nei paprasčiausiai jas lenkiant, bet ir sutrumpėtų laikas, reikalingas, kad rankos būtų pakankamai stiprios, kad įveiktumėte objektą.

Dabar apsvarstykite tai:

1962 m. Viktoras ir Mildredas Goertzelis paskelbė atskleidžiantį 413 „žymių ir išskirtinai gabių žmonių“ tyrimą, pavadintą „Eminencijos lopšiais“. Jie praleido ilgus metus, bandydami suprasti, kas sukūrė tokią didybę, kokia bendra gija gali tekėti per visų šių nuostabių žmonių gyvenimus.

Keista, bet pats ryškiausias faktas buvo tai, kad beveik visi, 392, turėjo įveikti labai sunkias kliūtis, kad taptų tuo, kuo jie yra. (Šventasis prakaitas, Timas Hanselis, 1987, Word Books Publisher, p. 134)

Ką šie pavyzdžiai turi bendro su tuo, kodėl yra velnias?

Jei leisime velniui bandyti gundyti žmoniją, tai iš esmės pagreitina savo pačių ydų įveikimo ir su Dievo pagalba ugdymo teisumo procesą (Filipiečiams 4:13; Jokūbo 4:7). Galutinis rezultatas – žmonės galės nugalėti greičiau ir su kuo mažiau kančių (plg. Raudų 3:33; 1 Petro 4:12-13 ; 3 Jono 2).

Ir jei Dievas kviečia jus šiame amžiuje, Jis neleis jūsų gundyti šėtono ar įvairių geismų, viršijančių jūsų sugebėjimus (1 Korintiečiams 10:13).

Pasipriešinimas šėtonui ir įvairioms pagundoms sustiprina jus dvasiškai (Jokūbo 1:12, 4:7) ir padės ateityje padėti kitiems (plg. 1 Jono 4:21). Šėtonas nenori, kad tikėtumėte Dievo žodžio tiesa.

Tiesos paslaptis

Kembridžo *žodyne* „tiesa“ apibrėžiama taip:

tiesa , tikri faktai apie situaciją, įvykį ar asmenį:

Tiesa yra kažkas, kas yra tikrai tikslu. Tačiau filosofai, paprasti žmonės ir lyderiai jau seniai svarstė tiesą.

Taigi, atkreipkime dėmesį, kaip *Kembridžo žodynas* apibrėžia „formalią“ tiesą:

faktas ar principas, kuris, daugelio žmonių nuomone, yra teisingas:

Tačiau tai, kas išdėstyta aukščiau, tikrai ne visada teisinga. Ir daugelis tai jau seniai suprato. Tačiau daugelis mano, kad „formali“ tiesa yra tikrovė ir nepripažįsta absoliučią, kaip tikros tiesos. Tačiau individualūs ar kolektyviniai įsitikinimai dažnai nėra teisingi. Bibliją įspėja nuo tų, kurie kreipiasi į žmones, o ne su Dievu (Izaijo 30:1; 65:12b). Nuodėmė yra veiksnys (plg. Izaijas 59:2a).

Kalbėdamas su Jėzumi, Romos prefektas Poncejus Pilotas paklausė apie tiesą:

³⁷ Pilotas paklausė Jį: „Taigi tu esi karalius?“

Jėzus atsakė: „Teisingai sakai, kad aš esu karalius. Tam aš gimiau ir atėjau į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, girdi mano balsą“.

³⁸ Pilotas jam tarė: „Kas yra tiesa? Tai pasakęs, jis vėl išėjo pas žydus ir jiems pasakė: „Aš nerandu Jame jokios kaltės“. (Jono 18:37-38)

Pilotas, matyt, girdėjo daug argumentų apie tiesą ir padarė išvadą, kad niekas negali jos tinkamai apibrėžti.

Nors Jėzus tada neatsakė į paskutinį Piloto klausimą, panašu, kad Pilotas išėjo nesitikėdamas atsakymo. Bet Jėzus pasakė, kad tie, kurie yra tiesos, Jį išgirs.

Prieš susitikdamas su Pilotu, Jonas užrašė, kad Jėzus pasakė, kas yra tiesa:

¹⁷ Pašventink juos savo tiesa. Tavo žodis yra tiesa. (Jono 17:17)

Bibliją taip pat moko, kad Dievas negali meluoti (Hebrajams 6:18, Titui 1:2).

Todėl galima daryti išvadą, kad tai, ką Dievas sako, yra tiesa.

Dabar tai bus laikoma aplinkiniu samprotavimu, ypač tiems, kurie pripažįsta Bibliją kaip teisingą. Tačiau kai įrodysite, kad Dievas yra ir kad Jo žodis yra teisingas (ir mes turime knygų, pvz., „*Ar Dievo egzistavimas yra logiškas*“ ir „*Įrodymas, kad Jėzus yra Mesijas*“, kurios tai daro), tada logiška daryti išvadą, kad Dievo žodis yra standartas įvertinti, kas yra tiesa.

Melas yra kažkas, kas prieštarauja tiesai. Todėl kažkas konfliktuoja su originaliu įkvėptu Dievo žodžiu nėra tiesa, nesvarbu, kiek žmonių tvirtina tuo tikintys.

Daugelis mano, kad jie turėtų „leisti savo sąžinei vadovauti“. Tačiau be Dievo Dvasios kūniškas protas negali įžvelgti tiesos taip, kaip turėtų (1 Korintiečiams 2:14), nes širdis gali būti beviltiškai nedora (Jeremijo 17:9).

Taip pat prisiminkime, kad Jėzus pasakė:

⁴ ... „Parašyta: 'Žmogus gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, išėinančiu iš Dievo lūpų'“ (Mt 4, 4).

Žmonės gamina duoną iš Dievo sukurtų dalykų. Tačiau tikrasis gyvenimo būdas yra sekti Dievo žodį.

Apaštalas Paulius rašė:

¹³ Dėl šios priežasties mes taip pat be paliovos dėkojame Dievui, nes priimdami Dievo žodį, kurį iš mūsų girdėjote, priėmėte jį ne kaip žmonių žodį, bet kaip iš tikrųjų, Dievo žodį, kuris taip pat veiksmingas. veikia tavyje, kuris tiki. ¹⁴ Juk jūs, broliai, tapote sekėjai Dievo bažnyčių, kurios yra Judėjoje Kristuje Jėzuje. (1 Tesalonikiečiams 2:13-14a).

⁷ ... tiesos žodis, (2 Korintiečiams 6:7)

¹³ Išgirdę tiesos žodį, savo išgelbėjimo Evangelija, Jūs pasitikėjote. (Efeziečiams 1:13)

⁵ ... viltį, kuri jums buvo sudėta danguje, apie kurią anksčiau girdėjote Evangelijos tiesos žodyje (Kolosečiams 1:5)

Tiesa daugeliui yra paslaptis, nes dauguma nepasitiki tikroju Dievo žodžiu (plg. Kolosečiams 1:5, -6,25-27; 1 Tesalonikiečiams 2:13) ir nesupranta daug gerųjų Evangelijos naujienų. išganymo. Dauguma pasitiki kitais žmonėmis, kurie patys buvo šėtono apgauti (Apreiškimo 12:9). Jėzus pasakė:

⁸ Šitie žmonės artinasi prie manęs savo burna ir gerbia mane savo lūpomis, bet jų širdis toli nuo manęs. ⁹ Ir veltui jie mane garbina, mokydami žmonių įsakymus. (Mato 15:8-9)

Labiau pasitikėjimas kitais žmonėmis, o ne Dievo žodžiu, veda į tuščią garbinimą ir atitraukia žmones nuo tiesos.

Tačiau tiesa gali būti žinoma.

Apaštalas Jonas rašė:

³¹ Tada Jėzus tarė tiems žydams, kurie Jūs patikėjo: „Jei pasiliksite mano žodyje, jūs tikrai esate mano mokiniai. ³² Ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“. (Jono 8:31-32)

⁴⁶ ... Ir jei aš sakau tiesą, kodėl jūs netikite Manimi? ⁴⁷ Kas yra iš Dievo, klausio Dievo žodžių. todėl jūs negirdite, nes nesate iš Dievo. (Jono 8:46-47)

³⁷ ... Aš atėjau į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kiekvienas, kuris yra iš tiesos, klausio mano balso (Jono 18:37).

⁶ Jei sakome, kad bendraujame su Jėzu, ir einame tamsoje, meluojame ir nevykdome tiesos. ⁷ Bet jei mes einame šviesoje, kaip Jis yra šviesoje, mes bendraujame vieni su kitais, ir Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus kraujas apvalo mus nuo visų nuodėmių. (1 Jono 1: 6–7)

⁴ Kas sako: „Aš pažįstu Jį“ ir nesilaiko Jo įsakymų, tas melagis, ir jame nėra tiesos. ⁵ Bet kas laikosi Jo žodžio, jame Dievo meilė yra tobula. Iš to mes žinome, kad esame Jame. ⁶ Kas sakosi Jame pasiliekančias, tas ir pats turi vaikščioti taip, kaip Jis vaikščiojo. (1 Jono 2:4-6)

¹⁸ Mano vaikeliai, nemylėkime žodžiais ar kalba, bet darbais ir tiesa. ¹⁹ Iš to mes žinome, kad esame iš tiesos, ir užtikrinsime savo širdis Jo akivaizdoje. (1 Jono 3:18-19)

³ Aš labai apsidžiaugiau, kai atėjo broliai ir liudijo apie jumyse esančią tiesą, kaip ir jūs vaikščiojate tiesoje. ⁴ Man nėra didesnio džiaugsmo, kaip girdėti, kad mano vaikai vaikšto tiesoje. (3 Jono 3-4)

Nepaisant to, ką sako Biblija, ryšys tarp tiesos, kuri yra Dievo žodis, ir to, kad ją geriau supranta tie, kurie paklūsta Dievui, daugeliui yra paslaptis.

Jonas taip pat parašė:

3 ... Teisingi ir teisingi tavo keliai, šventųjų karaliau! (Apreiškimo 15:3)

Ėjimas Dievo keliais padeda mums geriau suprasti tiesą, nes gyvename pagal tiesą.

Kaip krikščionys, pašventinti Dievo žodžiu (Jono 17:17), mes turime „teisingai dalyti tiesos žodį“ (2 Timotiejui 2:15), vengdami „pasaulietiško ir tuščio plepėjimo, nes tai ves į tolimesnį gyvenimą“. bedievystė“ (2 Timotiejui 2:16, NASB). Vadinasi, mes vengiame kompromisų su pasaulio religijomis.

Bet ką daryti, jei mokslas prieštarauja Biblijai, kaip teigia daugelis žinovų?

Na, „tebūna Dievas tikras, bet kiekvienas žmogus melagis“ (Romiečiams 3:4). Tikėk Dievo žodžiu.

Net Naujojo Testamento laikais buvo tokių, kurie klaidą vadino „mokslu“. Pastebėti:

²⁰ Timotiejui, išsaugok tai, kas tau patikėta, vengdamas nešvankių ir tuščių kalbų bei mokslo prieštaravimų, klaidingai vadinamų:

²¹ Kai kurie išpažįsta, kad klydo dėl tikėjimo. (1 Timotiejui 6:20-21, KJV)

Taigi, buvo tokių, kurie tvirtino Kristų, kuriuos suklaidino intelektualūs lyderiai, kurie priešinosi tiesai.

Apaštalas Jonas buvo įkvėptas parašyti:

²⁶ Tai aš jums parašiau apie tuos, kurie bando jus apgauti. (1 Jono 2:26)

Įvairūs mokslininkai buvo apgaulingi ir (arba) manė, kad jie turėjo faktų, kurie prieštarauja Dievo žodžiui. Nepasiduokite jų dezinformacijai.

Yra Dievas (daugiau informacijos ieškokite nemokamą knygą internete adresu ccog.org pavadinimu: *Ar Dievo egzistencija yra logiška?*) ir Jo žodžiu galima pasikliauti tiesa. Biblija įspėja, kad „[a] urras yra žmogus, kuris pasitiki žmogumi“ (Jeremijo 17:5).

Apaštalas Paulius rašė Timotiejui apie kai kuriuos, kurie buvo:

⁷ visada mokantis ir niekada negalintis pažinti tiesos. ⁸ Kaip Jannes ir Jambresas priešinosi Mozei, taip ir šie priešinosi tiesai: sugedusio proto vyrai, nepatenkinti tikėjimu; ⁹ bet **jie nežengs į priekį, nes jų kvailystė bus akivaizdi visiems** (2 Timotiejui 3:7-9).

Daugelis teigia, kad nuolat mokosi ir domisi tiesa, tačiau dauguma priešinasi tikrajai tiesai.

Buvo pranašaujama, kad tiesa paskutiniais laikais bus retesnė prekė:

¹² Taip, ir visi, kurie trokšta dievotai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami. ¹³ Bet pikti žmonės ir apgavikai darysis vis blogesni, klaidindami ir apgaudinėjantys. ¹⁴ Bet tu turi laikytis to, ko išmokai ir dėl ko buvai įsitikinęs, žinodamas, iš ko išmokai (2 Timotiejui 3:12-14).

Jei jums užteks „meilės tiesai“ (2 Tesalonikiečiams 2:10) ir elgsitės pagal ją, būsite išgelbėti nuo artėjančios didžiulės apgaulės (2 Tesalonikiečiams 2:7-12) ir būsite išgelbėti nuo baisi „bandymų valanda“, ateinanti į visą žemę (Apreiškimo 3:7-10).

Poilsio paslaptis

Nors neatrodo, kad poilsis būtų paslaptis, daugeliui taip pasirodė.

Biblija rodo, kad Dievas palaimino septintą dieną (Pradžios 2:2-3). Biblija nemoko, kad Dievas palaimino bet kurią kitą žmogaus pasirinktą dieną. Žmonės turi „daugiau klausyti Dievo, o ne žmonių“ (Apd 5:29).

Dievas žmonėms parūpino savaitės fizinę pertrauką. Ir Jis pasirūpina, kad žmonės galėtų ją išlaikyti (plg. Išėjimo 16:5; Kunigų 25:18-22).

Daugelis nustemba supratę, kad ilgainiui jie gali nuveikti daugiau dirbdami šešias, o ne septynias dienas. Bet tai tiesa.

Ir kadangi žmonės nesupranta Šventojo Rašto, daugumai tai yra paslaptis.

Dievas įkvėpė pranašą Ezekielį parašyti:

²⁶ Jos kunigai pažeidė mano įstatymą ir išniekino mano šventus daiktus. Jie neskyrė švento ir nešvento ir neatskleidė skirtumo tarp nešvaraus ir švaraus. Jie paslėpė savo akis nuo mano šabo, todėl aš esu suteptas tarp jų. (Ezechielio 22:26)

Daugelis religinių lyderių pažeidžia Dievo įstatymą ir slėpė savo akis, susijusias su šabais. *Mano šabai* yra nuoroda į savaitinį šabą ir kasmetinius šabus, kurie taip pat žinomi kaip Dievo šventosios dienos. Šabai yra fizinio poilsio/atkūrimo ir dvasinio atjaunėjimo metas.

Septynių dienų savaitės paveikslai, kurie, kaip ir Dievas, davė žmonėms šešias dienas atlikti savo darbą ir ilsėtis septintąją, kad Dievas davė žmonijai šešias „tūkstančio metų dienas“ (plg. Psalmyno 90:4; 2 Petro 3:8). atlikti žmonijos darbą, bet tada gyventi „septintąją tūkstančio metų dieną“ tūkstantmečio karalystėje (plg. Apreiškimo 20:4-6).

6000/7000 metų planas puikiai dera su Naujojo Testamento mokymais apie buvimą „paskutinėmis dienomis“ (Apd 2:14-17), kurie prasidėjo ne vėliau, kai Jėzus baigė savo žemiškąją tarnystę (Hebrajams 1:1-2). Paskutinės dvi šešių tūkstančių metų dienos būtų paskutinės tokio tipo savaitės dienos.

Žydų tradicija moko, kad ši 6000 metų idėja pirmą kartą buvo mokoma pranašo Elijo mokykloje (Babilono Talmudas: Sanhedrin 97a).

Antrojo ir ankstesnio trečiojo amžiaus pabaigoje graikų-romėnų šventieji ir vyskupai kaip Irenėjus (Irenaeus. *Adversus haereses* , V knyga, 28:2-3 skyrius; 29:2) ir Hipolitas (Hippolytus. *On the Hexaëmeron* , *Ar Six Days' Work*) taip pat suprato ir mokė 6000–7000 metų, taip pat pranešė, kad savaitės šabas vaizduoja tūkstantmetį poilsį (septintąją iš tūkstančio metų).

Tačiau po IV amžiaus imperatoriaus Konstantino ^{iškilimo} daugelis kitų nustojo to mokyti. Daugiau apie ankstyvuosius tikėjimus galite rasti nemokamoje knygoje, kurią galima rasti internete adresu ccog.org, pavadinimu *Originalios katalikų bažnyčios tikėjimai* .

Nepaisant to, kad graikų-romėnų katalikai oficialiai nebemoko 6000 metų doktrinos, Dievas leido velniui ir žmonijai per šį 6000 metų amžių pasirinkti eiti neteisingu keliu, kad sumažintų kančias ir taptų visų žmonių tobulinimo proceso dalimi. kas Jo klausys – ar šiame amžiuje, arba ateinančiame amžiuje.

Kodėl 6000 metų?

Atrodytų, Dievas padarė išvadą, kad to laiko pakaktų žmonėms išbandyti daugybę skirtingų gyvenimo būdų, kurie, jų nuomone, buvo geriausi – ir nuo tada, kai Adomas ir Ieva turėjo tokią galimybę, jau kelios kartos. Taigi tūkstančius metų žmonės vėliau galės geriau suprasti, kad Patarlių 14:12 ir 16:25 teiginiai „Yra kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, bet jo pabaiga yra mirties kelias“ teisingas.

Dievas žinojo, kad tų 6000 metų pabaigoje šis pasaulis taip pablogės, kad „jei tos dienos nebūtų sutrumpintos, nė vienas kūnas nebūtų išgelbėtas“ (Mato 24:22).

Po 6000 metų Jėzus sugrįš, šventieji prisikels, gyvybė planetoje bus išgelbėta ir tūkstantmetė Dievo Karalystės dalis bus įkurta (plg. Apreiškimo 20:4-6).

Ir tai, regis, daugeliui buvo paslaptis.

Atkreipkite dėmesį, ką Izaijas buvo įkvėptas parašyti:

¹¹ Nes mikčiojančiomis lūpomis ir kitu liežuvio Jis kalbės šiai tautai, ¹² Kam Jis pasakė: „Tai poilsis, kuriuo tu gali pailsėti pavargusį“, Ir: „Tai yra atgaiva“; Tačiau jie negirdėjo. (Izaijo 28:11-12)

Dievas žada poilsį, bet dėl „mikčiojančių lūpų ir kito liežuvio“ – klaidingų mokymų ir vertimo problemų – dauguma nepripažįsta gaivaus poilsio, kurį Dievas parūpino kiekvienai savaitei.

Naujojo Testamento knygoje hebrajams naudojami du skirtingi graikiški žodžiai ir dažnai verčiami į anglų kalbą kaip „poilsis“. Išvertus į anglų kalbą, jie yra *katapausis* ir *šabas* . Kadangi daugelis vertėjų klaidingai išvertė abu šiuos žodžius vienodai, daugelis jų buvo supainioti. Sabbatismos vartojamas Hebrajams 4:9, o katapausis – tokiose vietose kaip Hebrajams 4:3.

Dėl būsimą „poilsio“ (katapausis) – Dievo Karalystės – dvasinis Izraelis turi įžengti (Hebrajams 4:3), jiems lieka šabas – dabar švęsti šabo dieną (Hebrajams 4:9).). Tai reiškia, kad krikščionys įeis į būsimą Dievo Karalystės „poilsį“, nors dabar jie laikosi kassavaitinio šabo poilsio, kuris jo laukia. Šiame amžiuje Dievo tauta turi uoliai ilsėtis tą pačią dieną, kaip ir Dievas (Hebrajams 4:9-11a), „kad kas nors nepapultų pagal tą patį nepaklusnumo pavyzdį“ (Hebrajams 4:11b).

Dėl klaidingų vertimų ir religijos mokytojų „paslėptų akių“ dėl Dievo šabo, biblinis poilsis daugeliui vis dar yra paslaptis.

Nuodėmės paslaptis

Atrodo, kad daugelis žmonių yra sumišę dėl to, kas yra nuodėmė.

Daugelis elgiasi taip, lyg galėtų tai apibrėžti.

Tačiau nuodėmę apibrėžia Dievas, o ne žmonės.

Kas yra nuodėmė?

Štai kaip tai apibrėžia Biblija:

⁴ Kas daro nuodėmę, daro ir neteisybę, o nuodėmė yra neteisybė. (1 Jono 3:4, NKJV)

⁴ Kiekvienas, kuris daro nuodėmę, daro ir neteisybę. o nuodėmė yra neteisybė. (1 Jono 3:4, DRB)

⁴ Kiekvienas, kuris nusideda, laužo įstatymą ir iš tikrųjų nuodėmė yra neteisybė. (1 Jono 3:4, EOB Naujasis Testamentas)

⁴ Kiekvienas, kuris daro nuodėmę, nusižengia ir įstatymui, nes nuodėmė yra įstatymo nusižengimas. (1 Jono 3:4, KJV)

Koks įstatymas?

Dievo įstatymas, kuris yra Jo žodyje (plg. Psalmė 119:11), apimantis dešimt įsakymų (plg. 1 Jono 2:3-4; Psalmė 119:172; taip pat žr. nemokamą knygą, kurią galima rasti internete adresu [www. ccog.org](http://www.ccog.org), pavadinimu: *Dešimt Dievo įsakymų: Dekalogas, krikščionybė ir žvėris*).

Nors niekas nebuvo verčiamas nusidėti, Biblija moko, kad visi nusidėjo (Romiečiams 3:23).

Kodėl žmonės nusideda?

Na, dėl tos pačios priežasties, dėl kurios nusidėjo Ieva ir Adomas. Juos apgavo šėtonas ir (arba) jų geismai.

Šėtonas apgavo visą pasaulį (Apreiškimo 12:9). Jis panaudojo visas įmanomas blogas mintis, kad paveiktų ir apgaudinėtų visą žmoniją. Šėtonas išplatino savo filosofiją (plg. Efeziečiams 2:2) – apeliuodamas į tuštybę, geismą ir godumą, kad jie galėtų mums paveikti.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką pasakė velionis evangelistas Leroy'us Neffas:

Kiekvienas iš mūsų nuo mažens buvo pritaikytas šiam apgaulingam bombardavimui. Šėtonas naudojo šį metodą klaidingoms mintims įterpti, o aplinka ir aplinkybėmis įtaka mus priimti neteisingus sprendimus, kaip tai padarė Adomas ir Ieva.

Kai gimėme, neturėjome neapykantos ar priešiškumo Dievui ar Jo tobulam būdai. Mes net nežinojome, kad Dievas egzistuoja arba kad Jis turi teisingą būdą mums gyventi. Tačiau laikui bėgant mes irgi išsiugdėme tokį patį požiūrį kaip Šėtonas – egoizmą, godumą, geismą ir norą savo keliu.

Kai buvome maži vaikai, galėjome būti panašūs į tuos, apie kuriuos kalbėjo Kristus (Mato 18:3, 4). Jie buvo nuolankūs ir mokytis – dar nebuvo visiškai apgauti Šėtono ir jo visuomenės. ...

Visas žmonių vargas, nelaimė, skausmas ir vargas atsirado dėl tiesioginės nuodėmės – dvasinių ir fizinių Dievo įstatymų pažeidimo. Laimė ir pilnas, gausus gyvenimas yra automatinis paklusnumo Dievo įstatymui rezultatas. (Neff L. Viskas apie nuodėmę. Tomorrow's World Magazine. 1972 m. balandis)

Ir nors Jėzus mirė už visas mūsų nuodėmes, nuodėmė turi kainą. O ilgalaikė kaina yra ta, kad tai neigiamai veikia nusidėjėlių ir jo galimybes padaryti dar daugiau gero. Taigi, daryk nemanykite, kad dabar nusidėti naudinga jums (ar kitiems), bet tikėkimės, kad visi pasimokys iš savo nuodėmių (plg. 2 Petro 2:18-20), jas išpažins (1 Jono 1:9) ir atgailaus (plg. Act 2:37-38).

Dėl netinkamų mokymų ir tradicijų daugelis šiame amžiuje nepripažįsta nuodėmės.

Apaštalas Paulius rašė:

⁷ Neteisybės paslaptis jau veikia. Šiuo metu ji sulaiko tik vienas, kol jis gali išeiti iš vidurio. ⁸ Tada bus apreikštas nedorėlis, kurį Viešpats Jėzus prarys savo burnos kvėpavimu ir panaikins savo atėjimo pasirodymu, ⁹ kurio atėjimas yra šėtono veikimas, visomis galybėmis ir ženklais. , ir melo stebukluose, ¹⁰ ir visose nedorybės apgaule, skirta tiems, kurie žūva, už ką mainais jie negavo tiesos meilės, kad būtų išgelbėti. ¹¹ Ir dėl to Dievas siųs jiems klaidą, kad jie tikėtų tuo, kas melas, ¹² kad būtų teisiami visi, kurie netikėjo tiesa, bet džiaugiasi neteisumu. (2 Tesalonikiečiams 2:7-12, Berean Literal Bible)

Dalis „neteisėtumo paslapties“ („neteisybės slėpinio“ DRB) yra ta, kad daugelis nebuvo išmokyti tos tiesos apie nuodėmę ir (arba) buvo išmokyti samprotauti apie Dievo įstatymus, kaip Jėzaus laikų fariziejai, ir priimti netinkamas tradicijas. (plg. Mato 15, 1–9). Tie, kurie nemyli tiesos, bus žiauriai apgauti, artėjant šio amžiaus pabaigai.

Biblija moko: „Neapsigaukite, mano mylimi broliai“ (Jokūbo 1:16).

Tačiau mes, žmonės, esame linkę apgaudinėti save (ypač Šėtono įtaka) ir nesuvokti savo polinkio klysti.

Apaštalas Jokūbas apie pagundą ir nuodėmę paaiškino taip:

¹² Palaimintas žmogus, kuris ištveria pagundą. nes kai bus patvirtintas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Viešpats pažadėjo Jį mylintiems. ¹³ Niekas tenesako, kai yra gundomas: „Aš gundomas

Dievo“. nes Dievas negali būti gundomas blogiu, nei Jis pats nieko negundo. ¹⁴ Bet kiekvienas yra gundomas, kai jį traukia ir vilioja jo paties troškimai . ¹⁵ Paskui geismas pagimdo nuodėmę. o nuodėmė, kai ji suauga, gimdo mirtį. (Jokūbo 1:12-15)

Norėdami atsispirti pagundai, išmesti iš savo proto įžengusią klaidingą mintį, užpildykite savo mintis geromis mintimis (Filipiečiams 4:8) ir atsigręžkite į Dievą.

Kas yra geresnių minčių nei apie Dievą ir Jo Žodį? Jei tinkamai priešinsitės Šėtonui, Biblija sako, kad jis pabėgs (Jokūbo 4:7).

Pasipriešinimas daro tave dvasiškai stipresnį, o atsidavimas nuodėmei daro silpnesnį.

Nuodėmė padeda parodyti tiems, kurie nori tikėti, kad mums reikia Dievo ir Jo kelių.

Dievas suprato Šėtono apgaulės įtaką, taip pat žmonių geidulius ir sukūrė išgelbėjimo planą, kuriame į tai atsižvelgiama (daugiau informacijos apie tai rasite nemokamą internetinę knygą: *Universalus Išganymo PASIŪLYMAS. Apokatastasis: Ar gali Dievas Dievas išgelbėti paklydusius ateinančiame amžiuje? Šimtai Raštų atskleidžia Dievo išganymo planą*).

3. Ko moko pasaulio religijos?

Įvairūs tikėjimai turi savo įsitikinimus, kokie yra kūrimo tikslai. Taigi, pažvelkime į kai kuriuos teiginius iš tų, kurie laikosi įvairių Rytų ir Vakarų religijų.

Bet pirmiausia panagrinėkime ateistus. Ateistai netiki, kad žmonės turi kokių nors tikslų, išskyrus galbūt malonumą ar tam tikrą asmeninio pasitenkinimo formą.

Kai kurie (kurie gali laikyti save ateistais arba nelaikyti) mano, kad būtų geriau, jei būtų mažiau žmonių:

Antinatalizmas yra įsitikinimas, kad žmogaus gyvenimas yra objektyviai bevertis ir beprasmis. Kaip aiškina laikraštis „The Guardian“, antinatalistai tvirtina, kad žmonių dauginimasis daro nepateisinamą žalą žmonių visuomenei (kurios, remiantis tokiu mąstymo būdu, iš pradžių neturėtų egzistuoti) ir planetai. Be to, tėvai yra kalti padarę moralinį nusikaltimą, primesdami egzistuoti vaikams, kurie nesutiko su jų egzistavimu. ...

Antinatalistai dažnai tvirtina, kad jų tikėjamą žmogaus gyvybės nevertingumu skatina užuojauta žmogaus gyvybei...

antinatalistai nori apsaugoti žmoniją nuo žalos užtikrindami jos sunaikinimą... (Walsh M. Augantis „Antinatalistų“ judėjimas ragina išnykti žmoniją... Daily Wire, 2019 m. lapkričio 15 d.)

Iš esmės antinatalistai mano, kad žmonės daro daugiau žalos nei naudos, gyvenimas yra sunkus, todėl žmonės neturėtų atnešti į pasaulį daugiau žmonių, nes tai padidins bendrą kančią ir skausmą.

Tačiau jie klysta dėl žmogiškosios vertės.

Žmonės turi vertę. Ir nors yra kančių, žmonės buvo priversti prisidėti ir padėti. Yra gyvenimo prasmė.

Dabar pažiūrėkime, ką induizmas sako apie žmonijos tikslą.

Pranešama, kad induistų yra šiek tiek daugiau nei milijardas. Štai informacija apie šio tikėjimo įsitikinimus:

Pagal induizmą, gyvenimo prasmė (tikslas) yra keturios: pasiekti Dharma, Artha, Kama ir Moksha. Pirmoji, dharma, reiškia elgtis dorai ir dorai. ... Antroji gyvenimo prasmė pagal induizmą yra Artha, kuri reiškia turto ir gerovės siekimą savo gyvenime. ... Trečias induisto gyvenimo tikslas – siekti kamos. Paprastais žodžiais tariant, kama gali būti apibrėžta kaip malonumo gavimas iš gyvenimo. Ketvirtoji ir paskutinė gyvenimo prasmė pagal induizmą yra mokša, nušvitimas. Iki šiol sunkiausiai pasiekiamą gyvenimo prasmę, Mokšai gali prireikti vos vieno gyvenimo, kad jį pasiektų (retai), arba gali prireikti kelių. Tačiau tai laikoma svarbiausia gyvenimo prasme ir siūlo tokius apdovanojimus kaip išsivadavimas iš reinkarnacijos, savirealizacija, nušvitimas ar vienybė su Dievu. (Sivakumaras A. Gyvenimo prasmė pagal induizmą, 2014 m. spalio 12 d.)

Taigi, iš esmės induizmas moko stengtis gyventi dorai, siekti gerovės, džiaugtis gyvenimu ir pasiekti nušvitimą, o tai, anot vieno induisto, kurį girdėjau kalbant, apima ir sudievinimą. Nors tie induistų įsitikinimai gali atitikti Bibliją, jie nepaaiškina, kodėl pirmiausia turėtų būti gyvybė.

Pranešama, kad budistų yra šiek tiek daugiau nei pusė milijardo. Budizmas laikosi kitokio požiūrio nei induizmas:

Budizmas neigia, kad gyvybė turi nuolatinę ir absoliučią reikšmę, ir apibūdina gyvenimą kaip nepatenkinamą (s. dukkha) ir tuštumą (s. sunyata). Tačiau Buda pripažino, kad gyvybė turi santykinę reikšmę, ir būtent per šią santykinę ir sąlyginę gyvenimo prigimtį galime pasiekti ir suvokti visuotinę tiesą. Remiantis Budos diskursais, mūsų gyvenimas ir pasaulis yra ne kas kita, kaip reiškiniai, kurie kyla ir krinta. Tai formavimosi ir išsigimimo procesas. (Kas yra gyvenimo reikšmė? Buddhanet.net, gauta 03/21/19)

Nors induizmas turi daug dievų, budizmas neturi nė vieno. Ir jei Dievo nėra, tai budistai (kaip ir kiti ateistai) teisūs, kad gyvenimas neturi absoliučios reikšmės.

Bet jei yra dieviškoji dvasinė būtybė, ir taip, logiška daryti išvadą, kad ji yra (norėdami turėti tai įrodančios informacijos, taip pat žr. mūsų nemokamą brošiūrą internete adresu ccog.org „*Ar Dievo egzistencija logiška?*“), tada tai padarytų daugiau suvokimo, kad dieviškasis Kūrėjas turėjo tikrą ir reikšmingą tikslą.

Dabar ir budizmas, ir induizmas moko idėjos, vadinamos karma. Štai keletas informacijos iš budistų šaltinio:

Karma yra moralinio priežastinio ryšio dėsnis. Karmos teorija yra pagrindinė budizmo doktrina. ... Šiame pasaulyje žmogui nenutinka nieko, ko jis dėl kokių nors ar kitų priežasčių nebūtų vertas. ... Pali terminas Karma pažodžiui reiškia veiksmą arba darymą. Bet koks tyčinis veiksmas, protinis, žodinis ar fizinis, yra laikomas karma. Ji apima viską, kas įtraukta į frazė „mintis, žodis ir veiksmas“. Apskritai, visi geri ir blogi veiksmai sudaro karmą. Galutine prasme Karma reiškia bet kokią moralinį ir amoralų valią. (Sayadaw M. The Theory of Karma. Buddhanet.net, gauta 07/22/19)

Nors Biblija nevartoja termino „karma“, ji moko, kad ką pasėsi, tą ir pjaus (Galatams 6:7-8). Tačiau skirtingai nei budizmas, Biblija moko, kad Dievas vadovauja dalykus (Patarlių 16:9), todėl galiausiai tai pasiteisins tiems, kurie priima Jo valią (plg. Romiečiams 8:28). Ir taikos augimui nebus galo (Izaijo 9:7).

Tačiau dabar reikėtų pažymėti, kad induizmas ir budizmas nori, kad pasaulis būtų geresnė vieta. Tačiau jie nesupranta, kaip Biblija moko, kad taip nutiks.

Kitaip nei budistai, musulmonai tiki dieviškuoju Kūrėju, kuris turi tikslą žmonėms. Pranešama, kad musulmonų yra 1,8 mlrd. Štai vienas islamo požiūris, susijęs su tuo, kodėl Dievas sukūrė žmones:

Mūsų kūnas, mūsų dvasia, mūsų polinkis garbinti Dievą ir mūsų šviesa yra tiesiogiai iš Dievo siunčiamos dovanos, kurios yra svarbi priemonė siekiant žmogiškojo tobulumo. Tas tobulumas slypi ugdant tuos dvasios aspektus, kurie pranoksta jos gaiviausias savybes, aktualizuojant mūsų nusiteikimą garbinti ir tobulinant šviesą. Kai taip nutinka, žmogus yra graži būtybė ir kaip toks,

tinkamas dieviškosios meilės objektas, nes, kaip minėjo mūsų pranašas : „Iš tiesų, Dievas yra gražus ir myli grožį“. (Shakir A. The Human in the Qur'an. Journal of the Zaytuna College, 2018 m. birželio 5 d.)

Nors Jėzus taip pat nurodė, kad tobulumas turėtų būti tikslas (Mato 5:48), tai, kas išdėstyta pirmiau, iš tikrųjų nepaaiškina, kodėl Dievas sukūrė žmones. Tačiau priežastį pateikia šis islamo šaltinis:

Dievas sukūrė žmogų, kad Jam tarnautų, o tai reiškia, kad žmonės turėtų tikėti Vieninteliu Dievu ir daryti gera. Tai yra žmogaus gyvenimo objektas. Dievas sako: „Aš nesukūriau žmonių, išskyrus tam, kad jie man tarnautų“. (The Winds That Scatter, 51:56) (Koks žmogaus gyvenimo tikslas islame? Singapūro musulmonų atsivertusių asociacija, žiūrėta 1919-03-21)

Nors žmonės turėtų daryti gera, daugelis kitų aukščiau išvardintų dalykų yra panašūs į tam tikrus protestantų pažiūras, kodėl Dievas sukūrė žmones, kuriuos panagrinėsime toliau.

Kai kurios protestantiškos pažiūros

Yra įvairių nuomonių apie tai, kodėl Dievas sukūrė žmones pagal jau minėtas religijas.

Tas pats pasakytina ir tarp protestantų.

Pranešama, kad protestantų yra šiek tiek daugiau nei 800 milijonų ir jie yra suskirstyti į daugybę konfesijų, tarnybų ir sektų (pastaba: *Tęsiančioji* Dievo Bažnyčia NĖRA protestantiška – išsamią informaciją apie tai, kodėl rasite mūsų nemokamose internetinėse knygose: *The Continuing History of the. Dievo bažnyčia ir Išganymo viltis: kuo besitęsianti Dievo bažnyčia skiriasi nuo protestantizmo*).

Tačiau, nepaisant protestantų įvairovės, atrodo, kad yra keletas bendrų susitarimų, kodėl Dievas ką nors sukūrė.

Atkreipkite dėmesį į vieną protestantų požiūrį į tai, kodėl Dievas sukūrė žmones:

Kodėl Dievas sukūrė žmones?

Jis tai padarė, kad suteiktų sau šlovę. Dievas sukūrė mus taip, kad gyventume ir mėgautumeis santykiais taip, kaip jis. Jėzus pasakė: „Aš jums tai sakiau, kad mano džiaugsmas būtų jumoje ir jūsų džiaugsmas būtų visiškas“ (Jono 15:11). ...

Nešti šlovę Dievui – tai yra jį išaukštinti, išaukštinti, girti, apmąstyti jį garbingai – iš tikrųjų yra mūsų gyvenimo tikslas. (Bell S. Josh McDowell Ministerija. Paskelbta 2016 m. balandžio 11 d.)

Mes, CCOG, nesutiktume. Dievas mūsų nesukūrė, nes Jis yra kažkoks ego varomas dvasinis subjektas, kuriam reikėjo žmonių, kurie Jam suteiktų šlovę. Taip pat žmogaus gyvenimo tikslas nėra dovanoti šlovę Dievui. Tačiau tiesa, kad Dievas norėjo padidinti džiaugsmą.

Štai dar vienas, šiek tiek panašus protestantų atsakymas:

Kodėl Dievas iš pradžių sukūrė? Ar Jam buvo nuobodu? Ar jis buvo vienišas? Kodėl Dievas išgyveno vargus kurdamas žmones?

Biblija mums sako, kad galutinis Dievo tikslas visatai yra atskleisti Jo šlovę. Biblija mums sako, kad galutinis Dievo tikslas žmonijai yra atskleisti savo meilę. (Ar Dievui buvo nuobodu? Viskas apie Dievą Ministerijos, žiūrėta 2019-03-21)

Na, tai yra šiek tiek artimesnė, nes meilė yra jos dalis, bet vėlgi tai reiškia, kad Dievas viską sukūrė dėl to, kad Jis norėjo paglostyti savo ego. Dievas nėra tuščias ir jam to nereikia.

Štai dviejų kitų protestantų nuomonė:

Kodėl Dievas sukūrė pasaulį?

Trumpas atsakymas, kuris skamba visoje Biblijoje kaip griaustinis griaustinis: *Dievas sukūrė pasaulį savo šlovei*. (Piper J. 2012 m. rugsėjo 22 d. <https://www.desiringgod.org/messages/why-did-god-create-the-world> žiūrėta 1919-01-16)

Kodėl Dievas sukūrė?

Dievas nesukūrė dėl tam tikrų apribojimų Jame. Vietoj to, Jis sukūrė viską iš nieko, kad parodytų savo šlovę savo sukurtoms būtybėms ir kad jos skelbtų Jo didybę. (Lawson J. Ligonier Ministeries, 2017 m. liepos 3 d.)

Dar du, tvirtinantys, kad Dievas padarė daiktus savo asmeninei šlovei.

Taigi tie protestantiški (įskaitant baptistus) šaltiniai, atrodo, sutinka. Tačiau mes, CCOG, netikime, kad jie tikrai supranta Dievo plano paslaptį.

Vaizdai iš Romos katalikų bažnyčios ir Jehovos liudytojų

O kaip Romos katalikai?

Katalikų *bažnyčios katekizmas* moko:

293 Raštas ir Tradicija nepalauja mokyti ir švęsti šios pagrindinės tiesos: „Pasaulis sukurtas Dievo šlovei“. ¹³⁴ Šventasis Bonaventūras aiškina, kad Dievas viską sukūrė „ne tam, kad padidintų savo šlovę, o kad ją parodytų ir perteiktų“, ¹³⁵ nes Dievas neturi jokios kitos priežasties kurti, kaip tik savo meilę ir gerumą: „Kūriniai atsirado tada, kai meilės raktas atvėrė jam ranką“. ¹³⁶ Pirmasis Vatikano Susirinkimas paaiškina:

Šis tikrasis Dievas, savo gerumo ir „visagalios jėgos“, ne tam, kad padidintų savo laimę ar pasiektų savo tobulumą, o tam, kad atskleistų šį tobulumą per naudą, kurią jis suteikia kūriniais, su absoliučia patarimo laisve. „Ir nuo pat laikų pradžios iš nieko sudarytos tiek būtybių kategorijos, tiek dvasinės, tiek kūniškos. . . “ ¹³⁷

294 Dievo šlovę sudaro šio Jo gerumo, kuriam pasaulis buvo sukurtas, pasireiškimas ir perteikimas. Dievas padarė mus „būti jo sūnumis per Jėzų Kristų, pagal jo valios tikslą, *šlovingos malonės šlovinimui*“, ¹³⁸ nes „Dievo šlovė yra visiškai gyvas žmogus; be to, žmogaus gyvenimas yra Dievo regėjimas: jeigu Dievo apreiškimas per kūrinių jau atgavo gyvybę visoms žemėje gyvenančioms būtybėms, tai juo labiau Žodžio apraiška Tėvas atgaivins gyvybę tiems, kurie regi Dievą. ¹³⁹ Galutinis kūrimo tikslas yra tas, kad Dievas, „kuris yra visko Kūrėjas, pagaliau taptų „viskas visame kame“, tuo pačiu užtikrindamas savo šlovę ir mūsų laimę.

Dabar dėl meilės paminėjimo aukščiau pateikta informacija yra artimesnė nei kai kurie kiti šaltiniai, nors ji nėra pakankamai išsami, nes jame nėra svarbios priežasties.

Velionis kardinolas Johnas Henry Newmanas priartėjo, kai parašė:

Esu sukurtas daryti kažką arba būti kažkuo, kam niekas kitas nėra sukurtas. Aš turiu vietą Dievo patarimuose, Dievo pasaulyje, kurios niekas kitas neturi... Jei iš tiesų man nepavyks, Jis gali užauginti kitą, kaip galėjo akmenis paversti Abraomo vaikais. Tačiau aš turiu dalį šiame dideliame darbe... Jis mane sukūrė ne veltui. (Newman JH. *Meditations and Devotions of the Late Cardinal Newman*. Longmans, Green, 1903, p. 301)

Tai, kas išdėstyta pirmiau, iš esmės yra teisinga, nors ji vis dar nėra baigta. Kai kurie protestantai taip pat supranta, kad Dievas savo šventiesiems dirbs per amžinybę, tačiau jie linkę neaiškiai pasakyti, koks darbas ir kodėl.

Štai ką Jehovos liudytojai moko savo internetinių Biblijos mokymų 2.3 *pamokoje* pavadinimu *Kodėl Dievas sukūrė žmones* ? :

Jehova sukūrė žmones, kad jie **amžinai džiaugtųsi gyvenimu žemėje** ir pažintų jį kaip mylintį Tėvą. (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#78> žiūrėta 01/16/ 19)

... kodėl žemė egzistuoja? ... Jis buvo sukurtas, kad būtų gražūs namai žmonėms (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-Create-man-purpose/#85> pasiekta 01/16/19).

1. Dievas sukūrė žemę, kad būtų nuolatiniai žmonių namai
2. Dievas sukūrė žmones, kad jie **gyventų amžinai** jam vadovaujant. Jis tą tikslą pasieks (<https://www.jw.org/en/bible-teachings/online-lessons/basic-bible-teachings/unit-2/why-did-god-create-man-purpose/#131>)

Nors tiesa, kad Dievas sukūrė žemę, kad būtų namai žmonėms, o tiems, kurie tinkamai atgailaus ir priims Jėzų, Dievas suteiks amžinąjį gyvenimą, tai tikrai nepaaiškina, KODĖL Dievas iš pradžių sukūrė žmones.

Palaimingoji vizija

Kai kurie mano, kad amžinybė pirmiausia bus praleista žiūrint į Dievo veidą. Tai žinoma kaip „Laimingoji vizija“.

Nors Biblija moko, kad Dievo veidą galime matyti amžinai (Psalmyno 41:12), o palaimintojo regėjimo kai kurie moko kaip krikščionių atlygį ir kūrinių tikslą.

Štai kaip tai aprašo *Naujojo pasaulio enciklopedija* :

Palaimintoji vizija yra katalikų teologijos terminas, apibūdinantis tiesioginį Dievo suvokimą, kuriuo mėgaujasi esantys danguje, suteikiantį didžiausią laimę ar palaimą. Šiuo požiūriu žmonių supratimas apie Dievą gyvam esant būtinai yra netiesioginis (tarpininkaujantis), o palaimingoji vizija yra tiesioginė (betarpiška). ...

Tomas Akvinietis palaimintąją viziją paaiškino kaip galutinį žmogaus egzistencijos tikslą po fizinės mirties. Akviniečio formuluotė apie Dievo žiūrėjimą danguje sutampa su Platono aprašymu apie Gėrio žiūrėjimą formų pasaulyje, o tai neįmanoma dar esant fiziniame kūne. ...

Platono filosofija užsimena apie Palaimingosios vizijos sampratą urvo alegorijoje, pateiktą 7-ojoje Respublikos knygoje (514a–520a), kalbant per Sokrato personažą:

Mano nuomone, žinių pasaulyje gėrio (Gėrio) idėja iškyla paskutinė ir matoma tik pastangomis; ir, kai jis matomas, taip pat daroma išvada, kad jis yra universalus visko, kas gražu ir teisinga, autorius, šviesos tėvas ir šviesos valdovas šiame regimajame pasaulyje ir tiesioginis proto ir tiesos šaltinis intelektualiuose (517b , c) .

Platonui atrodo, kad Gėris krikščioniškojoje teologijoje atitinka Dievą. ...

Šventasis Kiprijonas Kartaginietis (III a.) rašė apie išgelbėtą, regėjimą Dievą Dangaus karalystėje:

Kokia didelė bus jūsų šlovė ir laimė, kai jums bus leista pamatyti Dievą, būti pagerbtam dalintis išganymo džiaugsmu ir amžinąja šviesa su Kristumi, savo Viešpačiu ir Dievu... mėgautis nemirtingumo džiaugsmu Dangaus karalystėje su teisiaisiais ir Dievo draugais. ...

XIII amžiuje filosofas-teologas Tomas Akvinietis, sekdamas savo mokytoju Albertu Magnusu, galutinį žmogaus gyvenimo tikslą apibūdino kaip intelektualų palaimingą Dievo esmės po mirties viziją. Pasak Akviniečio, Palaimintoji vizija pranoksta ir tikėjimą, ir protą. ...

Induistų ir budistų mintys jau seniai kalbėjo apie samadhi patirtį, kai siela randa sąjungą su dieviškumu dar būdama kūne. Mistinė islamo tradicija kalba apie tiesioginį matymą Dievo akimis: „Kai aš jį myliu, aš esu jo klausas, kuria jis girdi; ir jo regėjimas, kuriuo jis mato; jo ranka, kuria jis muša; ir jo pėda, kuria jis vaikšto“ (Hadith of An-Nawawi 38).

George'as Foxas ir kiti ankstyvieji kvakeriai tikėjo, kad tiesioginė Dievo patirtis buvo prieinama visiems žmonėms be tarpininkavimo. (Beatific Vision. New World Encyclopedia, 2013. http://www.newworldencyclopedia.org/entry/Beatific_Vision žiūrėta 1919-04-16)

Pastaba: Biblijoje aišku, kad Dievas nusileis į žemę (Apreiškimo 21:1-3), todėl Šventasis Raštas paneigia palaimingo regėjimo danguje vaizdą.

Liuteronų etikos žurnalo redaktorius rašė:

Tačiau galutinis Dievo tikslo, skirto žmogiškai būtybei, tikslas šviečia per eschatologinį pašventinimo supratimą, kai mums pažadėtas palaimingas šventumo regėjimas ir visiška bendrystė su Dievu amžinybėje. (Santos C. Redaktoriaus įžanga: liuteronai ir pašventinimas. © 2017 m. rugsėjis/spalis. Liuteronų etikos žurnalas, 17 tomas, 5 leidimas)

Daugelis protestantų, tikinčių Palaimintąją viziją, linksta prie požiūrio, kad ši vizija yra dvasinis, o ne fizinis vaizdas (pvz., Ortlund G. Why We Misunderstand the Beatific Vision. First Baptist Church of Ojai, 2018 m. rugsėjo 26 d.).

Tie, kurie priima palaimingosios vizijos versijas kaip galutinį tikslą, linkę manyti, kad Dievo regėjimas pripildys juos Jo ar savo laimės.

Štai priešingas požiūris į tą viziją iš kažkada buvusio Dievo bažnyčios rašytojo:

Jei amžinybė bus praleista palaimingai žvelgiant į Dievo veidą arba kad kiekvienas mūsų noras iš karto išsipildytų – kaip moko daugelis religijų – po kelių mėnesių (arba po kelių aštuonmilio metų, tai visai nesvarbu), gyvenimas taps nuobodus. Ir kai gyvenimas taps nuobodus, jis bus liguistas ir velniškai baisus. Nes nebeliks nieko kito, tik ateinanti nesibaigianti nuobodulio amžinybė – su mirtimi nuostabus, bet neįmanomas išsigelbėjimas (žr. Luko 20:35-38). Tai tikrai būtų didžiausias kankinimas.

Tačiau mūsų Amžinasis Tėvas turi geresnę idėją. Jis sukūrė planą, pagal kurį amžinybė nepaliaus nuobodžiauti. Tačiau, kad ir kaip tai atrodytų neįtikėtina, amžinybė vis labiau jaudinsis, mirs ir bus malonesnė, nes kiekvienas eonas seka eoną. (Kuhn RL. The God Family – Trečia dalis: gyventi amžinybėje. Geros naujienos, 1974 m. liepos mėn.)

Taip, Dievas padarė tai, ką padarė, kad amžinybė būtų geresnė. Atkreipkite dėmesį į ką nors iš mirusio Dievo bažnyčios rašytojo:

Dievas, kuris sujungė šį pasaulį, padarė tai turėdamas planą. Tas planas nebuvo beviltiška vienos pagrindinės pasaulio religijos nirvana, kuri žada, kad amžinai tapsite nesąmoninga didžiulės nieko visumos dalimi, be rūpesčių – nes jūs amžinai neturite individualios sąmonės. Tai ne laimė snūduriuoti hamake tarp dviejų datulių palmių oazėje, amžinai maitinant geidulingų mergelių, kurios pažadu Allaho pasekėjai yra užtikrinti. Tai nėra vaikščiojimas auksinėmis gatvėmis su auksinėmis šlepetėmis, trankymasis ant arfa, vienintelis rūpestis, kaip išlaikyti tiesią aureolę, kaip atrodo, kad tai žada dauguma protestantų grupių. Tai tikrai nėra pažadas pagaliau pažvelgti į Dievo veidą ir įvertinti palaimingą viziją (kad ir kokia ji būtų), kaip pažadas tiems, kurie seka katalikų tikėjimą: ką siūlo Dievas, kuris viską sukūrė, yra atves jus į Jo šeimą. Būti Dievu, kaip Dievas yra Dievas! Ne tik būti Dievu eufemistine prasme, kai visi esame broliai ir seserys, o Dievas yra pagrindinis Tėvas, bet ir visiškai dalytis Jo dieviška prigimtimi. ...

Tikrasis Dievo planas yra praktiškas. Jis sako apie savo šeimos Karalystę, kad jos plėtrai niekada nebus galo. Jo planas yra ir toliau pridėti sūnų ir dukterų, kurie atrodo, jaučiasi, elgiasi kaip Jis ir yra sudaryti iš to paties atsinaujinančio amžinojo dvasinio gyvenimo, kaip ir Jis, amžinai! Štai kodėl tikslas, kurį Dievas užsibrėžė sau, yra viltis, kurios net Jis niekada neįgyvendins. Begalinis,

amžinas, amžinai kuriantis vis besiplečiančią šeimą, kad galėtų džiaugtis ir valdyti didžiulį Jo sukurtą kūrinį – ir kad tu ir aš be galo dalinsimės būsimuose kūrinuose. Darbingas, praktiškas, įdomus, sudėtingas, nuolatinis planas, suteikiantis amžiną priežastį gyventi.

Tame plane nėra nuobodulio. Niekada nesibaigs jūsų susidomėjimas. Jokio mitinio, religingai skambančio aplanko apie kažkokią dvasingą niekada niekada nedarantį kraštą, kuriame nieko nedarai amžinai – bet amžinas darbas kurti, valdyti! problemų sprendimas su matoma nauda. ... Jis turi galią jus prikelti ... (Hill DJ. What the World Needs Now Is... VILTIS. Plain Truth, 1979 m. vasario mėn.)

Atkreipkite dėmesį į ką nors iš velionio Dievo bažnyčios vadovo:

"Jei žmogus miršta, ar jis vėl gyvens?" (Jobo 14:14). Tai turėtų būti VILTIES metas, nes net jei ŠIS PASAULIS mirs – ir mirs – įvyks **naudo ir geresnio pasaulio** PRISIKILIMAS – RAMYBĖS pasaulis – pasitenkinimo, laimės, gausos, džiaugsmo pasaulis! Dieve, padėk mums suprasti! Ne tik nuolatinis egzistavimas, bet ir pilnavertis, laimingas, įdomus, GAUSUS gyvenimas! Taip – ir tai VISĄ AMŽYBĘ! (Armstrongas HW. Kas yra prisikėlimo tikslas? Geros naujienos, 1982 m. kovo mėn.)

Kadangi daugelis ne iki galo supranta Šventąjį Raštą, jie propagavo pažiūras, pavyzdžiui, kaip jie moko palaimingos vizijos, kurios nevysiškai atitinka Dievo planą.

Žvelgiant į Dievą, amžinybė savaime nepagerėja. Nors Jis mus laimins amžinai, tai tikrai padarys (plg. Psalmyno 72:17-19).

Viskas sukurta Jėzui

Naujasis Testamentas to moko apie Jėzų ir kūriniją:

¹⁵ Jis yra neregimojo Dievo atvaizdas, visos kūrinijos pirmagimis. ¹⁶ Nes per jį buvo sukurta visa, kas yra danguje ir žemėje, regima ir neregima, ar sostai, ar viešpatijos, ar kunigaikštystės, ar jėgos. Viskas buvo sukurta per Jį ir Jam. Kolosiečiams 1:15-16)

² <...> Jo Sūnus, kurį Jis paskyrė visa ko paveldėtoju, per kurį ir sukūrė pasaulius; ³ kuris yra Jo šlovės spindesys ir Jo asmens atvaizdas ir visa palaiko savo jėgos žodžiu (Hebrajams 1:2-3).

Ar mes tiesiog buvome sukurti žiūrėti į Jėzų amžinybę?

Nr.

Atkreipkite dėmesį, kodėl Jėzus pasakė, kad atėjo:

¹⁰ ... Aš atėjau, kad jie turėtų gyvenimą ir *jo* apščiai turėtų. (Jono 10:10)

Turėdamas „gyvenimą“ ir *jo* „daugiau“ Jėzus moko, kad Jis atėjo tam, kad mes turėtume geresnę amžinybę ir kad galėtume padėti padaryti amžinybę geresnę.

Dievas nesukūrė žmonių tam, kad žmonės žiūrėtų į Jį visą amžinybę.

4. Kodėl Dievas leidžia kentėti?

Jei Jėzus atėjo tam, kad turėtume gyvenimą „daugiau“ (Jono 10:10), ar Dievas leidžia kentėti?

Taip.

Ar yra tam tikslas?

Taip.

³¹ Nes Viešpats neatstums amžinai. ³² Nors Jis ir sukelia sielvartą, Jis parodys gailestingumą pagal savo gailestingumo gausą. ³³ Jis neslegia savo noru ir liūdina žmonių vaikus. (Raudos 3:31-33)

Atkreipkite dėmesį, kad Dievas mūsų savo noru nevargina ir neliūdina. Jis nori, kad mums gerai sektųsi (plg. 3 Jono 2).

Iš pažiūros blogų dalykų nutinka padoriems žmonėms.

Jėzus niekada nenusidėjo (Hebrajams 4:15), bet kentėjo už mus (1 Petro 2:21). Ir „nors Jis buvo Sūnus, iš kentėjimų išmoko paklusnumo“ (Hebrajams 5:8).

Kodėl Dievas leidžia žmonėms kentėti?

Yra keletas priežasčių. Viena iš jų yra kaip bausmė už mūsų nuodėmes/pasekmes, kad paskatintų mus nenusidėti ir atsigręžti į Dievą (Raudos 3:39-40; Kunigų knyga 26:18). Be to, turėtume suprasti, kad Biblija moko, kad Dievas mus baudžia mažiau, nei nusipelnė mūsų kaltės (plg. Ezros 9:13; Jobo 11:6). Dabar net žmonės, kurie tiki bent tomis Biblijos dalimis, tai supranta.

Tačiau yra ir kita, sudėtingesnė priežastis.

Apaštalas Paulius mums sako, kad „kūryba buvo pajungta tuštybei ne savo noru, bet dėl to, kuris ją pajungė su viltimi“ (Romiečiams 8:20). Jis taip pat rašė:

¹⁶ Todėl mes nenusimename. Nors mūsų išorinis žmogus nyksta, vidinis žmogus diena iš dienos atnaujinamas. ¹⁷ Nes mūsų trumpalaikis lengvas vargas daro mums daug didesnę ir amžiną šlovę, ¹⁸ kol žiūrime ne į tai, kas matoma, bet į tai, kas neregima. Mat tai, kas matoma, yra laikina, o neregima – amžina. (2 Korintiečiams 4:16-18)

Žmonės tobulėja, o tai apima sielvartą ir kančias, tačiau yra vilties. Tie, kurie nepašaukti šiame amžiuje, yra gryninami vienu būdu (Izaijo 48:10; Jeremijo 9:7), o pašauktieji turi būti gryninami ir apvalomi kaip sidabras ir (arba) auksas (Zacharijo 13:9; Psalmė 66:10; Danielius). 11:35, 12:10; 1 Petro 1:7; plg. Apreiškimo 3:18). Todėl šiame amžiuje yra „ugnių“ išbandymų (1 Petro 1:7; 4:12).

Yra vilties, kas bus geriau:

⁹ Bet, mylimieji, mes tikime geresniais dalykais apie jus, taip, tuo, kas lydi išgelbėjimą, nors ir taip kalbame. ¹⁰ Nes Dievas nėra neteisingas, kad pamirštų jūsų darbą ir meilės triušą, kurį parodėte

Jo vardui, tarnaudamas šventiesiems ir tarnaujate. ¹¹ Mes trokštame, kad kiekvienas iš jūsų parodytų toki patį stropumą, kad užtikrintumėte visišką viltį iki galo, ¹² kad netaptumėte vangūs, o sektumėte tuos, kurie tikėjimu ir kantrybe paveldi pažadus. (Hebrajams 6:9-12)

Taigi turime būti kantrūs ir tikri, kad Dievo keliai duos „geresnių dalykų“.

Kantriai ištverti kančia yra meilės ženklas:

⁴ Meilė yra kantri, maloni, meilė nepavydi, meilė nesigiria, nėra pasipūtusi, ⁵ nesieltgia nesąžiningai, neieško savo dalykų, neerzina, neprisiima pikto, ⁶ Nesidžiaugia neteisumu ir džiaugiasi tiesa. Ji viską pakelia, ⁷ viskuo tiki, viskuo tikisi, viską ištveria. ⁸ Meilė niekada nenutrūksta; (1 Korintiečiams 13:4-8, pažodinė standartinė versija)

Graikiškas žodis, išverstas kaip meilė, yra transliteruojamas kaip „agape“ – tokia meilė džiaugiasi tiesa ir ištvers viską. Tikros meilės paslaptis yra ta, kad kančia gali būti įtraukta į meilės vystymąsi. Tikra meilė neišnyks.

Kartais žmonės kenčia darydami gera:

¹⁷ Jei Dievo valia, geriau kentėti darant gera, nei darant bloga. (1 Petro 3:17)

Atkreipkite dėmesį, kad tai, kas išdėstyta pirmiau, NESAKO, kad Dievo valia yra kentėti patys, kad būtume nelaimingi. Dievo keliai yra aukštesni už mūsų kelius (Izaijo 55:8-9), o meilės aspektai yra Dievo plano paslaptis (plg. Efeziečiams 5:25-32).

Dabar Biblijoje aišku, kad iš mus kamuojančių kančių atsiras naudos:

³ Liūdesys yra geresnis už juoką, nes liūdnas veidas širdis tampa geresnė. ⁴ Išmintingųjų širdys yra gedulo namuose, o kvailių širdys yra linksmybių namuose. (Mokytojo 7:3–4)

¹⁶ Pati Dvasia kartu su mūsų pačių dvasia liudija, kad mes esame Dievo vaikai. ¹⁷ O jei esame vaikai, tai ir paveldėtojai – tikrai Dievo paveldėtojai ir Kristaus paveldėtojai – jei iš tikrųjų kenčiame kartu su Juo, kad kartu su Juo būtume pašlovinti. (Romiečiams 8:16-17, AFV)

¹⁸ Aš manau, kad šio laiko kančios nevertos *lyginti* su šlove, kuri bus apreikšta mumyse. (Romiečiams 8:18)

¹² Mylimieji, nemanykite, kad tai yra keista ugningame išbandyme, kuris jus išmėgins, tarsi jums nutiktų kažkas keisto. ¹³ bet džiaukitės tiek, kiek dalyvaujate Kristaus kančioje, kad apsireikšdami Jo šlovei ir jūs džiūgautumėte su dideliu džiaugsmu. (1 Petro 4:12-13)

¹¹ Mano sūnau, nepaniekink Viešpaties drausmės ir Jo pataisymo. ¹² Kurį myli Viešpats, Jis pataiso, kaip tėvas sūnų, kuriuo jis džiaugiasi. (Patarlių 3:11-12)

⁵ Tu pamiršai raginimą, kuris tau kalba kaip apie sūnus: „Mano sūnau, nepaniekink Viešpaties drausmės ir nenusimink, kai tave bars Jis. ⁶ Nes ką myli Viešpats, Jis drausmina ir plaka kiekvieną sūnų, kurį priima“.

⁷ Jei ištvėriate barimą, Dievas elgiasi su jumis kaip su sūnumis. Koks yra sūnus, kurio tėvas nebaustų? ⁸ Bet jei esate be drausmės, kurios visi yra tapę dalimi, jūs esate nesantuokinis, o ne sūnūs. ⁹ Be to, turėjome žmonių, kurie mus pataisė, ir mes juos gerbėme. Nejaugi daug lengviau paklūssime dvasių Tėvui ir gyvensime? ¹⁰ Nes jie tikrai kelias dienas mus drausmino, kaip jiems atrodė geriausia, bet Jis dėl mūsų naudos, kad būtume Jo šventumo dalininkai. ¹¹ Atrodo, kad dabar joks barimas nėra džiuginantis, bet skausmingas. nepaisant to, vėliau jis duoda taikų teisumo vaisių tiems, kurie buvo jo išmokyti. (Hebrajams 12:5-11)

Leidžiama kentėti, kad žmonės būtų ištaisyti, mokomi, ugdytų charakterį ir būtų geresni (taip pat žr. Romiečiams 5:3-4, 8:17; 2 Tesalonikiečiams 1:3-5; Jokūbo 1:2-4); 2 Petro 1:5-8; Apreiškimo 21:7-8). Išbandymai ir problemos padeda stiprinti tikėjimą, moko nuolankumo, moko mus pamokų ir gali padėti priartėti prie Dievo.

Nors dabar tai gali atrodyti neįtikėtina, Dievas tai supranta ir daro taip, kad Jo žmonės galėtų tai išverti (1 Korintiečiams 10:13). Jėzus iš esmės mokė tai vartoti vieną dieną (Mato 6:34). Ir tai, ką Jis suplanavo ateityje, gerokai viršija fizinės kančias šiame gyvenime (Romiečiams 8:18).

Jėzus ir Dievo tauta kentėjo:

¹ Todėl, matydami, kad mus supa toks didelis debesis liudininkų, palikę visą mus supančios nuodėmės naštą, bėgkime kantrybe priešais mus numatytą lenktynę, ² žiūrėdami į Jėzų, mūsų tikėjimo autorius ir užbaigėjas, kuriam buvo pasiūlytas džiaugsmas, ištvėrė kryžių {gr. stauros – kuolas}, paniekinęs gėdą ir sėdėjęs Dievo sosto dešinėje. ³ Apsvarstykite jį, kuris ištvėrė tokį nusidėjėlių prieštaravimą prieš save patį, kad nepavargtumėte savo sielomis ir nenualptumėte. (Hebrajams 12:1-3, Jubiliejaus Biblija)

Kančia baigsis:

¹² <...> Nors aš jus varginau, daugiau tavęs nevarginsiu; ¹³ Kol kas nuplėšiu nuo tavęs jo jungą ir suplėšysiu tavo pančius. (Nahumas 1:12-13)

Nors tai buvo pateikta kaip pranašystė, susijusi su Nineve, kiti šventraščiai patvirtina, kad kančios baigsis (Apreiškimo 21:4) ir šėtono jungas bus sulaužytas (Izaijo 14:12-17; Apreiškimo 20:1-3).

Reikia pabrėžti, kad kančia ne visada kyla dėl mūsų veiksmų. Mes, kaip ir Jėzus, galime neteisingai kentėti:

¹⁹ Juk tai *pagirtina* , jei dėl sąžinės prieš Dievą kenčiame sielvartą ir kenčiame neteisingai. ²⁰ Koks nuopelnas , jei, kai tave muša už savo klaidas, kantriai priimi? Bet kai darai gera ir kenti, jei kantriai priimi, tai *pagirtina* prieš Dievą.

²¹ Tam jūs esate pašaukti, nes ir Kristus kentėjo už mus, palikdamas mums pavyzdį, kad eitumėte Jo pėdomis.

²² „Kas nepadarė nuodėmės, jo burnoje nebuvo rasta apgaulės“;

²³ kuris, kai Jį keikė, nekeikė atgal. kentėdamas negrasino, o *atidavė save* tam, kuris teisia teisingai; (1 Petro 2:19-23)

Jėzus parodė mums pavyzdį apie kančią (1 Petro 2:21-24). Kaip ir pranašai (Jokūbo 5:10-11).

Turime mėgdžioti Jėzų (1 Petro 2:21-24), taip pat pranašą Paulių (1 Korintiečiams 13:2), kaip jis mėgdžiojo Jėzų (1 Korintiečiams 11:1).

Vaikai

O kaip vaikai, kurie kenčia?

Biblija pasakoja apie kenčiančius vaikus. Bent vienas žmogus gimė aklas, „kad jame apsireikštų Dievo darbai“ (Jono 9:3). Tačiau kita priežastis yra ta, kad jie taip pat sukurs charakterį.

Dievas turi mums planą, net prieš mums gimstant:

¹⁶ Tavo akys pamatė mano turtą, kuris dar nesuformuotas. Tavo knygoje jie visi surašyti, dienos, sukurtos man, kai jų dar nebuvo. (Psalmė 139:16)

O vaikai, kurie miršta, abortuojami ar nužudomi ankstyvame amžiuje?

Nors tai žmogiškos tragedijos, Dievas turi joms planą – Jis jų nepamiršo (plg. Izaijas 49:15). Jie, kaip ir kiti nepašauktieji ir neišrinktieji šiame amžiuje, bus antrojo prisikėlimo dalis (Apreiškimo 20:5, 11). Ir Biblija sako, kad jie vėl gyvens, bet tuo metu 100 metų pagal Izaijas 65:20.

Judėjimas tobulumo link

Senajame Testamente Mozė rašė, kad Dievo darbas yra tobulas (Pakartoto Įstatymo 32:4). Naujajame Testamente apaštalas Jokūbas rašė:

² Mano broliai, laikykite džiaugsmu, kai patenkate į įvairius išbandymus, ³ žinodami, kad jūsų tikėjimo išbandymas ugdo kantrybę. ⁴ Bet kantrybė tebūna tobula, kad būtumėte tobuli ir tobuli, nieko nestokojantys. ⁵^{lei} kuriam iš jūsų trūksta išminties, teprašo Dievo, kuris visiems dosniai ir be priekaišto duoda, ir jam bus suteikta. (Jokūbo 1:2-5)

Atrodo, kad kančia yra judėjimo tobulumo dalis. Tai nereiškia, kad turime kankinti save tyčia, kaip kai kurie daro, bet kantriai ištverti išbandymus ir kančias, su kuriomis susiduriame.

Ir taip, tai lengviau parašyti nei patirti – ir Dievas tai žino (plg. Hebrajams 12:11):

⁸ Viešpats ištobulins *tai, kas* susiję su manimi. (Psalmė 138:8)

Dievas stengiasi TAVE tobulinti!

Pagalvokite, kad Biblija moko, kad Jėzus paklusnumo išmoko iš kančios:

⁸ Nors Jis buvo Sūnus, iš to, ką kentėjo, išmoko paklusnumo. ⁹ Ir būdamas tobulas, Jis tapo amžinojo išgelbėjimo autoriumi visiems, kurie Jo paklūsta (Hebrajams 5:8-9).

To turėtų išmokti ir jo pasekėjai.

Jėzus mokė:

⁴⁸ Todėl būsite tobuli, kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas. (Mato 5:48)

Ar tai reiškia, kad krikščionys dabar yra tobuli?

Nr.

Apaštalas Jonas aiškiai mokė, kad tikrieji krikščionys vis dar nusideda ir jiems reikia atleidimo (1 Jono 1:8-10).

Taigi, ar tai reiškia, kad krikščionys turėtų tiesiog padaryti išvadą, nes tai neįmanoma, kad yra gerai nebandyti?

Nr.

Krikščionys su Dievo pagalba (Romiečiams 12:21; Filipiečiams 4:13; 1 Jono 4:4) turi įveikti šio gyvenimo išbandymus ir išbandymus, kurie padeda priartėti prie tobulumo (Jokūbo 1:2-4).

Apaštalas Paulius, kentėdamas nuo nelaimės, papasakojo kai ką, ką Jėzus jam pasakė:

⁹ Ir Jis man pasakė: „Pakanka tau mano malonės, nes mano stiprybė tobulėja silpnybėje“. (2 Korintiečiams 12:9)

Mes dabar tobulėjame per tai, ką išgyvename.

Kai krikščionys bus prikelti kaip Dievo vaikai, jie bus visiškai tobuli (plg. Efeziečiams 4:13; Hebrajams 11:40).

5. Kodėl Dievas TAVE sukūrė?

Koks tavo tikslas?

TU nesi toks pat kaip niekas kitas. Biblija moko, kad „ne visi nariai atlieka tą pačią funkciją... atskirai... Dievas paskyrė narius, kiekvieną iš jų, į kūną taip, kaip jam patiko“ (Romiečiams 12:4-5, 1 Korintiečiams 12:18). .

Taigi, jūs esate kitoks. Jūsų likimas yra unikalus ir svarbus. Jūsų gyvenimas turi prasmę.

Kokia biblinė jūsų gyvenimo prasmė?

Kas tu esi?

TU esi tas, kuris gali dovanoti meilę nepakartojamu būdu.

Ir tai yra kažkas, ką galėsite daryti amžinai.

Praėjusio amžiaus viduryje Dievo bažnyčia (septintoji diena) paskelbė:

Krikščionis gyvena ne tik šia diena; jis tikisi geresnės rytojaus. (Kuo tiki Dievo bažnyčia. Biblijos advokatas ir ateinančios Karalystės šauklis. 1949 m. spalio 3 d., p. 7)

Tačiau krikščionis nenumato geresnės rytojaus. Tikras krikščionis ugdo charakterį dabar per gyvenimo išbandymus, galimybes ir išbandymus (plg. Romiečiams 5:1–4), kurie padės krikščioniui asmeniškai prisidėti prie „geresnio rytojaus“.

Galiausiai Dievas turi ypatingų planų JUMS asmeniškai.

Dievas sukūrė jus mylėti savo individualiu būdu (plg. 1 Korintiečiams 12:20-13:10).

Bet kaip?

Iš esmės, dabar gyvendamas tikėjimu ir paklusnumu Dievui šiame gyvenime.

Būdami paklusnūs, darydami biblinius pasirinkimus, tikėdami, mylėdami ir ištverdami iki galo, krikščionys ne tik ugdys charakterį, bet ir padarys amžinybę geresnę sau ir kitiems.

Kalbant apie tikėjimą, kadangi Dievo egzistavimas yra faktas (plg. Romiečiams 1:20; taip pat žr. nemokamą knygą, kurią rasite adresu ccog.org „*Ar Dievo egzistavimas logiška?*“), nebūtina tikėti, kad tikėti, kad yra Dieve. Net demonai tiki ir dreba (Jokūbo 2:19). Tačiau norint pasitikėti Dievu, tikėti ir paklusti Dievui, reikia tikėjimo. Tai yra „tikėjimo slėpinio“ dalis (plg. 1 Timotiejui 3:9; daugiau apie tikėjimą galima rasti nemokamoje knygelėje, kurią galima rasti adresu ccog.org, *Faith for That God has Called and Chosen*).

Dievas dovanoja savo Šventąją Dvasią tiems, kurie „Jam paklūsta“ (Apd 5:32). Tai, Dievo Dvasia, daro žmogų tikru krikščioniu (Romiečiams 8:9-11).

Patys krikščionys vėliau pasikeis ir tobulės per pirmąjį prisikėlimą (1 Korintiečiams 15:50-54; Apreiškimo 20:5-6), kad padėtų mylėti ir iš tikrųjų pagerintų amžinybę. Šis prisikėlimas sutampa su septintu ir paskutiniu trimitu (1 Korintiečiams 15:52), kuris yra laikas, kai bus užbaigta dalis Dievo paslapties (Apreiškimo 10:7).

Apaštalas Paulius patį pasikeitimą pavadino „paslaptimi“ (1 Korintiečiams 15:51).

Tie, kurie šiuo metu nėra krikščionys, turės šią galimybę keistis po to, kai vėliau prisikels (taip pat žr. nemokamą knygą internete adresu ccog.org, *Universal OFFER of Salvation, Apokatastasis: Ar Dievas gali išgelbėti pasiklydusius ateinančiame amžiuje? Šimtai Šventasis Raštas atskleidžia Dievo išganymo planą*).

Daryk gerą

Dievas yra geras (Morkaus 10:18; Psalmė 143:10) ir daro tai, kas teisinga (plg. Pradžios 18:25).

Dievas taip pat nori, kad darytume gera taip, kaip Jam patinka (Psalmyno 34:14; Hebrajams 13:16).

¹⁹ Tu esi didis patarimu ir galingas savo darbuose, nes tavo akys atviros visiems žmonių keliams ir kiekvienam duoti pagal jo kelius ir pagal jo darbų vaisius. (Jeremijo 32:19)

⁹ Nepavargkime darydami gera, nes atėjus laikui pjausime, jei neprarasime širdies. ¹⁰ Todėl, turėdami progą, **darykime gera visiems**, ypač tikėjimo namiškiams. (Galatams 6:9-10)

⁵ ... Dievas, ⁶ kuris „atmokės kiekvienam pagal jo darbus“: ⁷ amžinąjį gyvenimą tiems, kurie kantriai darydami gera ieško šlovės, garbės ir nemirtingumo; (Romiečiams 2:5-7)

Dievas nori tau gero ir jei tu tikrai jį myli ir „paklusi“ (Apd 5:32; Hebrajams 5:9), viskas taip ir susiklostys (Romiečiams 8:28).

Atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus:

²⁴ Žmogui *nėra* nieko geriau, *kaip* valgyti ir gerti, o *jo* siela mėgaujasi savo darbu. Tai taip pat, mačiau, buvo iš Dievo rankos. (Mokytojo 2:24)

¹² Aš žinau, kad jiems nėra nieko *geriau*, kaip džiaugtis ir daryti gera savo gyvenime, ¹³ taip pat, kad kiekvienas valgytų, gertų ir džiaugtųsi viso savo darbo gėrybėmis – tai *Dievo* dovana. ¹⁴ Aš žinau, kad ką Dievas darys, tai bus amžinai. (Mokytojo 3:12-14)

Tai, kas išdėstyta pirmiau, yra tiesa, iš esmės todėl, kad produktyvus darbas yra skirtas tam, kad viskas būtų geriau. Ir žmonėms turėtų patikti būti produktyviems.

Be to, Dievo plane atsižvelgiama į tai, kas tau atsitiko. Atkreipkite dėmesį į Senojo Testamento mokymus, susijusius su tuo:

¹¹ Viešpaties patarimas galioja per amžius, Jo širdies planai per visas kartas. ¹² Palaiminta tauta, kurios Dievas yra VIEŠPATS, TAUTA, kurią Jis išsirinko kaip savo paveldą. ¹³ Viešpats ŽIŪRI IŠ

dangaus; Jis mato visus žmonių sūnus. ¹⁴ Iš savo buveinės **Jis žiūri į visus žemės gyventojus.** ¹⁵ **Jis formuoja jų širdis individualiai; Jis vertina visus jų darbus .** (Psalmė 33:11–15)

¹ Visa tai galvojau savo širdyje, kad galėčiau visa tai paskelbti: teisieji ir išmintingieji bei jų darbai yra Dievo rankoje. (Mokytojo 9:1a)

⁹ Žmogaus širdis planuoja savo kelią, bet VIEŠPATS nukreipia jo žingsnius. (Patarlių 16:9)

²⁴ Žmogaus žingsniai yra VIEŠPATIES ; Kaip tada žmogus gali suprasti savo kelią? (Patarlių 20:24)

⁷³ Tavo rankos mane sutvėrė ir sutvėrė; (Psalmė 119:73)

¹⁷ ... „Dievas teisi teisųjį ir nedorėlį, nes *ten* yra laikas kiekvienam tikslui ir kiekvienam darbui. (Mokytojo 3:17)

Dabar atkreipkite dėmesį į Naujojo Testamento ištraukas:

¹¹ Visuose šiuose dalykuose veikia viena ir ta pati Dvasia, padalydama kiekvienam atskirai, kaip nori pats *Dievas* ²⁷ Dabar jūs esate *Kristaus* kūnas ir *visi esate* atskiri nariai. (1 Korintiečiams 12:11, 27, AFV)

⁷ Neapsigaukite, Dievas nesišaipto. nes ką žmogus pasėja, tą ir pajaus. ⁸ Kas sėja savo kūnui, tas pajaus kūno sugedimą, o kas sėja Dvasiai, tas pajaus Dvasiai amžinąjį gyvenimą. (Galatams 6:7-8)

¹⁰ Nes Dievas *nėra* neteisingas, kad pamirštų tavo darbą ir meilės triūsą, kurį parodei Jo vardui... (Hebrajams 6:10)

Dievas turi planą VISIEMS! Tai apima JUMS ATSKIRAI, nesvarbu, ar esate pašauktas šiame amžiuje, ar ne. Ir Jis atsižvelgia į VISUS TAVO DARBUS.

Visa tai, ką išgyvenote, ką kentėjote, visa, ką įvykdėte ir t. t., rengia TAVE padaryti amžinybę geresnę (nebent galiausiai atsisakysite remti Dievo Karalystę). Viskas, ką išgyvenote, ruošė jus pašaukimui ir darbui, kurį Dievas jums skyrė! TU galėsi dovanoti nepakartojamai ir padėti tobulėti amžinybei!

Biblijoje minima, kad kaip kūnas turi dalių, tokių kaip rankos ir akys, ir dalių, skirtų uoslei, klausai ir kitiems dalykams (1 Korintiečiams 12:12-26), mes visi turime savo unikalią dalį amžinajame Dievo plane. Taip, jūsų vaidmuo gali visiškai skirtis nuo kitų milijardų žmonių – nemanykite, kad Dievas neturi JUMS tikro plano.

Be to, jūs esate atsakingi už tai, ką darote (Romiečiams 14:12). Dievas spręs pagal tai, ką darote (Mokytojo 12:14; Apreiškimo 20:12), taip pat pagal tai, ko nepadarote (Mato 25:24-30). Kuo daugiau darysite tai, ką turėtumėte daryti, tuo labiau pagerinsite amžinybę sau ir kitiems. Kuo daugiau nedarysite to, ko neturėtumėte daryti, tuo amžinybę gerinsite sau ir kitiems. Dievas yra teisingas teisėjas (2 Timotiejui 4:8).

Biblija moko, kad būsime apdovanoti pagal savo darbus (Mato 16:27 ; Romiečiams 2:6; Patarlių 24:12; Jeremijo 17:10; Apreiškimo 22:12)! Ir dėl to galėsime padėti daugiau žmonių (plg. Lk 19, 15-19). Biblija

sako, kad po mirties mus lydi mūsų darbai (plg. Apreiškimo 14:13), o tai iš esmės reiškia, kad tai, ką išmokome ir išsiugdėme fiziškai, nulems, kaip galėsime duoti ir dirbti per amžinybę.

Viskas, ką Dievas padarė, turėjo priežastį (Ezechielio 14:23). Įskaitant mūsų gyvenimo trukmę, kuri mums dažniausiai yra paslaptis (plg. Mokytojo 9:12).

„Tikėk Dievu“ (Morkaus 11:22), nes Jis turi fantastiškų priežasčių viskam, ką daro, net kai mums tai ne visada atrodo (plg. Hebrajams 12:11; Romiečiams 8:28).

Daugelis klaidingai vertino Dievą remdamiesi savo išvadomis, tačiau Biblija taip pat moko:

⁵ Todėl **nieko neteiskite anksčiau laiko**, kol ateis Viešpats, kuris iškels į šviesą tamsos paslėptus dalykus ir atskleis širdžių sumanymus. Tada kiekvienas ateis iš Dievo šlovės. (1 Korintiečiams 4:5)

Kai kurie dalykai buvo paslėpti. Mes taip pat ne viską žinome apie bet kurį žmogų.

Visi žmonės nėra vienodi. Dievas kiekvienam iš mūsų turi individualų planą (1 Korintiečiams 12:4-12).

Dievas dirba su visais, kad kiekvienas iš mūsų galėtų turėti savo dalį amžinybėje! Kaip moko Šventasis Raštas:

¹⁷ Teisumo darbas bus ramybė, teisumo padarinys, tyla ir užtikrintumas per amžius. (Izaijo 32:17)

¹¹ Tu parodysi man gyvenimo kelią; Tavo akivaizdoje yra džiaugsmo pilnatvė; Tavo dešinėje yra malonumai amžinai. (Psalmė 16:11)

Ramybė ir malonumai amžinai. Geresnė amžinybė!

Ką TURĖTĖT DARYTI?

¹¹ Ateikite, vaikai, klausykite manęs; Aš išmokysiu tave Viešpaties baimės. ¹² Kas yra žmogus, kuris trokšta gyvenimo ir myli daug dienų, kad matytų gera? ¹³ Saugok savo liežuvį nuo pikto ir lūpas nuo apgaulės. ¹⁴ Šalinkitės nuo blogio ir darykite gera; ieškok ramybės ir siek jos. (Psalmė 34:11–14)

³ Pasitikėk Viešpačiu ir daryk gera. Gyvenk žemėje ir maitinkis Jo ištikimybe. ⁴ Taip pat mėgaukitės Viešpačiu, ir Jis įvykdys jūsų širdies troškimus. (Psalmė 37:3-4)

DARYK GERĄ! PASITIKĖK DIEVU.

Ką visa tai reiškia?

Tai reiškia, kad Dievas sukūrė tai, ką padarė, kad Jo kūrinija galėtų daryti gera.

O tiksliau, Dievas sukūrė viską, ką darė, kad amžinybė būtų geriau!

Argi ne puiku?

³ ... Didingi ir nuostabūs Tavo darbai, Viešpatie, visagali Dieve! (Apreiškimo 15:3)

¹⁹ O, koks didis yra Tavo gerumas, kurį Tu padavei tiems, kurie Tavęs bijo, kurį Tu paruošei tiems, kurie Tavimi pasitiki žmonių akivaizdoje! (Psalmė 31:19)

Dievo gerumas yra didelis dėl to, ką Jis paruošė mums ateiti.

Hebrajams 11:4-12, pradedant Abeliu, mes sužinome apie įvairius Dievo pašauktus Senajame Testamente. Remdamiesi jais, atkreipkite dėmesį, ko moko toliau pateiktos eilutės:

¹³ Visi jie mirė tikėdami, negavę pažadų, bet iš tolo juos pamatę, buvo jais užtikrinti, apkabino juos ir prisipažino, kad jie žemėje svetimi ir piligrimai. ¹⁴ Nes tie, kurie taip kalba, aiškiai pareiškia, kad jie ieško tėvynės. ¹⁵ Ir tikrai, jei jie būtų prisiminę tą šalį, iš kurios buvo išvykę, būtų turėję galimybę sugrįžti. ¹⁶ Bet dabar **jie trokšta geresnės, tai yra dangiškos šalies**. Todėl Dievas nesigėdija vadintis jų Dievu, **nes Jis paruošė jiems miestą**. (Hebrajams 11:13-16)

Taigi bent jau nuo Abelio laikų žmonės tikėjo, kad Dievas turi planą kažko geresniam ir kad Dievas yra Dievas tų, kurie tai tikrai suprato. „Miestas“ yra Naujoji Jeruzalė, kuri nusileis į žemę iš dangaus (Apreiškimo 21:2).

Planas yra, kad reikalai gerėtų.

Apsvarstykite šiuos dalykus iš Naujojo Testamento:

¹⁷ Taigi, kas moka daryti gera, bet **to nedaro**, tam tai nuodėmė. (Jokūbo 4:17)

Ar tai nereiškia, kad krikščionys turi daryti gera?

Darant gera, tai daro viską geriau.

Ankstyvosios bažnyčios rašytojai apie gero darymą ir sudievinimą

Pirmieji bažnyčios rašytojai turėjo tam tikrą supratimą ir davė užuominų apie Dievo plano slėpinio tikslą.

Antrajame amžiuje (po Kr.) Polikarpas iš Smirnos, kurį įšventino vienas ar keli pirmieji apaštalai, rašė:

Būkime uoliai siekdami to, kas gera (Polikarpo laiškas filipiečiams, 6 skyrius)

Jis {Jėzus} moko ... dėl amžinojo atlygio vaisiaus. (Polikarpas, Kapujos Viktoro fragmentai, 4 skyrius)

Panašiai Melito iš Sardų, kuris vėliau buvo Polikarpo įpėdinis, rašė:

Jis davė tau protą, apdovanotą laisve; Jis iškėlė tau daugybę dalykų, kad tu iš savo pusės galėtum atskirti kiekvieno daikto prigimtį ir pasirinkti tai, kas gera; (Melito. Discourse Who Was in Presence of Antoninus Caesar. In Ante-Nicene Fathers by Roberts and Donaldson, Volume 8, 1885. Hendrickson Publishers, Peabody (MA), spausdinimas 1999, p. 755)

Mokymasis daryti gera ugdo charakterį. Kai pasirenkame daryti tai, kas gera, padedame, kad viskas būtų geriau.

Melito suprato, kad Dievas suteikė žmonėms pasirinkimo laisvę ir mes turime pasirinkti, kas gera. Nepaisant to, kad Adomas ir Ieva nusprendė nusižengti, o tai iš esmės atnešė vergiją (plg. Romiečiams 6:16-17), Melito paaiškino:

Tačiau žmogus, kuris iš prigimties gali priimti gėrį ir blogį, kaip žemės dirva, gali gauti sėklų iš abiejų pusių, sutiko priešišką ir godų patarėją, o palietęs tą medį pažeidė įsakymą ir nepakluso Dievui. (Melitas. Melito pamokslas apie Paschos šventę, 48 eilutė)

Melito taip pat suprato, kad Jėzus buvo plano išvaduoti mus iš nuodėmės vergijos dalis:

Paschos paslaptis yra nauja ir sena, amžina ir laikinoji, gendanti ir negendanti, mirtinga ir nemirtinga... Na, tiesa yra ta, kad Viešpaties paslaptis yra ir sena, ir nauja... Nes tai buvo pranašystės balsas, buvo paskelbtas Viešpaties paslaptis. ...Tai yra tas, kuris išlaisvino mus iš vergijos į laisvę, iš tamsos į šviesą, iš mirties į gyvenimą, iš tironijos į amžinąją karalystę ir padarė mus nauja kunigyste ir ypatinga tauta amžiams. (Melito. Melito pamokslas apie Paschos šventę, 2,58,61,68 eilutės)

Taip, karalystė yra amžinai, amžinai. Ir būtent per pranašystės slėpinį – pranašystės, kurių Jėzaus laikų religiniai lyderiai nesuprato taip gerai, kaip turėjo suprasti – Jėzus buvo paskelbtas prieš jam ateinant (šimtus tų pranašysčių skaitykite nemokamą knygą internete adresu www.ccog.org pavadinimu: *Jrodymas, kad Jėzus yra Mesijas*). Kita paslaptis, susijusi su Velykomis, yra ta, kad Jėzus laužė duoną ir kiekvienam mokiniui padovanojo po unikalų gabalėlį (plg. Lk 24, 30), kuris šiandien padeda tinkamai švęsti krikščionių Paschą (kuri kartais vadinama Eucharistija). parodyti, kad Dievas turi kažką unikalaus kiekvienam iš mūsų ir mes visi esame ypatingi žmonės.

Irenėjus iš Liono teigė, kad jį mokė Polikarpas iš Smirnos. Irenėjus rašė, kad krikščionys turi „prisikėlimo į amžinybę viltį“ (Irenėjus. Prieš erezijas, IV knyga, 18 skyrius, 5 paragrafas). Ir taip, prisikėlę krikščionys gyvens visą amžinybę.

Psalmės moko:

²⁰ Tu, parodęs man didelius ir sunkius vargus, atgaivinsi mane ir iškelsi iš žemės gelmių. ²¹ Tu padidinsi mano didybę ir paguosi mane iš visų pusių. (Psalmė 71:20–21)

Po prisikėlimo (taip pat vadinamo vėl atgimimu) Dievas padidins savo tarnų didybę.

Kiek tiek?

Jėzus citavo 82:6 psalmės dalį „jūs esate dievai“ (Jono 10:34), kuri yra mokymas, susijęs su galutiniu sudievinimu tiems, kurie nori gyventi Dievo būdu.

Irenėjus taip pat mokė:

... nėra nieko kito, Šventajame Rašte vadinamo Dievu, išskyrus visų Tėvą, Sūnų ir įsūnius (Irenėjus. Adversus). haereses , IV knyga, pratarinė, 4 eilutė)

„Aš pasakiau: jūs visi esate Aukščiausiojo sūnūs ir dievai; bet jūs mirsite kaip žmonės“. Jis neabejotinai taria šiuos žodžius tiems, kurie negavo įvaikinimo dovanos, bet niekina tyros Dievo Žodžio kartos įsikūnijimą, apgaudinėja žmogiškąją prigimtį paaukštindami į Dievą ir įrodo esant nedėkingi Dievo Žodžiui, tapo jiems kūnu. Nes tam tikslui Dievo Žodis buvo padarytas žmogumi, o Tas, kuris buvo Dievo Sūnus, tapo Žmogaus Sūnumi, kad žmogus, priimtas į Žodį ir įsūnytas, taptų Dievo sūnumi. . Nes jokių kitų būdų nebūtume pasiekę negendumo ir nemirtingumo, jei nebūtume susivieniję su negendamumu ir nemirtingumu. Irenėjus. Adversus haereses , III knyga, 19 skyrius, 1 eilutė).

Apaštalas Jonas rašė:

² Mylimieji, dabar mes esame Dievo vaikai, ir dar nepaskelbta, kuo būsim. mes žinome, kad jei tai pasireikš, būsim panašūs į jį, nes matysime jį tokį, koks jis yra. (1 Jono 3:2, Darby Biblijos vertimas)

Kadangi Jėzus dar negrįžo, krikščionys dar nepasikeitė, kad būtų panašūs į Jį – bet toks pasikeitimas yra plano dalis (plg. 1 Korintiečiams 15:50-53). Vis dar yra paslapties, kaip atrodysime (1 Korintiečiams 13:12), bet Dievo planas apima sudievinimą (Romiečiams 8:29; Apaštalų darbai 17:29; Mato 5:48; Efeziečiams 3:14-19; Malachijo 2 skyrius). :15).

Antrojo amžiaus pradžioje Ignacas Antiochietis rašė:

Nes aš nenoriu elgtis su tavimi taip, kaip patinka žmogui, bet kaip patikti Dievui, kaip ir tu Jam patikti. Nes ir aš niekada neturėsiu tokios [kitos] galimybės pasiekti Dievą... turėti teisę į geresnio darbo garbę ... Gera pasitraukti iš pasaulio pas Dievą, kad vėl prisikelčiau pas Jį. ... Leisk man tapti maistu laukiniams žvėrim, kurių pagalba man bus suteikta prieiti prie Dievo... Aš trokštu Dievo gėrimo, būtent Jo kraujo, kuris yra negendantis meilė ir amžinasis gyvenimas. (Ignacas. Laiškas romiečiams, 2,4 skyriai).

Jis yra Tėvo dūrys, pro kurias įeinama į Abraomą ir Izaoką, ir Jokūbą, ir pranašus, ir apaštalus, ir Bažnyčią. Visų jų tikslas yra pasiekti Dievo vienybę (Ignacas. Laiškas romiečiams, 9 skyrius).

Taigi Ignacas mokė, kad Dievo tautos tikslas yra sudievinėti ir daryti geresnį, amžiną darbą.

Vėliau, antrajame amžiuje, Teofilus Antiochietis rašė:

Tiems, kurie kantriai darydami gera, Jis duos amžinąjį gyvenimą, džiaugsmą, ramybę, poilsį ir gausybę gėrybių, ko nei akis nematė, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį. pastoti. (Teofilus. Autolikui, I knyga, 14 skyrius)

Todėl, kai žmogus buvo suformuotas šiame pasaulyje, Pradžios knygoje mistiškai parašyta, tarsi jis būtų du kartus patalpintas Rojuje; taip, kad vienas išsipildė, kai jis buvo ten patalpintas, o antrasis išsipildys po prisikėlimo ir teismo. Nes lygiai taip pat, kaip indas, kai kuriamas, jis turi kokių nors trūkumų, yra performuojamas arba perdaromas, kad jis taptų naujas ir vientisas; taip

ir žmogui nutinka mirtimi. Nes kažkaip ar kitaip jis yra palaužtas, kad prisikėlime galėtų prisikelti sveikas; Turiu omenyje nepriekaištingą, teisų ir nemirtingą. ...

Nes jei Jis būtų padaręs jį nemirtingu nuo pat pradžių, Jis būtų padaręs jį Dievu... kad jei jis būtų linkęs į nemirtingumo dalykus, laikydamasis Dievo įsakymo, **gautų iš Jo kaip atlygį nemirtingumą ir taptų Dievas** ... Nes Dievas mums davė įstatymą ir šventus įsakymus; ir kiekvienas, kuris jų laikosi, gali būti išgelbėtas ir, gavęs prisikėlimą, gali paveldėti negendumą (Teofilius Antiochietis. Autolikui, 2 knyga, 26, 27 skyriai, p. 105).

Tas, kuris elgiasi teisingai, išvengs amžinųjų bausmių ir bus laikomas vertu amžinojo gyvenimo iš Dievo. (Teofilius. Autolikui, II knyga, 34 skyrius)

Bet tie, kurie garbina amžinąjį Dievą, paveldės amžinąjį gyvenimą (Teofilius. Autolikui, II knyga, 36 skyrius)

Ir mes išmokome šventą įstatymą; bet mes turime įstatymų leidėją, kuris yra tikrasis Dievas, kuris moko mus elgtis dorai, būti pamaldiems ir daryti gera. (Teofilius. Autolikui, III knyga, 9 skyrius)

Taigi Teofilius mokė dievinti ir daryti gera tiems, kurie buvo tikri krikščionys.

Trečiame amžiuje Romos katalikų šventasis ir Romos vyskupas Hipolitas rašė:

Nemirtingumo Tėvas atsiuntė į pasaulį nemirtingą Sūnų ir Žodį, kurie atėjo pas žmogų, kad nuplautų jį vandeniu ir Dvasia; o Jis, vėl pagimdydamas mus į sielos ir kūno negendumą, įkvėpė mums gyvybės dvasią (dvasią) ir apdovanojo mus negendančiomis gėrybėmis. Taigi, jei žmogus tapo nemirtingas, jis bus ir Dievas. Ir jei po sluoksniu atgimimo jis tampa Dievu vandens ir Šventosios Dvasios dėka, po prisikėlimo iš numirusių jis taip pat yra Kristaus įpėdinis (Hipolitas. Šventosios Teofanijos pasisakymas, 8 skyrius).

Nes tobulėdami dorybėje ir siekdami geresnių dalykų, „siekdami to, kas buvo anksčiau“, {Filipiečiams 3:13, KJV}, palaimintojo Pauliaus žodžiu, mes vis kylame į aukštesnį grožį. Tačiau, žinoma, turiu omenyje dvasinį grožį, kad ir mums toliau būtų galima pasakyti: „Karalius labai troško tavo grožio“. (Hipolitas. Fragmentai iš Hipolito Rašto komentarų)

Taigi Hipolitas mokė dievinimosi ir kad krikščionys, tobulėdami dorybėse, pasiekia geresnių dalykų.

IV amžiuje graikų ir romėnų šventasis ir Milano vyskupas Ambrozijus mokė:

Tada Mergelė pastojė, o Žodis tapo kūnu, kad kūnas galėtų tapti Dievu (Ambrozijus iš Milano. Apie nekaltybę (I knyga, 11 skyrius).

IV amžiuje graikų-ortodoksų šventasis ir vyskupas Jonas Chrizostomas rašė:

... žmogus gali tapti Dievu ir Dievo vaiku. Nes skaitome: „Aš sakiau: jūs esate dievai ir visi Aukščiausiojo vaikai“ (Jonas Chrysostomas. Homilija 32 apie Apaštalų darbus).

Sudievinimas buvo žmonių tikslas bent jau nuo Jėzaus laikų.

Rasės paslaptis?

Žmonės būna įvairių spalvų, formų ir išvaizdos.

Jokia rasė nėra pranašesnė už kitas rases.

Daugelis žmonių gyvena šalyse, kuriose dominuoja jų rasė. Jie mokosi įvairių pamokų.

Kai kurie žmonės gyvena šalyse, kur jų rasė yra labai diskriminuojama. Jie mokosi įvairių pamokų.

Kai kurie yra daugiau nei vienos rasės mišinys. Jie mokosi įvairių pamokų.

Kai kurie žmonės gyvena šalyse, kurios labiau priima kelias rases. Jie mokosi įvairių pamokų.

Ir tarp tų scenarijų yra skirtumų, dėl kurių iš dalies išmokstama įvairių pamokų.

Mes visi kilę iš Adomo ir Levos (Pradžios 3:20), vėliau – iš Nojaus sūnaus palikuonių ir jų žmonių.

Nors prieš Adamą ir levą egzistavo įvairių tipų hominidai, visi šiuolaikiniai žmonės kilę iš Adomo ir Levos – taigi, taip, mes visi esame žmonių rasės dalis, iš Adomo ir Levos šeimos.

Naujajame Testamente minima „paslaptis tarp pagonių“ (Kolosiečiams 1:27).

Pirmoji vieta, su kuria susiduriame su terminu pagonys, yra Pradžios knygos 10 skyriuje, kur matyti, kad po potvynio Nojaus vaikai susilaukė vaikų ir persikėlė į skirtingas vietas bei buvo skirtingų rasių ir daugelio etninių grupių protėviai.

Išgelbėjimo požiūriu nėra skirtumo tarp žydo ar pagono, izraelito ar ne izraelito (Kolosiečiams 3:9-11), „nes nėra šališkumo Dievui“ (Romiečiams 2:11). „Jie ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų ir atsisės Dievo karalystėje“ (Lk 13, 29).

Tai sakant, kodėl veislės?

Na, dėl to žmonės turi skirtingą patirtį.

Bet kaip apie asmenis, o ne tik žmonių rinkinius?

Dievo planas atsižvelgia į VISUS jūsų asmeninius išgyvenimus (Galatams 6:7-8; Hebrajams 6:10; Psalmynas 33:11-15).

Biblijoje minima, kad kaip ir kūnas turi tokias dalis kaip rankos ir akys, taip pat dalys, skirtos uoslei, klausai ir kitiems dalykams, visa tai atlieka tam tikrą vaidmenį:

¹⁴ Nes iš tikrųjų kūną sudaro ne vienas narys, o daugybė.

¹⁵ Jei koja sakytų: „Kadangi aš nesu ranka, aš nepriklausau kūnui“, argi tai nėra kūno? ¹⁶ Ir jei ausis sakytų: „Kadangi aš nesu akis, aš nepriklausau kūnui“, argi tai ne iš kūno? ¹⁷ Jei visas kūnas būtų akis, kur būtų klausa? Jei visa girdėtų, kur būtų kvapas? ¹⁸ Bet dabar Dievas paskyrė narius, kiekvieną iš jų, į kūną, kaip Jam patiko. ¹⁹ Ir jei jie visi būtų vienas narys, kur būtų kūnas?

²⁰ Bet dabar yra daug narių, bet vienas kūnas. ²¹ Ir akis negali pasakyti rankai: „Man tavęs nereikia“. nei vėl galva į kojas: „Man tavęs nereikia“. ²² Ne, daug greičiau tie kūno nariai, kurie atrodo silpnesni, yra būtini. ²³ Ir tiems kūno nariams, kuriuos laikome mažiau garbingais, mes suteikiame jiems didesnę garbę, ir mūsų nepristatomos dalys yra kuklesnės, ²⁴ bet mūsų reprezentacinės dalys nėra reikalingos. Tačiau Dievas sutvėrė kūną, suteikdamas didesnę pagarbą daliai, kuriai jo trūksta, ²⁵ kad kūne nebūtų schizmos, o nariai taip pat rūpintųsi vieni kitais. (1 Korintiečiams 12:14-26)

Atkreipkite dėmesį, kad viena iš skirtumų priežasčių yra ta, kad galime taip pat rūpintis kitu – tai reiškia, kad skirtumai yra skirti padėti mums mylėti skirtingais būdais.

Dabar kai kas gali pasakyti, kad gyventi sunkiau, jei esi tam tikros rasės, ūgio, silpnesnis ir pan.

Ir tam tikra prasme tai tiesa.

Tačiau tai yra plano dalis:

²⁷ Bet Dievas išsirinko pasaulio kvailybes, kad sugėdintų išmintinguosius, ir Dievas išsirinko pasaulio silpnybes, kad sugėdintų galingumus. (1 Korintiečiams 1:27)

Dievas sukūrė įvairių spalvų, formų ir tt žmones, kad jie būtų vieno kūno dalis (Romiečiams 12:4-5; 1 Korintiečiams 12:12-14).

Visi turės galimybę išsigelbėti.

Visi, kurie priims tą pasiūlymą, galės dovanoti meilę unikaliu būdu, kad amžinybė būtų geresnė sau ir visiems kitiems – skirtingos rasės, etninės grupės ir išvaizda šiame amžiuje prisidės prie to, kad ateinantis amžinybės amžius būtų geresnis, nei būtų kitu atveju. turėti.

Dirbk, kad padarytum gera

Saliamonas rašė, kad žmonės turi atsižvelgti į Dievo darbą (Mokytojo 7:13). Daugelis žmonių nesupranta Dievo darbo arba pakankamai gerai jį laiko, bet turėtų (plg. Mato 6:33). Dabar reikia nuveikti, kad būtų galima paremti (Mato 24:14, 28:19–20; Romiečiams 9:28; 2 Korintiečiams 9:6–8; Apreiškimo 3:7–10). Ir tai daryti gera (plg. 2 Korintiečiams 9:6-14; Apreiškimo 3:7-13).

Daugiau nei dvi dešimtys kartų (NKJV) Biblija konkrečiai sako „daryk gera“. Mes darome gera, stengdamiesi padėti kitiems. Mes darome gera mylėdami Dievą ir savo artimus (Mato 22:37-39) – kitus žmones.

Krikščionys turi remti Dievo darbą, kad pasiektų kitus (Mato 24:14, 28:19-20; Romiečiams 10:15, 15:26-27).

Darbo tikslas – pagerinti situaciją:

⁵ Stropių planai tikrai veda į perteklius (Patarlių 21:5a)

²³ Iš viso darbo yra naudos (Patarlių 14:23).

²³ Bet koks darbas yra naudingas (Patarlių 14:23, Youngo vertimas)

Darbas turėtų duoti naudą (privalumą) visiems.

Apaštalas Paulius rašė:

¹² Todėl, mano mylimieji, kaip visada paklūsdavote, ne kaip tik mano akivaizdoje, bet ir dabar, daug labiau man nesant, su baime ir drebėjimu vykdykite savo išgelbėjimą. ¹³ nes Dievas veikia jumyse ir valią, ir daryti Jo malonumui. (Filipiečiams 2:12-13)

Turime dirbti Dievo malonumui, ty didinti meilę ir padaryti amžinybę geresnę.

Dievas turi darbą kiekvienam iš mūsų:

¹⁵ Tu šauksi, ir aš tau atsakysiu. Tu norėsi savo rankų darbo. (Jobo 14:15)

TU taip pat esi Dievo rankų darbas! Jis turi jums planą, o tai reiškia, kad jūs darote darbą, kuris padės pagerinti amžinybę.

Rašytoja Maria Popova padarė tokį pastebėjimą:

Paslaptis, kodėl jūs ir jūsų vaikystė tampa tuo pačiu žmogumi, nepaisant viso gyvenimo pokyčių, yra vienas įdomiausių filosofijos klausimų. (Popova M. Grace Paley apie senėjimo meną. Smegenų rinkimai, 2015 m. rugsėjo 3 d.)

Nors daugeliui tai yra paslaptis, Dievui tai nėra paslaptis. Dievas dirba su mumis visais, kad padėtų mums būti geriausiaisiais, kokie tik galime būti. Taip pat padėti kitiems.

Apsvarstykite, kad priežastis ką nors išrasti paprastai yra tam, kad viskas būtų geriau.

Priežastis, dėl kurios Dievas „išrado“ žmones, buvo siekis, kad amžinybė būtų geresnė.

Paulius ir Barnabas pasakė:

¹⁸ Visi Jo darbai yra žinomi Dievui nuo amžinybės. (Apaštalų darbai 15:18)

Dievas sukūrė žmones ir apgyvendino juos šioje žemėje kaip savo gero darbo plano dalį:

⁸ Jūs esate išgelbėti malone per tikėjimą ir ne iš jūsų. tai Dievo dovana, ⁹ ne darbų, kad niekas nesigirtų. ¹⁰ Nes mes esame Jo kūrinys, sukurti Kristuje Jėzuje geriems darbams, kuriuos Dievas iš anksto paruošė, kad jais vaikšiotume. (Efeziečiams 2:8-10)

Visi žmonės?

Visi, kurie priima Dievo planą, padarys amžinybę geresnę. Ir tai bus visi, kurie kada nors gyveno, išskyrus nepataisomai nedorėlius (daugiau informacijos apie tai rasite mūsų nemokamą internetinę knygą: *Visuotinis išgelbėjimo pasiūlymas, Apokatastasis: Ar Dievas gali išgelbėti pasiklydusius ateinančiame amžiuje? Šimtai šventraščių atskleidžia Dievo planą išsigelbėjimas*).

Jėzus paskelbė, kad kiekvienam iš mūsų yra vieta:

¹ „Nesijaudinkite jūsų širdyse. Tu tiki Dievą; tikėk ir Manimi. ² Mano Tėvo namuose yra daug kambarių. Jei taip nebūtų, ar būčiau tau sakęs, kad einu paruošti tau vietas? ³ Ir jei aš eisiu ir paruošiu tau vietą, sugrįšiu ir priimsiu tave į savo akivaizdą, kad ir tu būtumėte ten, kur esu. (Jono 14:1-3, BSB)

Vieta JUMS reiškia, kad Jėzus žada vietą, kuri tau bus geriausia. Dėl savo sugebėjimų. Nesijaudinkite, kad negalite būti laimingu ir prisidedančiu Dievo Karalystės nariu. Dievas ištikimas, kad užbaigtų jumyse pradėtą darbą (plg. Filipiečiams 1:6).

Dievo planas žmonėms tęsis amžinai:

¹⁴ Aš žinau, kad ką Dievas darys, tai bus amžinai. (Mokytojo 3:14)

Biblija rodo, kad pats Jėzus atėjo, kad viską pagerintų:

⁶ ... Jis taip pat yra geresnės sandoros, sudarytos remiantis geresniais pažadais, Tarpininkas. (Hebrajams 8:6)

Krikščionys tikisi geresnio – ir tai turėtų paguosti:

¹⁹ ... yra geresnės vilties įnešimas, per kurį mes artėjame prie Dievo. (Hebrajams 7:19)

^{13Bet} aš nenoriu, broliai, kad jūs nežinotumėte apie užmigusius, kad nesiliūdėtumėte kaip kiti, kurie neturi vilties. ¹⁴ Jei tikime, kad Jėzus mirė ir prisikėlė, tai Dievas atves su savimi tuos, kurie miega Jėzuje.

¹⁵ Todėl mes jums sakome Viešpaties žodžiu, kad mes, gyvieji ir pasilikę iki Viešpaties atėjimo, jokių būdu nepralengsime tų, kurie miega. ¹⁶ Nes pats Viešpats nusileis iš dangaus su šauksmu, arkangelo balsu ir Dievo trimitu. O mirusieji Kristuje prisikels pirmieji. ¹⁷ Tada mes, gyvieji ir pasilikę, kartu su jais būsime pagauti į debesis pasitikti VIEŠPATĮ ore. Ir taip mes visada būsime su Viešpačiu. ¹⁸ Todėl guoskite vieni kitus šiais žodžiais. (1 Tesalonikiečiams 4:13-18)

³⁴ ... žinodami, kad turite geresnį ir ilgalaikį turtą. (Hebrajams 10:34, Berean Literal Bible)

Dievas sukūrė visa tai, ką darė, kad amžinybė būtų geriau. Amžinai bus geriau (plg. Jeremijo 32:38-41).

Gerinti dalykus mums patinka Dievui, o tai taip pat yra geriau. Ir taip, Dievas gali būti patenkintas (plg. Hebrajams 11:5, 13:16; 1 Petro 2:19-20, NLT) – ar tai nėra geriau ir Dievui?

Dievas sukūrė tai, ką padarė, kad amžinybė būtų geriau.

Štai kodėl Jis sukūrė visatą ir todėl sukūrė vyrus ir moteris.

Dievo planas apima visus, kurie klausys Jo kvietimo šiame amžiuje (taip pat žr.: *Ar Dievas kviečia tave?*) ir kitus ateinančiame amžiuje (taip pat žr. nemokamą internetinę knygą: *Visuotinis išgelbėjimo pasiūlymas. Apokatastasis: Ar Dievas gali išgelbėti pasiklydusius Šimtai Raštų atskleidžia Dievo išganymo planą*).

Krikščionys turi suprasti, kad jų asmeninė dalis yra tobulinti amžinybę.

Bet tai PRIVALO daryti Dievo būdu.

¹² Yra kelias, kuris žmogui atrodo teisingas, bet jo galas yra mirties kelias. (Patarlių 14:12; 16:25)

Yra žmonių, kurie mano, kad jie daro pasaulį geresnį įvairiais būdais. Ir tol, kol tai derės su Dievo keliais, tikėkimės, kad jie taip ir bus.

Tačiau yra žmonių, kurie mano, kad daro pasaulį geresnį, kai protestuoja už abortų teises ir įvairias Biblijos pasmerktas amoralumo formas.

Yra žmonių, kurie mano, kad jie daro pasaulį geresnį, kai reklamuoja pagonišką praktiką kaip gerą.

Deja, dauguma žmonių įtikina save ir pasitiki kitų požiūriu, senesnėmis tradicijomis, savo troškimais ir (arba) savo širdimi dėl Biblijos. Tačiau Šventasis Raštas įspėja:

⁹ Širdis apgaulinga už viską ir beviltiškai nedora. Kas gali tai žinoti? ¹⁰ Aš, Viešpats, tyrinėju širdį, išbandau protą, kad kiekvienam duočiau pagal jo kelius, pagal jo darbų vaisius. (Jeremijo 17:9-10)

Ar turite širdies pasirengimą daryti Dievo būdu?

Tikrai? Nuoširdžiai?

Tikimės, kad taip.

Nors Dievas nori, kad žmonės darytų gera, tie, kurių širdis apgaulinga, to nedaro:

²⁰ Kas apgaulingos širdies, neranda gero, o kas turi iškrypėlišką liežuvį, papuola į pikta. (Patarlių 17:20)

Net kai viskas atrodo sunku iš fizinės perspektyvos, pasitikėkite Dievu:

⁹ Bijokite Viešpaties, Jo šventieji! Nereikia tų, kurie Jo bijo. ¹⁰ Jauni liūtai stinga ir kenčia alkį; Bet tiems, kurie ieško Viešpaties, netrūks nieko gero. (Psalmė 34:9-10)

³¹ Todėl nesijaudinkite, sakydami: 'Ką valgysime?' arba "Ką gersime?" arba "Ką vilkėsime?" ³² Nes viso šito ieško pagonyš. Nes jūsų dangiškasis Tėvas žino, kad jums reikia viso šito. ³³ Bet pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teismo, tada visa tai bus jums pridėta. ³⁴ Todėl nesijaudinkite dėl rytojaus, nes rytojūs rūpės savo reikalais. Dienai užtenka savo bėdos. (Mato 6:31-34)

Norėdami maksimaliai išnaudoti savo ir kitų potencialą, pasitikėkite Dievu ir turėkite jį kaip patarėją priimant sprendimus:

⁵ Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir nesiremk savo protu. ⁶ Visais savo keliais pripažink Jį, ir Jis nukreips tavo takus. ⁷ Nebūk išmintingas savo akyse; Bijokite Viešpaties ir šalinkitės nuo blogio. ⁸ Tai bus sveikata tavo kūnui ir stiprybė tavo kaulams. (Patarlių 3:5-8)

Nebūk toks išmintingas savo akyse, kad visiškai nepasitikėtum Dievu.

Jums bus geriau pasitikėti Dievu.

Dirbkite ir palaikykite Dievo darbą, kad pasiektumėte kitus.

6. Yra ilgalaikis planas

Dabar Dievas yra „Aukštasis ir Aukštasis, gyvenantis amžinybėje, kurio vardas yra šventas“ (Izaijo 57:15).

Krikščionys, kaip Dievo paveldėtojai dabar ir tiesioginiai Dievo vaikai, kurie artimiausiu metu bus pašlovinti kartu su Juo (Romiečiams 8:16-17), galiausiai darys tą patį. Krikščionys gyvens amžinybėje (nors, skirtingai nei Dievas, mes visi turėsime pradžią).

Pats Dievas turi omenyje ilgalaikį planą:

²⁰ Nes kūrinija buvo pajungta tuštybei ne savo noru, bet dėl To, kuris ją pajungė su viltimi. ²¹ nes ir pati kūrinija bus išvaduota iš sugedimo vergijos į šlovingą Dievo vaikų laisvę. ²² Juk mes žinome, kad visa kūrinija dejuoja ir kankinasi kartu iki šiol. ²³ Negana to, mes, turintys Dvasios pirmuosius vaisius, dejuojame savyje, nekantriai laukdami įsūnystės, savo kūno atpirkimo. ²⁴ Mes buvome išgelbėti šioje viltyje, bet regima viltis nėra viltis. Kodėl žmogus vis dar tikisi to, ką mato? ²⁵ Bet jei tikimės to, ko nematome, tai ištvermingai to laukiame. (Romiečiams 8:20-25)

Dievas žinojo, kad Jo kūrinijoje bus sunkumų, bet Jis turi planą.

Atkreipkite dėmesį į tris Jeremijo 29:11 vertimus:

¹¹ Aš žinau, kokius planus tau turiu, – sako VIEŠPATS, – planuoju, kad tau klestėtų, o ne pakenktų, teiks tau viltį ir ateitį. (Jeremijo 29:11, NIV)

¹¹ Aš žinau savo mintis apie jus, sako Viešpats, apie taiką, o ne apie sielvartą, kad galėčiau jus ir išverti. (Jeremijas 29:11, Douay-Rheims)

¹¹ Aš žinau, kokius planus turiu tau, – sako VIEŠPATS. „Jie yra gėrio, o ne nelaimės planai, suteikiantys jums ateitį ir viltį. (Jeremijo 29:11, Naujas gyvas vertimas)

Kai kurie cituoja Jeremijo 29:11 kaip įrodymą, kad Dievas turi jiems planą. Ir nors Dievas turi planą visiems, daugelis linkę tos eilutės neatsižvelgti į kontekstą.

Atkreipkite dėmesį, ko Biblija moko:

¹¹ Aš žinau savo mintis apie jus, sako Viešpats, apie taiką, o ne apie blogį, kad suteikčiau jums ateitį ir viltį. ¹² Tada tu šauksi manęs, eisi ir melsis manęs, o aš tave išklausysiu. ¹³ Ir jūs manęs ieškosite ir rasite, kai ieškosite manęs visa širdimi. ¹⁴ Tu būsiu surastas, sako Viešpats, ir sugrąžinsiu tave iš tavo nelaisvės. Surinksiu jus iš visų tautų ir iš visų vietų, kur jus išvariau, sako Viešpats, ir nuvesiu į tą vietą, iš kurios išvešiu jus į nelaisvę. (Jeremijo 29:11-14)

Atkreipkite dėmesį, kad planas buvo tremtis. Būti svečiu, būti piligrimu. Taigi, mes, tikintieji, neturėtume stebėtis, kad ne visada pritampame. Taip pat apsvarstykite, ką rašė apaštalas Petras:

⁹ Bet jūs esate išrinktoji karta, karališkoji kunigystė, šventa tauta, Jo paties tauta, kad galėtumėte skelbti šlovę To, kuris pašaukė jus iš tamsos į savo nuostabią šviesą. ¹⁰ kurie anksčiau nebuvo tauta, o dabar yra Dievo tauta, kurie nebuvo pasigailę, o dabar susilaukė gailėstingumo.

¹¹ Mylimieji, maldauju jus, kaip ateivius ir piligrimus, susilaikyti nuo kūniškų geismų, kurie kariauja prieš sielą, ¹² kad jūsų elgesys būtų garbingas tarp pagonių, kad jie, kalbėdami prieš jus kaip piktadarius, jūsų gerais darbais, kurių laikosi, šlovink Dievą aplankymo dieną. (1 Petro 2:9-12)

¹⁷ Nes atėjo laikas teismui prasidėti Dievo namuose. ir jei tai pirmiausia prasidės nuo mūsų, kaip baigsis tie, kurie nepaklūsta Dievo Evangelijai? ¹⁸ Dabar „Jei teisusis vargiai išsigelbės, kur atsiras bedievis ir nusidėjėlis? (1 Petro 4:17-18)

²⁸ Ir mes žinome, kad mylintiems Dievą, pašauktiesiems pagal Jo tikslą, viskas išeina į gera. (Romiečiams 8:28)

Kartais susipainiojame, bet pagalvokime apie Rašto mokymus:

²⁴ „Išmokyk mane, aš palaikysiu savo liežuvį. Leisk man suprasti, kur aš klydau. (Jobas 6:24)

⁸ „Nes mano mintys nėra jūsų mintys ir jūsų keliai nėra mano keliai“, – sako Viešpats. ⁹ Nes kaip dangus aukščiau už žemę, taip mano keliai aukštesni už jūsų kelius ir mano mintys už jūsų mintis. (Izaijo 55:8-9)

Tikėkite ir supraskite, kad Dievas turi planą ir nedaro klaidų. Tikėkite (taip pat žr. mūsų nemokamą internetinę knygelę: *Tikėjimas tiems, kuriuos pašaukė ir išsirinko*).

Dėl tų sunkumų jums bus geriau, jei pasitikėsite Dievu (Hebrajams 12:5-11; Patarlių 3:5-8). Ir jei šiame amžiuje buvote pašaukti, išrinkti ir ištikimi (Apreiškimo 17:14), jūs valdysite žemėje kaip karaliai ir kunigai (Apreiškimo 5:10) su Jėzumi tūkstantmečio amžiuje (Apreiškimo 20:4-6). . Galėsite išmokyti žmones gyventi geriau, kad padėtumėte jiems tūkstantmetyje ir Paskutinę Didžiąją dieną (plg. Izaijas 30:21).

Supraskite, kad ir Tėvas, ir Sūnus kenčia nuo žmonijos nuodėmių (plg. Pradžios 6:5-6), be to, per kančią, kurią Jėzus prisiėmė mirti už mūsų nuodėmes (plg. 1 Petro 4:1). Jėzus tai padarė savo noru (Jono 10:18), bet padarė tai, kad amžinybė būtų geresnė.

Yra pamokų, kurias turime išmokti šiame gyvenime, kad sukurtume tokį charakterį, kuris padėtų mums padaryti amžinybę geresnę.

¹ Taigi, išteisinti tikėjimu, turime taiką su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, ² Per kurį ir mes tikėjimu pasiekiamo šią malonę, kurioje stovime ir džiaugiamės Dievo šlovės viltimi. ³ Ir ne tik tai, bet ir didžiuojamės suspaudimais, žinodami, kad suspaudimai duoda ištvermę. ⁴ ir atkaklumas, charakteris; ir charakteris, viltis. (Romiečiams 5:1-4)

⁵ Taip pat dėl šios priežasties, skirdami visą uolumą, pridėkite prie savo tikėjimo dorybės, prie dorybės – pažinimo, ⁶ prie pažinimo – susivaldymo, prie susivaldymo – ištvermės, ištvermės – pamaldumo, ⁷ prie pamaldumo – broliško gerumo, o prie broliško gerumo – meilės. . ⁸Jei tai yra tavo ir gausu, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pažinime nebūsime nei nevaisingi, nei nevaisingi. (2 Petro 1:5-8)

Galbūt nemanote, kad jums naudinga iš sunkumų ir išbandymų, bet jei esate krikščionis, turėtumėte.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką rašė velionis Herbertas W. Armstrongas:

KODĖL Dievas Kūrėjas pastatė ŽMOGŲ ant žemės? Aukščiausiam Dievo tikslui atgaminti save – tarsi atkurti save aukščiausiu tikslu sukurti teisingą dieviškąjį charakterį galiausiai milijonuose nesuskaičiuojamų gimusių ir gimusių vaikų, kurie taps dieviškomis būtybėmis, Dievo šeimos nariais. Žmogus turėjo patobulinti fizinę žemę taip, kaip Dievas ją jam davė, užbaigdamas jos kūrimą (ko nusidėjėliai angelai sąmoningai atsisakė daryti) ir, tai darydami, ATSTATYTI DIEVO VALDYBĄ su Dievo gyvenimo būdu; ir toliau, šiame pačiame procese ŽMOGAUS KŪRIMO UŽBAIGIMAS ugdant šventą, teisingą Dievo CHARAKTERĮ, pačiam žmogui pritarian. Kai žmogui bus įskiepytas šis tobulas ir teisingas charakteris, o žmogus iš mirtingojo kūno paverstas nemirtinga dvasia, tada ateis NEPATIEKĖJAMAS ŽMOGUS POTENCIALAS – žmogus GIMS dieviškojoje Dievo ŠEIMOJE, atkuriantis žemėje Dievo valdžią, ir tada dalyvaujant KŪRYBOS užbaigime visoje begalinėje VISATOS platybėje! ... Dievas save atgamins milijonus kartų! Taigi, šeštąją tos atkūrimo savaitės dieną Dievas (Elohimas) pasakė: „Padarykime žmogų pagal savo paveikslą ir panašumą“ (Pr 1,26). Žmogus buvo sukurtas (su jo sutikimu) turėti ypatingą ryšį su savo Kūrėju! Jis buvo sukurtas Dievo pavidalu ir pavidalu. Jam buvo suteikta dvasia (formos esmė), kad santykiai būtų įmanomi (Armstrong HW. *Mystery of the Ages*. Dodd Mead, 1985, p. 102-103).

Charakterio kūrimo tikslas – būti geresniam ir mokėti geriau tarnauti.

Kaip mes kuriame charakterį?

Na, geriausias būdas yra paklusti Jam.

Ir tai yra mūsų labui.

¹⁹ Šiandien aš šaukiu dangų ir žemę kaip liudytojus prieš jus, kad jums padėjau gyvenimą ir mirtį, palaiminimą ir praeikimą. todėl rinkis gyvenimą, kad gyventum ir tu, ir tavo palikuonys. ²⁰ kad mylėtum Viešpatį, savo Dievą, klausytum Jo balso ir glaustum prie Jo, nes Jis yra tavo gyvenimas ir tavo dienų trukmė. ir kad tu gyventum žemėje, kurią Viešpats prisiekė tavo tėvams Abraomui, Izaokui ir Jokūbui duoti jiems“. (Pakartoto Įstatymo 30:19–20)

¹² O dabar, Izraeli, ko Viešpats, tavo Dievas, reikalauja iš tavęs, jei tik bijoti Viešpaties, savo Dievo, vaikščioti visais Jo keliais ir mylėti Jį, tarnauti Viešpačiui, savo Dievui, visa širdimi ir visomis jėgomis. siela, ¹³ ir **laikytis Viešpaties įsakymų bei Jo įstatų, kuriuos šiandien tau įsakau, kad tau būtų gerai ?** (Pakartoto Įstatymo 10:12–13)

Atkreipkite dėmesį, kad Dievas davė įsakymus mūsų labui.

Galima sakyti, kad taip buvo Senajame Testamente, o meilė yra svarbiausia.

Tam tikru mastu būsite teisingi.

Iki laipsnio?

Taip, jei norite paklusti Dievo įsakymams, kurie yra meilės taisyklės mūsų labui, būsite teisūs.

Jėzus mokė:

¹⁵ Jei mylite mane, laikykitės mano įsakymų. (Jono 14:15)

⁹ „Kaip mane pamilo Tėvas, taip ir aš jus mylėjau. pasilik Mano meilėje. ¹⁰ Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksime mano meilėje, kaip aš vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku Jo meilėje. (Jono 15:9-10)

Dievas mus mylėjo ir sukūrė taip, kad galėtume priimti tą meilę ir iš jos gauti naudos. Kiekvienas bibliškai teisingas pasirinkimas, teisingas sprendimas ir teisingas veiksmas padeda mums ugdyti charakterį. Tai padės mums asmeniškai ir kitiems.

Apaštalas Paulius rašė:

¹ Pamėgdžiokite mane, kaip aš seku Kristų. (1 Korintiečiams 11:1)

¹² ... Įstatymas nėra iš tikėjimo, bet „kas juos vykdo, gyvens jais“. (Galatams 3:12)

¹² ... įsakymas šventas, teisingas ir geras. (Romiečiams 7:12)

Tie, kurie tikrai mėgdžios Jėzų, per amžius augs Jėzaus malonėje ir pažinime (2 Petro 3:18), kad galėtų geriau mylėti.

Apaštalas Jokūbas ir Jėzus pareiškė, kad meilė yra susijusi su Dievo įsakymais:

⁸ Jei tikrai vykdote karališkąjį įstatymą pagal Raštą: „Mylėk savo artimą kaip save patį“, darai gerai. ⁹ Bet jei esi šališkas, darai nuodėmę ir esi įstatymo nuteistas kaip nusikaltėlis. ¹⁰ Kas laikosi viso įstatymo, bet suklumpa viename dalyke, tas kaltas dėl visų. ¹¹ Nes tas, kuris pasakė: „Nesvetimauk“, taip pat pasakė: „Nežudyk“. Jei nesvetimauji, o žudai, tu tapai įstatymo pažeidėju. (Jokūbo 2:8-11)

³⁷ Jėzus jam tarė: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu“. ³⁸ Tai pirmasis ir didysis įsakymas. ³⁹ Antrasis panašus į jį: 'Mylėk savo artimą kaip save patį'. ⁴⁰ Ant šių dviejų įsakymų kabo visas įstatymas ir Pranašai. (Mato 22:37-40)

Įsakymų tikslas – parodyti meilę (1 Timotiejui 1:5), padaryti mus geresniais ir padėti kitiems būti geresniais.

¹³ Išgirsime viso klausimo išvadą:

Bijokite Dievo ir laikykitės Jo įsakymų ,
nes tai yra viskas, kas priklauso žmogui.

¹⁴ Nes Dievas pateiks teismui kiekvieną darbą,
įskaitant kiekvieną slaptą dalyką, nesvarbu, ar gera, ar bloga. (Mokytojo 12:13-14)

Dešimt įsakymų nebuvo kažkokios savavališkos taisyklės ar našta.

Atkreipkite dėmesį į kai ką iš Senojo ir Naujojo Testamentų:

¹⁸ Kur nėra apreiškimo, žmonės atmeta suvaržymus. Bet laimingas tas, kuris laikosi įstatymo. (Patarlių 29:18)

³ Mieli draugai, nors ir labai norėjau jums parašyti apie mūsų bendrą išganymą, dabar jaučiuosi priverstas parašyti, kad paskatinčiau jus nuoširdžiai kovoti už tikėjimą, kuris kažkada buvo patikėtas šventiesiems. ⁴ Nes tarp jūsų paslapčia pasklido kai kurie žmonės – žmonės, kurie seniai buvo paskirti pasmerkimui, kurį aš aprašysiu – bedieviški žmonės, pavertę mūsų Dievo malonę blogio leidimu ir išsižadėję mūsų vienintelio Mokytojo ir Viešpaties, Jėzus Kristus. (Judo 3-4, NET Biblija)

³ Juk tai yra Dievo meilė, kad laikomės Jo įsakymų. Ir Jo įsakymai nėra sunkūs. (1 Jono 5:3)

Dešimt įsakymų nėra našta, bet jų laikymasis daro laimingą.

Šiame gyvenime Dievas nori, kad gyventume sėkmingus ir laimingus gyvenimus – džiaugtumėmės gera sveikata, sudėtinga karjera, gražia santuoka ir laimingais vaikais. Jis žada palaiminimus ir ypatingą apsaugą tiems, kurie siekia vykdyti Jo valią ir laikytis Jo įsakymų!

² Mylimieji, meldžiuosi, kad tau viskas sektųsi ir būtum sveika, kaip klesti tavo siela. ³ Aš labai apsidžiaugiau, kai atėjo broliai ir liudijo apie jumyse esančią tiesą, kaip ir jūs vaikščiojate tiesoje. ⁴ Man nėra didesnio džiaugsmo, kaip girdėti, kad mano vaikai vaikšto tiesoje. (3 Jono 2-4)

²⁶Štai aš tau šiandien duodu palaiminimą ir prakeikimą: ²⁷ palaiminimą, jei laikysitės Viešpaties, savo Dievo, įsakymų, kuriuos tau šiandien duodu, ²⁸ ir prakeikimą, jei neklausysite Viešpaties įsakymų. tavo Dieve, bet nusigręžk nuo kelio, kurį tau šiandien įsakau (Jst 11:26-28).

¹⁹ Šiandien aš šaukiu dangų ir žemę kaip liudytojus prieš jus, kad jums padėjau gyvenimą ir mirtį, palaiminimą ir prakeikimą. todėl rinkis gyvenimą, kad gyventum ir tu, ir tavo palikuonys. ²⁰ kad mylėtum Viešpatį, savo Dievą, klausytum Jo balso ir glaustum prie Jo, nes Jis yra tavo gyvenimas ir tavo dienų trukmė. (Pakartoto įstatymo 30:19–20)

Gyvenimas Dievo būdu atneša laimę, kuri yra daugiau nei trumpalaikis malonumas. Tai suteikia garantiją, kai atšiaurūs laikai:

¹³ Laimingas žmogus, kuris randa išmintį ir žmogus, kuris įgyja supratimo. ¹⁴ Jos pajamos yra didesnės už sidabro pelną ir jos pelnas už gryną auksą. ¹⁵ Ji brangesnė už rubinus, ir viskas, ko tu trokšti, negali su ja palyginti. ¹⁶ Dienų ilgis jos dešinėje, kairėje turtai ir garbė. ¹⁷ Jos keliai yra malonūs, visi jos takai yra ramybės. ¹⁸ Ji yra gyvybės medis tiems, kurie ją laiko, ir laimingi visi, kurie ją laiko. (Patarlių 3:13-18)

¹⁵ Laiminga tauta, kurios Dievas yra Viešpats! (Psalmė 144:15)

²¹ Kas niekina savo artimą, nusideda; Bet kas pasigaili vargšų, tas laimingas. (Patarlių 14:21)

¹⁴ Laimingas žmogus, kuris visada yra pagarbus... (Patarlių 28:14a)

⁵ Laimingas tas, kuriam padeda Jokūbo Dievas, kuris viliasi į Viešpatį, savo Dievą. ⁶ Kuris sukūrė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas juose. Kas išsaugo tiesą per amžius (Psalmynas 146:5-6)

Gyvenimas Dievo būdu daro mus tikrai laimingus. Turėtume tai daryti ir melstis išminties (Jokūbo 1:5).

Dešimt Dievo įsakymų mums buvo paskelbti, kad padėtų mums ugdyti charakterį, kad galėtume būti geresni ir pagerinti amžinybę. Šiame gyvenime galime pagerinti savo amžinybę, jei tikrai Juo pasitikime.

Tačiau dėl religinių lyderių iškraipymų apaštalas Paulius buvo įkvėptas parašyti apie „neteisybės slėpinį“ (2 Tesalonikiečiams 2:7). Pasak Jėzaus, šiais paskutiniais laikais neteisybės didės ir daugelio meilė atšals (Mato 24:12). Deja, tai padės pasiekti galutinį „Didžiojo Babilono slėpinio“ (Apreiškimo 17:5) pabaigos laiką – religinę galią septynių kalvų mieste (Apreiškimo 17:9, 18). Norėdami sužinoti daugiau apie tai ir Dešimt Dievo įsakymų, peržiūrėkite nemokamą internetinę bukletą: *Dešimt Dievo įsakymų: Dekalogas, krikščionybė ir žvėris*.

Dievo planas yra geresnis

Paskutinė Dievo plano dalis bus geresnė nei pirmoji plano dalis:

⁸ Daikto pabaiga geresnė už pradžią; (Mokytojo 7:8)

Tačiau atkreipkite dėmesį į kontrastą tarp tų, kurie abejoja Dievu, ir tikrosios Dievo tautos:

¹³ Tavo žodžiai buvo griežti prieš mane : “sako Viešpats: “Tačiau tu sakai: 'Ką mes kalbėjome prieš tave?' ¹⁴ Tu sakei: 'Nenaudinga tarnauti Dievui; Kokia nauda iš to, kad laikomės Jo įsakymų ir vaikščiojome kaip gedintieji kareivijų Viešpaties akivaizdoje? ¹⁵ Taigi dabar išdidžiuosius vadiname palaimintaisiais, nes tie, kurie daro nedorybę, pakyla. Jie net gundo Dievą ir išeina į laisvę.”

¹⁶ Tada tie, kurie bijojo Viešpaties, kalbėjosi vieni su kitais. Viešpats išklaušė ir išgirdo juos. Taigi prieš Jį buvo parašyta atminimo knyga tiems, kurie bijo Viešpaties ir mąsto apie Jo vardą.

¹⁷ „Jie bus mano, – sako kareivijų Viešpats, – tą dieną, kai padarysiu juos savo brangakmeniais. Aš pasigailėsiu jų, kaip žmogus pasigaili savo sūnaus, kuris jam tarnauja“. ¹⁸ Tada jūs vėl atskirsite teisųjį ir nedorėlį, kas tarnauja Dievui, ir tą, kuris Jam netarnauja. (Malachijo 3:13-18)

Atkreipkite dėmesį į šią pranašystę:

⁶ Mums gimė Kūdikis, mums duotas Sūnus. Ir valdžia bus ant Jo peties. Ir Jo vardas bus vadinamas Nuostabasis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Taikos Kunigaikštis. ⁷ **Jo valdžios didėjimui ir taikai** Dovydo sostui ir Jo karalystei nebus galo, sutvarkyti ir įtvirtinti teisingumu ir teisingumu Nuo to laiko, net per **amžius**. Galybių Viešpaties uolumas tai padarys. (Izaijo 9:6-7)

Taigi, Dievas padidins savo valdžią ir taiką, ir tam nebus galo. Nėra pabaigos, kad viskas būtų geriau.

„Apaštalai, kaip ir Jėzus, paskelbė Evangeliją – GERĄ NAUJIENĄ apie būsimą GERESNIĄ PASAULĮ“ (Armstrong HW. The Incredible Human Potential. Everest House, 1978).

Ateinanti Dievo karalystė yra amžina:

¹³ Tavo karalystė yra amžina, ir Tavo valdžia išlieka per visas kartas. (Psalmė 145:13)

³ Kokie didingi Jo ženklai ir kokie galingi Jo stebuklai! Jo karalystė yra amžina karalystė, ir Jo valdžia yra iš kartos į kartą. (Danieliaus 4:3)

²⁷ Tada karalystė ir valdžia bei karalysčių didybė po visu dangumi bus atiduota tautai, Aukščiausiojo šventiesiems. Jo karalystė yra amžina, ir visos valdžios tarnaus Jam ir jam paklus. (Danielis 7:27)

Atkreipkite dėmesį, kad šventiesiems bus suteikta amžinoji karalystė. Tai atitinka tai, ką apaštalas Petras buvo įkvėptas parašyti:

¹⁰ Todėl, broliai, būkite dar stropesni, kad jūsų pašaukimas ir išrinkimas būtų tikri, nes tai darydami niekada nesuklupsite. ¹¹ nes taip gausiai gausite įėjimą į mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo Jėzaus Kristaus amžinąją karalystę. (2 Petro 1:10-11)

Ar tai reiškia, kad žinome visas detales?

Ne, bet Jis suteikė mums galimybę suvokti ir pamatyti kai kuriuos Jo planus:

¹⁰ Aš mačiau Dievo duotą užduotį, kuria turi būti užimti žmonių vaikai. ¹¹ Jis viską padarė gražiu savo laiku. Taip pat Jis įdėjo amžinybę į jų širdis, išskyrus tai, kad niekas negali sužinoti Dievo atliekamo darbo nuo pradžios iki pabaigos. (Mokytojo 3:10-11)

¹² Kol kas mes matome veidrodyje, blankiai, bet tada veidas į veidą. Dabar žinau iš dalies, bet tada pažinsiu taip, kaip ir aš esu žinomas. (1 Korintiečiams 13:12)

⁹ Bet kaip parašyta:

„To, ką Dievas paruošė tiems, kurie Jį myli, akis nematė ir ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį įėjo“. (1 Korintiečiams 2:9)

Taigi darbas yra tai, ko Dievas nori, kad žmonės dirbtų. Dievas turės tuos, kurie Jo taps, atlikti darbus, kad amžinybė būtų geresnė. Taigi mes galime žinoti dalį plano, o planas yra geresnis, nei supratome.

Net Senojo Testamento laikais kai kurie įžvelgė amžinybę ir Dievo plano tikrovę (plg. Hebrajams 11:13-16).

Kad suprastumėte, kiek geresnė amžinybė Dievo karalystėje bus palyginta su „šiuo blogio amžiumi“ (Galatams 1:4), atkreipkite dėmesį į tai:

³ Ir išgirdau stiprų balsą iš dangaus, sakantį: „Štai Dievo palapinė yra su žmonėmis, ir Jis gyvens su jais, ir jie bus Jo tauta. Pats Dievas bus su jais ir bus jų Dievas. ⁴ Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių. nebebus nei mirties, nei liūdesio, nei verksmo. Skausmo nebebus, nes buvę dalykai praėjo“.

⁵ Sėdintysis soste tarė: „Štai aš visa darau nauja“. Ir Jis man pasakė: „Rašyk, nes šie žodžiai yra tikri ir ištikimi“. (Apreiškimo 21:3-5)

⁷ ... Amžinas džiaugsmas bus jų. (Izaijo 61:7)

¹⁸ Aš manau, kad šio laiko kančios nevertos *lyginti* su šlove, kuri bus apreikšta mumyse. (Romiečiams 8:18)

Bus ne tik kančios pabaiga, bet ir tikras džiaugsmas. Ir jūs galite prisidėti prie to džiaugsmo didinimo.

7. Baigiamieji komentarai

Apskaičiuota, kad iš viso gyveno (ir dauguma mirė) apie 40–110 milijardų žmonių.

Žmonijos tikslas nėra tuščiai garbinti Dievą, kad kauptume malonumus sau ir šlovintume Jį. Nors amžinybė mums bus kupina malonumų, o Dievas vertas daugiau šlovės, nei galime suprasti dabar, mūsų tikslas yra padaryti amžinybę geresnę ir kitiems.

Jėzus sukūrė vietą kiekvienam iš mūsų (plg. Jono 14:2), nes Dievas mus suformavo individualiai (Psalmė 33:15), kad tobulintų (Psalmė 138:8). Jis užbaigs pradėtą darbą kiekviename iš mūsų, norinčioje (Filipiečiams 1:6).

Milijardai mūsų yra skirtingi ir turime skirtingus būdus duoti. Mūsų pagrindinis vaidmuo yra padaryti amžinybę geresnę – tai reiškia, kad taip, TU turėsi unikalų būdą dovanoti. Jei galiausiai neatsisakysite remti Dievo Karalystę, turėsite savo vaidmenį, kad amžinybė būtų geresnė kiekvienam iš mažiausiai 40 milijardų kitų, o vėliau – dar daugiau (plg. 1 Korintiečiams 12:26; Jobo 14:15; Galatams 6: 10)!

Biblija moko, kad turime „gerbti kitus už save“ (Filipiečiams 2:3). Todėl pagalvokite, kad beveik visi, su kuriais kada nors susidūrėte, vieną dieną padės padaryti amžinybę geresnę jums (ir jums – jiems). Visi, apie kuriuos neteisingai įvertinote, buvote nusiteikę, turėjote klaidingų minčių, galbūt buvo atkirsti eisme, su kuriais buvote netinkamai elgiamasi, taip pat tie, su kuriais buvote malonus, jums gali tekti dirbti. Taigi stenkitės „būkite malonūs vieni kitiems, švelnūs, atleisti vienas kitam, kaip Dievas Kristuje jums atleido“ (Efeziečiams 4:32). „Kiek nuo jūsų priklauso, gyvenkite taikiai su visais“ (Romiečiams 12:18).

Kadangi amžinybė trunka be galo daug, pagalvokite, kad iš tikrųjų galėsite pažinti 40 milijardų (tikriausiai daugiau) žmonių daug geriau, nei dabar pažįstate save!

Iš tikrųjų jums gali tekti dirbti dėl kai kurių, kurių, jūsų manymu, Dievas niekada negalėjo panaudoti (plg. Mato 21:28-32), nes „daugelis pirmųjų bus paskutiniai, o paskutiniai pirmi“ (Morkaus 10:31).

Be to, pagalvokite, kad Biblija moko, kad visi žmonės, įskaitant tuos, kurie jums nelabai rūpi, gali būti pripildyti visos Dievo pilnatvės:

¹⁴ Dėl šios priežasties lenkiu kelius prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, ¹⁵ nuo kurio pavadinta visa giminė danguje ir žemėje, ¹⁶ kad Jis suteiktų jums stiprybės savo šlovės turtais. per savo Dvasią vidiniame žmoguje, ¹⁷ kad Kristus per tikėjimą apsigyventų jūsų širdyse. kad jūs, įsišakniję ir įsišakniję meilėje, ¹⁸ kartu su visais šventaisiais galėtumėte suprasti, kas yra plotis ir ilgis, gylis ir aukštis, ¹⁹ kad pažintumėte Kristaus meilę, kuri pranoksta pažinimą; **kad būtum pripildytas visos Dievo pilnatvės**. (Efeziečiams 3:14-19).

Mes turime mokytis ir mokytis daugiau (2 Petro 3:18).

Buvo pranašaujama daugiau žinių apie pabaigos laiką (Danieliaus 12:4) , įskaitant prarastų dalykų atkūrimą (Mato 17:11).

Atrodo, kad žinios apie tai, kodėl Dievas padarė visa tai, ką padarė, turi būti visiškai atkurtos.

Kaip Dievas tai daro?

⁹ „Ką jis mokys pažinimo? Ir kam jis privers suprasti žinią? Tie, kurie ką tik atpratinti nuo pieno? Tie, kurie tik nupiešti iš krūtų? ¹⁰ Nes priesakas turi būti prie įsakymo, priesakas prie įsakymo, eilutė po eilutės, eilutė po eilutės, čia šiek tiek, ten šiek tiek. (Izaijo 28:9-10)

¹⁰ Bet Dievas mums juos apreiškė savo Dvasia. Nes Dvasia tyrinėja viską, taip, Dievo gelmes. (1 Korintiečiams 2:10)

Taigi, žiūrėdami į įvairias Rašto eilutes, galime išmokti doktrinos. Ir jei mus veda Dievo Dvasia, galime suprasti dar daugiau.

O kaip pavieniai krikščionys turėtų reaguoti, susidūrę su naujomis teologinėmis žiniomis?

Melstis Dievo supratimo, kaip minėjo Jobas, yra vienas žingsnis, kurį reikia žengti:

²⁴ Išmokyk mane, ir aš palaikysiu savo liežuvį. Leisk man suprasti, kur aš klydau. (Jobas 6:24)

Naujajame Testamente bereanai parodė kilnų pavyzdį:

¹⁰ Tada broliai nedelsdami išsiuntė Paulių ir Silą naktį į Berėją. Atvykę jie nuėjo į žydų sinagogą. ¹¹ Jie buvo sąžiningesni nei Tesalonikiečiai, nes priėmė žodį su visu pasiruošimu ir kasdien tyrinėjo Šventąjį Raštą, kad išsiaiškintų, ar taip yra. (Apaštalų darbai 17:10-11)

Dalis šios knygos tikslo buvo pateikti šventraščius, kad visi norintys pamatyti, jog taip yra. Dalis mano tikslo rašydamas tai buvo pasidalinti Dievo tiesa visiems, kurie turi atviras ausis.

Dievas turi tau planą. Dievas tave myli ir nori, kad mylėtum kitus. Jūs turite gyventi pagal Jo meilės kupiną gyvenimo būdą. Tikros meilės stiprinimas: tai gali būti laikoma gyvenimo prasme.

Melskitės, kad būtumėte Dievo pusėje (plg. Jozuės 5:13-14). „Jei Dievas yra už mus, kas gali būti prieš mus? Romiečiams 8:31).

Biblija moko, kad visa kūrinija, įskaitant žmones, buvo „labai gera“ (Pradžios 1:31) ir kad Jis sukūrė ir palaimino septintą dieną (Pradžios 2:2-3).

Biblija moko, kad nors Dievas sukūrė žmones teisius, jie ieškojo daug neteisingų kelių (Mokytojo 7:29) .

Dar kartą prašau suprasti, kad Biblija moko:

⁸ Daikto pabaiga geresnė už pradžią; Sergantis dvasia yra geresnis už dvasios išdidųjį. (Mokytojo 7:8)

Pradžia buvo labai gera, o pabaiga bus dar geresnė.

Dievas sukūrė žmoniją, kad ji daugintųsi ir būtų Jo šeimos dalis (Malachijo 2:15).

Jis privertė mus dalyvauti Jo šlovėje (Romiečiams 8:17) ir valdyti visatą (Hebrajams 2:5-17). Jėzus mokė: „Labiau palaiminta duoti nei imti“ (Apd 20:35).

Dievas sutvėrė žmoniją tam, kad mylėtų (plg. 1 Jono 4:7-12) ir kad visatoje būtų daugiau meilės (plg. Mato 22:37-39). Tokia yra gyvenimo prasmė.

Kas yra Dievo plano paslaptis? Kodėl Dievas ką nors sukūrė?

Dievas sukūrė tai, ką padarė, kad amžinybė būtų geriau (plg. Hebrajams 6:9, 11:16; Filipiečiams 1:23).

Štai kodėl Jis sukūrė visatą ir todėl sukūrė vyrus ir moteris. Jis specialiai sukūrė visatą kaip paveldą / palikimą Jėzui ir visai žmonijai.

Žmonės, kuriems suteiktas amžinasis gyvenimas, padarys amžinybę geresnę.

Dievo planas apima visus, kurie klausys Jo kvietimo šiame amžiuje (taip pat žr. nemokamą internetinę brošiūrą *Ar Dievas kviečia tave?*), ir kitus ateinančiame amžiuje (taip pat žr. *Visuotinis išgelbėjimo pasiūlymas, Apokatastasis: Ar Dievas gali išgelbėti paklydusius Šimtai Raštų atskleidžia Dievo išganymo planą*).

Krikščionis ar ne, kodėl Dievas tave sukūrė?

Jūsų tikslas šiame gyvenime yra ugdyti charakterį, kad galėtumėte maksimaliai išnaudoti savo potencialą ir pagerinti amžinybę.

Dievas sukūrė TAVE, kad galėtum panaudoti savo unikalius talentus (Mato 25:14-23; Luko 19:11-19) dovanoti meilę, kad amžinybė būtų geresnė!

Štai kodėl Dievas sukūrė tai, ką padarė. Štai kodėl Dievas sukūrė TAVE.

Tęsianti Dievo bažnyčia

Tęsianti Dievo bažnyčios biuras JAV yra adresu: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornija, 93433 JAV.
Turime rėmėjų visame pasaulyje ir visuose apgyvendintuose žemynuose (visuose žemynuose, išskyrus Antarktidą).

Tęsianti Dievo bažnyčia Website Information

CCOG.ORG Pagrindinė Tęsianti Dievo bažnyčios svetainė su nuorodomis į literatūrą 100 kalbų.

CCOG.ASIA Azijai skirta svetainė su keliomis Azijos kalbomis.

CCOG.IN Indijai skirta svetainė su kai kuriomis indų kalbomis.

CCOG.EU Europai skirta svetainė su keliomis Europos kalbomis.

CCOG.NZ Svetainė skirta Naujajai Zelandijai.

CCOGAFRICA.ORG Svetainė skirta Afrikai.

CCOGCANADA.CA Svetainė skirta Kanadai.

CDLIDD.ES Tai svetainė visiškai ispanų kalba.

CG7.ORG Tai orientuota į 7-osios sabato laikytojus.

PNIND.PH Filipinams skirta svetainė su šiek tiek tagalogų kalbos.

Radijas ir „YouTube“ vaizdo kanalai

BIBLENEWSPROPHECY.NET Biblijos naujienų pranašystės internetinis radijas.

Bible News Prophecy kanalas. Pamokslai „YouTube“, „BitChute“, „Brighteon“ ir „Vimeo“.

CCOGAfrica kanalas. „YouTube“ ir „BitChute“ vaizdo pranešimai iš Afrikos.

CCOG Animations Animuoti pranešimai „YouTube BitChute“.

ContinuingCOG & COGTube. Pamokslai atitinkamai „YouTube“ ir „BitChute“.

Naujienų ir istorijos svetainės

CHURCHHISTORYBOOK.COM Bažnyčios istorijos svetainė.

COGWRITER.COM Naujienų, istorijos ir pranašysčių svetainė

(Back cover)

Biblija atskleidžia daug paslapčių

Biblija pasakoja apie paslaptį, kuri buvo laikoma paslapyje nuo pat pasaulio atsiradimo (Romiečiams 16:25-27), tačiau ji atskleidžiama pranašiškuose Raštuose – „tiesos žodis“ (2 Timotiejui 2:15; Jokūbo 1:18).).

Biblijoje minima daugybė paslapčių, tokių kaip Dievo karalystės slėpinys (Morkaus 4:11), malonės slėpinys (Efeziečiams 3:1-5), tikėjimo slėpinys (1 Timotiejui 3:9), slėpinys. santuokinių santykių (Efeziečiams 5:28-33), neteisėtumo slėpinio (2 Tesalonikiečiams 2:7), prisikėlimo slėpinio (1 Korintiečiams 15:51-54), Kristaus slėpinio (Efeziečiams 3:4) Tėvo paslaptis (Kol 2:2), Dievo paslaptis (Kolosiečiams 2:2; Apreiškimo 10:7) ir net Didžiojo Babilono paslaptis (Apreiškimo 17:5).

Knyga, *Dievo plano paslaptis: Kodėl Dievas ką nors sukūrė? Kodėl Dievas tave sukūrė?*, per Šventąjį Raštą paaiškina daug paslapčių ir padeda atsakyti į tokius klausimus:

Ar „Laimingoji vizija“ yra galutinis Dievo planas?

Ar Dievas sukūrė žmones teisingus?

Kodėl yra kančių?

Ar Dievas turi tau planą?

Ar Dievas turi planą tiems, kurie nėra krikščionys?

Ką meilė turi bendro su Dievo planu?

Ar Dievo planas, skirtas visiems, kurie atsilieps į Jį, galėtų dovanoti meilę unikaliu būdu, kad amžinybė būtų geresnė jiems asmeniškai ir visiems kitiems?

Taip, tu gali žinoti, kodėl Dievas ką nors sukūrė ir kodėl Dievas sukūrė tave!